

CASTIGATIONES HERMOLAI BARBARI IN POMPONIVM MELAM.

AD ALEXANDRVN SEXTVM,
Pontificem Maximum

PRÆFATIO.

ECCVM Pomponij Mele contrerranei tui, Princeps maxime, Libellum aureum: cuius lectio, vt nosti, ad hunc diem vsque adeo mendosa ferebatur, vt nec agnoscere autorem suum posset, nec agnosci. Trecenta in eo, quæ manabant vlcera, vel cicatrice vel splenio conteximus, illud omnino paucissimis dentis affecuti, vt se maiestati tuæ non Barbara & Hispaniensi facie, sed Latina & Hispana representare possit. Hoc ipsum in Seneca & Quintiliano & Columella præstitimus quidem locis aliquot per transitum, & inter ceteros. Verùm de iis quoque plura mihi differendum foret secretius, opere dicato, ne inter hanc quasi turbam emendationum, luculentissimatuorum, vt ita dicam, municipum atque ciuium monimenta, negligentius haberi viderentur. Sed auocant nos maiora quædam studia, vrgemusque nostrum illud vetus, omnes Aristotelis libros in Latinum vertendi exponendique propositum. Quod si ad exitum perduxero, nam bona eius pars iam pridem peracta est, non dubito futurum, quin de reliquo in literis labore gratia mihi fiat. Nam Dioscorides cum nostro Corollario propediem exiturus est.

EX LIBRO PRIMO.

In summa Asia descriptione.

ARIADNE, deinde Aria, & Cedrosus. Scribendum Ariane, deinde Aria, & Gedrosus, ex Strabone, Plinio, Stephano, cuius illa quoque verba sunt. Quoties, inquit, per C scriptum est Cedrosus, mendosus codex est. Candari & Pariani. Herodorus Paricani. Dache. scribo Dabæ, Plinius, & Silius. Et paulo post, Antioche georgii. Arbitror scribendum, vel Eniochæ Georgi, ex Strabone, Ptolemaeo, Plinio; vel Antacei, ab antie dicti, vel Achei, isdem se esse autoribus; vel Axiacæ georgi. Pomponius secundo libro, Colunt, inquit, Georgi, exercitūq; agros. Axiacæ furari quid sit ignorant. & y a flumio nomen habent, Plinio, Ptolemaeo, ceteris. Nec multo infra, Cappadoces Græci, Legendum non Græci; sed Gallogræci, hoc est, Galatæ.

EX PARTICVLARI AFRICÆ DESCRIPTIONE.

MVLUCA. Scribendum Mulucha. nam Strabo vocat eum Mqllochath. Plinius tamen & Salustius Mulucha. Phocas grammaticus, Neuito, inquit, genere barbara duo lecta sunt apud Salustium nomina fluminum, hoc Mu ucha, & hoc Tutia, quæ amnis est citerioris Hispaniæ. de quo plura in Plinio. Tum vada fluius. Scribendum nactim Tamuada, & Tamuda fluius, ex Plinio. Fluminis Amplacis. Scribendum fluminis Amplagæ. Cyrtha procul à mari nunc Sucianorum, Plinius & Appianus, Sittianorum. Iola ad mare. Scribendum Iol ad mare, Plinius, Ptolemaeus. Cartinna. Plinius Carcenna. Ptolemaeus tamen & Antoninus, Cartenna. Item, Arsinna. Plinius & Ptolemaeus & Antoninus, Arsenaria. Et infra, Ab Hippone Diarito. Scribendum, Ab Hippone Diarthyto. Daplex enim Hippo, Regius & Diarthytus, ex Plinio, Antonino, ceteris. Abromachtephyre neapolis. Scribendum, Abrotonum, Taphræ, Neapolis, ex Plinio, Strabone, ceteris. Oza oppidum scribo, Oea oppidum, ex Plinii quinto libro. Et paulo post, Phiconæ. Scribendum Phycunta, ex Plinio, Strabone, Ptolemaeo. Fons quem solis appellant. De hoc in Plinio pluscula notauimus lib. 5. quoniam duos fontes pro vno Pomponius acceperit vnde bat. nominat & libro ultimo Lucrotius.

EX PARTICVLARI ASIÆ
descriptione.

ALTERA ex parte Astabores, altera Astape. Scribendum Astaboras, & Astapus, ex Plinio, Strabone, ceteris. Talenſo alteram insulam, Amplexus vsque ad Elephantidem. Scribendum, Tachempto & Elephantidem, ex Herodoro.

Herodoto, Strabone, Plinio. Ad Deltam & Admetin. Scribendum Ad Delta & ad Metilin, ex Plinio ac Stephano, qui ait, urbem Metilin Alexandria non procul esse, Bechin modo nominata, ad est, *ἐν τῇ*, unde Metillites nomos. Plauimennæ opus labyrinthus. Scribo Plauimetichi, non Psammeticæ, ex Plinio, Strabone, Diodoro, Herodoto. Pathameticum. Strabo Pathmiticum, ex Ptolemaeo. Camapiticum, Ptolemaeus & Strabo Taniiticum, Plutarchus Tanæticum: Plinius Tanicum, ab urbe Tani.

EX SYRIA.

Babylonia & Iudæa & Colophone. Scribendum puto non Colophone, sed Sophene, de qua multis locis in Plinio disserui.

EX PHOENICE.

DVo sunt oppida, Bubos & Baëtros. Scribendum Byblos & Botrys, ex Strabone, Plinio, Ptolemaeo. Tum Smyrna castellum. Lego Simyra non Smyrna ex Ephoro, Strabone, Ptolemaeo. Seleucia, Hypparos, Berytos, Laodicea, Arotos. Legendum fortasse non Hypparos, sed Paltos; nec Arotos, sed Arados, ex Strabone, Ptolemaeo, Plinio. Est autem Aradus insula quidem, sed propinqua continenti, qua situm est oppidum Antatadus. Mariandros. Scribendum Myriandros.

EX CILICIA.

A Mynodes promontorium inter Pyramum Cydnumque fluuios. Quid si non Amynodes, sed Amanoides, hoc est, ἀμανοειδὲς, quasi ad montem Amanum similitudinem. Venti Amanum, porta sinu Isico vocantur, ita porta Cilicia inter Pyramum atque Cydnum, autore Plinio. Pyramus Isio prior Malosën præterfluit. Scribendum non Malosën, sed Paltos, ex Plinio, Ptolemaeo, Strabone, Callimacho. Mallos, inquit, urbs Ciliciæ, à Mallo conditore dicta. Cerandaris. Ptolemaeus Celenderis, hoc ipso tractu.

EX PAMPHYLIA.

A Speridos quam Argiui condiderant. Scribe Aspendos, ex Hellanico, Theopompo, Plinio, cæteris, ab Aspendo conditore. Fluuius Carathes. Scribe, fluuius Cataraëtes. Sequitur enim, Quia se præcipitat. Idem Strabo, idem Plinius. Et infra, Propanisus. Scribe Patropamisus.

EX CARIA.

P Edalion & Citria. Plinius Cyria, non Citria. Ptolemaeus Caria, Stephanus Crya, quod & vero propius, ut in Plinio disputatum est. Item, Secundum Galbiam amnem Caunus: Ptolemaeus, Secundum Calbin, inquit, amnem Caunus oppidum. Plinius & Indam amnem quendam propinquam facit Cauno,

ubi nos ex Alexandro Ninum scribi posse diximus. Quia tamen Livi 33. libro verba sunt hæc, Dedatis, inquit, Tabis urbe, tertia die ad Chauni fluvium ventum est, inde Etizan primo impetu captam, post ad Tabasion castellum imminens flumini Indo, cui fecerat nomen Indus, inquit, ab elephanto deiectus, & reliqua. Suspendendum arbitror iudicium. De Tabis, in Caria & Lydia, & alibi Stephanus. A Tabis proprie Tabeni: à Tabasis Tabaseni, de quibus libro Plinii quinto plura. Item, Schenus Ambihylam, Bubesus Cinothum. Scribendum Bubessus, siue Búbassus, ex Plinio, qui tamen non Cinothum, nec Hylam, sed Hydarn & Acanatum, siue Acanthum vocat eas, ut diximus. Cydnus in cornu peninsulæ, interque eam & Tetraticum sinum in recessu posita Eutiana. Lego Gnidus, non Cydnus, item Ceramicum, non Tetraticum, item Euthanæ, non Eutiana, ex Plinio, Strabone, Stephano. Certamus oppidum in Caria, oppidum & Euthanæ, hoc est, ἑυθάναι, à qua Euthenai, quos & Eutheneenses & Euthenitas quoque nominant, indigenæ. Urbes Myridos, Aruanda, Neapolis, sinus Iasus & Basilicus, in Iaso est Barilos. Scribendum, Urbes, Mindus, Aryanda siue Carianda, Neapolis, sinus Iasius & Basilicus, in Iasio est Bargylos, ex Plinio, Strabone, Ptolemaeo. De Bargylis & Cicero in Epistola.

EX IONIA.

Oraculum Apollinis dictum olim Bramatiæ, nunc Didymi. Scribendum non Bramatiæ, sed Branchidæ. Plinius, Oraculum, inquit, Branchidarum, nunc Didymæi Apollinis. Sed & 34. lib. Canachus, inquit, fecit Apollinem nudum, qui Philesius cognominatur in Didymæo. Branchidarum originem Strabo, & alij frequentes asserunt. A fugitiuis, ut aiunt condita, nomen famæ annuit, Phygeta. Scribendum Phygela; Strabo, Pliniusq; : à qua Phygelites, vini genus, Dioscoridi, Galeno, ceteris. Lybedos. Scribe Lebedos, iisdem autoribus. Item, Victores Thebanorum Ephygonas. Lego Epigonos, id est, posteros. Eusebius in Chronicis, Interfectorum, inquit, posteri, qui vocabantur Epigoni, aduersus Thebas bellum mouerunt.

EX ÆOLIDE, AC TROADE, AC BITHYNIA.

Zimon nominauit. Scribo Cymæ, ex Plinio, Strabone, ceteris, à Cyme Amazonum duce. In promontorio est Cyrina oppidum. Lego Canna oppidum, iisdem autoribus. Item, Cressam. Scribo Eressam, unde Plinio Eressij hæc ipsa parte. Cargara & Allona Ætholorū. Scribo Allon, non Allona. De Allon Plinius, Strabo, Ptolemaeus, omnes. Plagea & Cylace. Vetus lectio, & Plinius & Herodotus, Placia & Scylace, quam Valerius Flaccus Scylacæum. Flumen Rhyndacen. Scribe Rhyndacum, iisdem autoribus. De iis antiquis ad Rhyndacum tum alij, tum Plinius, Dasilos, & quam Colophonij collocauere Mysreia. Scribendum Myrlea: item Dascylos, non Dasilos. Plinius, Strabo, ceteri. Chion.

Chion amplectitur. *Scribendum sine h. Cion, iisdem testibus.* Templi numen Iupiter, conditore Iaso. *Scribendum arbitror Iasone.* Nota coniectura huius ratio ex illa peregrinatione Minyarum.

EX PAPHLAGONIA, ET CHALYBVM TERRIS.

Thios oppidum Milefiorum. *Scribendum sine h. Tios, ex Strabone, Plinio, Ptolomeo, Stephano, ut alibi not. animus.* Cromnos, & à Cythiforo Phryxi filio posita Cythoros. *Plinius, Strabo, Valerius Flaccus, & ceteri, non Cromnos, sed Cromna, unde sua Venetia origo. Erat & in Peloponneso Cronina, ut ait Pausanias. à Cromno Lycaonũ filio nomen habens. quam, ut inquit Stephanus, & virili & feminino genere, item plurali & singulari quoque numero pronuntiabant.* Idem autor, Cythorum urbem à Cythoro Phryxi filio nuncupatam, non à Cythiforo tradit. Et infra statim, Cynobus & Colliris. *Scribendum Cimolis accollitur, ex Plinio, Strabone, Ptolomeo.* Mossyni turres ligneas subeunt. *Valerius Flaccus, & Apollonius poeta, nõ Mossyni, sed Mossynæci, hoc est turricolæ: idem Strabo, idem ceteri.* Urbes Cerasunta & Trapezos. *Scribi potest, Urbes Cerasus & Trapezus, ex Plinio, Strabone, ceteris. aut, Urbes Cerasuntia & Trapezus: aut certe, Urbes Cerasuntum & Trapezus. Ut enim Sipus & Hydrus, etiam Sipuntum & Hidruntum, ita Cerasus etiam Cerasuntum vocet. De Sipunto Plinius, & infra Pomponius.*

EX COLCHIDE, VSQVE IN FINEM PRIMI LIBRI.

Coraxici. *Scribendum Coraxici, à monte dicti, cui nomen Corax est, autore Ptolomeo. siue à populis Coraxis, paulo mox dicendis.* Menancea. *Scribo Melanchlæni, ab atru quibus videntur, appellari vestibus: ex Strabone, Plinio, & infra Pomponio.* Cleptrophagi. *Scribendum Phthirophagi: ex Plinio, Strabone, ceteris. ita dicti, quod in sorde & squallore degant.* Coracandama penè insulam reddit. *Strabo & Ptolomeus, Corocondama.* Quatuor urbes ibi sunt. Hermonos, Saccephoe, Spana, Corea, & in ipso ore Cimmerium. *Quatuor pollicetur urbes, & quinque numerantur. Proinde castiganda lectio est ad hunc modũ: Quatuor urbes ibi sunt, Hermonassa Cepæ, Phanagoria, & in ipso ore Cimmerium: ex Plinio, Strabone, Ptolomeo.* Proximi Xamathæ. *Scribendum Iaxamathæ. Gineococratum Onoc. Scribendum Gynæococratumenæ, hoc est à sœminis possessi, p̄dicti. De his & lib. 6. diximus in Plinio.*

EX LIBRO SECVNDO.

IN EVROPÆ SCYTHIA.

Cendones vsque ad Meotida. *Scribendum puto, Essedones. Plinius libro quarto: A Buce, inquit, super Mæotin Sauromatæ & Essedones. Bures amnis. Scribendum Buces, siue Buges: quia Græce Byges appellantur & stagnũ & fluuius.* Maxobitæ. *Scribendum, Hamaxobitæ, siue Hamaxobij, quia pro se-*
dium

diobus, inquit, planities habent, quæ Græci αὐὰς vocant. *Plinius*, Strabo, *Ptolemaeus*. In paludem vergentia Sarcagæ tenent. Scribi potest Satarchæ, ut paulo post, Littora, inquit, quæ Satarchæ & Taurici tenent. De iulib. 4. *Plinius* lausimæ. Parthenion alterum oppidum adiacet Cerone. Scribendum non Cerone, sed Cherronelos, ex *Ptolemaeo*, Strabone, *Plinio*; qui sic ait: Ab Heraclæa, inquit, Cherroneto Parthenium promontorium. Est ergo sensus *Pomponij*, duo ibi esse promontoria, alterum, Crumetopon, alterum Parthenion, cui oppidum adiacet Cherronelus. Quod inter paludem & sinum est Chatteræ romina-tur. Scribendum non Chatteræ, sed Taphræ, *Plinius*, Strabo, *Ptolemaeus*, Florus, etiam si Capræ in eo scriptum est. Carcyne, quam duo flumina Gerros & Hyppacares attingunt. Scribendum Carcine, per i. Item, Hypacryis, non Hyppacares. *Herodotus*: Sextum, inquit, flumen est Hypacryis & lacu præfluens, qui per Nomadas iuxta Carcinem in mare voluitur. *Ptolemaeus* videtur Pagyrin urbem, & Pagyras populos baud longè a Carcina posuisse, quasi non modò Hypacryis, sed etiam Pagyris hic fluvius dici possit. *Plinius* libro 4. Sinus, inquit, Carciates appellatur, flumen Pacryis: *Ulnos*, quia Placryis legebatur, cer-reximus Hypacryis, ex *Herodoto*, quod magis probamus: vel Pagyris, ex *Ptolemaeo*. Gerros inter Basilidas. Lego Basilidas, ex *Plinio*, Strabone, ceteris, ac ipso infra *Pomponio*. Basilicis, inquit, ab Hercule & Echidna generis principia sunt, mores regij. Asiæc fluvius, & Asiæc populi. Scribendum per x. Asiæces & Asiæce. Est autem fluvius & inter antea *Lyran*. & *Porsythenem*, *Ptolemaeus* videtur. Binisque poculis, qui plurimum se ulere perpotatis interlocantur. Scribendum fortasse interlocantur, non interlocutus. hoc est interius vel medij, honoris & dignationis causâ, ponitur, ut illud *Ovidianum* in *Fastis*,

Et mediis iunenum, non indignantibus ipsis,ibat: & interior, si comes vnus erat. *U* sequatur: *Is* inquit, honos præcipuus est. Syllaba enim, *Is*, cū verbo illo innecta, conurbat at intelligitur. Est autem *Pomponiana* multis locis acclamatio hæc, ut in eo de *Hyperboreis*: *Semet*, inquit, ipse in pelagus ex certa rupe præcipiti dante: id eis exitium est.

EX THRACIA.

Hæmona & Rhodopen. Scribo Hæmon & Rhodopen. Malefis deduc-ta Galatis. Scribendum, A Milefis deduc-ta Galatis, ex *Plinio*, Strabone, *Ptolemaeo*. Quod autem quarto *Plinii* libro diximus, *Megarensium* coloniam ab *Omita* significari potuisse Calatin, illo versu,

Et quos Alcaicæ memorant à matribus ortos, reuocamus in dubium, quando *Pomponius* Milefiorum coloniam fuisse Calatin hæc parte scribat. Pistis promontorium. Scribendum Tigrisris, ex *Ptolemaeo*. Obdellus. & paulo post, Apellophania. Scribendum Odesios, & Apollonia. Thynniam, Scribendum Thynniam, ex *Plinio*, *Ptolemaeo*, ceteris. Et paulo post, Helinadeson & Philas. *Ptolemaeus* Halmydeson & Philam. *Porsy* & Salmydesos,

mydessos, ut diximus ex Strabone. Stephanus, Phileas, inquit, *ἡμεῖς τοὺς ἀπὸ τοῦ*
ὠκεῖου θαλάσσης. aliqui Philiam, inquit, scribunt, nonnulli Phineam Selymbria,
 Perintho, Bityonis, amnesque qui interficiunt, Erginus & Tiras. Scriben-
 dum, Selymbria, Perinthus, Bathynis, amnesque qui interficiunt, Erginus
 & Atyras: utique si Ptolemaeum sequimur, dicentem: Bathynis, inquit, amnis
 ostia, Atyrae amnis ostia, oppidum Selymbria, & Perinthus: quem ordi-
 nem Jere servat & Plinius. Annem verò Erginum, cuius mentionem facit Plinius,
 hanc intelli. am nec ne, qui à Ptolemaeo Arzoz appellatur, oppido cognominatus, &
 vicinus Atyrae, non statuo. Nam & Bathynas, Plinio, Ptolemaeoq. Annus est, op-
 pidum Pomponio Bathynis appellatum. De Perinthis autem in Plinio dictum nobis
 est, videri significasse hunc Ovidium illo versu, Inde levi vento Serinthia littora
 nata. Sed dabitur facta ea res, quod sibi navigatio non constat. Si Perinthus ac-
 cipias, syllaba quoque ipsa agere id patitur. Proinde fieri potest, ut Zerynthia scriben-
 dum fuerit, hoc est, Thracica. Lycophron Zerynthium in ea regione collocat, satis à
 Hecata. Nicander quoque in Ibericiis Zerynthiū vocavit antrum, prope Zonem,
 ut dicemus. Erat & in Samothrace insula Zerynthium, unde nomen regioni (ut sit)
 toti ex parte. Bisalte Samiorum, & ingens aliquando Gypsella, post lacus
 quem Graeci Maconthios. Errat & quatuor. Scribendum, Bisalthe Samiorū,
 & ingens aliquando Gypsella. post locus, quem Graeci Maconthios, id est
 longum marum, ex Plinio, Strabone. Ptolemaeo. Stephano. Angustias Isthmon.
 Scribendum Isthmon, istud autortibus. Portus Sceolos. Scribendum Caelos.
 Plinius. Pecentia, inquit, Melanē sinum, portus Caelos. Cynosenia, scriben-
 dum. Cynos fema, id est, Hecuba tumulus, Scribo, Plinius, ceteri. Praeceditisque
 in Alluū seu sinu intrandus. Scribo, Pigea & isque Mastusia, tum sinus
 intrandus, hoc est is, qui Melus dicitur, ad & sequentia, & Ptolemaeus docebat: sed
 & Plinius, atque Strabo. De Mastusia Pomponius quoque non multo supra. Alo-
 poconensium. Scribe Alopeconnelum Ideo vocata, quod qui condidere, ut ait
 Stephanus, responsum receperant, ubi vulpi vi lissent canes, ibi sedem capefferent,
 quod & factum est. Haec, inquit, urbs ad Hellesponti Cherronelum posita,
 etiam Caleros producta media vocabatur, de regis nomine. Promonto-
 rium Seriphium. Scribi potest Serium, ut in Plinio monstravimus, aut Zeryn-
 thium, ex Lycophrone ac Nicandro, qui proximum Zonae antrum Hecata dictum
 ita nominavit. Philippia. Scribendum Philippi, ut faciat Philipporum, ex Plinio,
 Ptolemaeo, ceteris, à Philippo rege Macedonum, qui eū contra insensos Thracas opem
 tulerat. Crenides ante nominata, unde Adrastus Aristotelis discipulus. Erant &
 in Thessalia Philippi, quondam Theba dicit, ait Stephanus. Sed & in Thesprotia
 Philippi nominantur, qui & Gomphi sunt. A Philippiis Philippenses, siue (ut
 Polybius) Philippeni derivantur.

EX EADEM THRACIA,

ITEM MACEDONIA.

T Vrris Calamea. Fortasse Calarnæa. Fuit enim (vt ait Stephanus) oppidum Macedoniae Calarna. Acanthos & Echima. De Achanto constat ex Plinio, Ptolomæo, cæteris. Echima vbi sit, non constat. Proinde nō Echima, sed Oesy-ma fortasse legeris, vt in Thracia exposui ex Homero, & alijs frequentibus. Menden-tione quæ referendæ. Scribendum, Mendæ, Scioneque referendæ. Mendem Erethy condidere, Scionen Achini: autor Stephanus, & hic Pomponius. Toronem & Miscellam. Diximus in Plinio, Physcellam scribendum videri posse, Ptolomæū & alios sequuti. Canastropromontorio Sena proxima est. Scribendum non Sena, sed Scione. Plinius, post Scionē, inquit, promontorium Canastreum. Migibetruacusa in medio qua terra dat gæciunium. Scribo, Mecyberneus au-tem, id est sinus, in medio, & cætera. Axius per Macedonas, etiā per Thes-salos penitus excurrit. Scribo non penitus, sed Peneus, ex Strabone, Ptolomæo, cæteris. Ciuda, Aloros. Lego Cydria, ex Theagene, qui & Pydnam vocari eam tradit, autore Stephano, atque ita scire ducitur Plinio, cæterisq̃, vt in Historia natu-rali voluminis secundi calce monimus. Posset quis hoc loco & Cinna legere. Ste-phanius, Cinna, inquit, Heraeleæ Macedonum p̃r pinqua est, ab Amazone vocata, siue à Cinuo Cui fratre. Sed prior lectio commodior. Icaris apeno ilep-pida. Scribendum arbitror, Derris à Peneo, Sepias. De ipsa Derri Plinius, Pro-tomæus, Stephanus, prope Cydnam, siue quod idem est, Pydnam. De Sepiade post Peneum amnem sita, iidem autores. Calcatum grato Herculi solum. Scribe, Graio, non grato: multis enim Hercules suere: Cicero, Diodorus, Plinius. Li-bertha carminumque fontes. Legendum Libethra: vnde Libethrides Ca-mœnæ.

EX GRÆCIA, MACEDONIAQUE AC

THESSALIA, BOEOTIA,

Phocide, & Attica.

Q Vatuor m. p. pateat. Ex hic & infra non quatuor, sed quinque m. p. autores alij angustias eas in Peloponneso faciunt. Anthronia. Scribendum Anticnia, sine h. Vrris autem hac & Antron vocatur. Zenodorus verò Anchia-lum Antronem appellauit. Vtunque, propter specus frequentes Antronia est dicta. Vnde proverbium quoque natum, Asinus Antronius, autore Stephano. Cinos & Calieros. Scribendum, Cynos & Calliaros, ex Homero, Strabone, Plinio. Per-sophistenia. Legendum, Psophis & Tenia. De Psophide, vnde Aglaus ille Pso-phidius, autores omnes. De Tenia Cicero in Epistola ad Atticum. Balon, & Pthe-leon, & Ethinon. Scribendum, Boion & Pteleon & Chinon, vt libro Plinij quarto euidentissime ostendimus. Oroes carphanemides. Scribendum arbitror, Opoc

Opoes, Scarphia, Enemides: ex Plinio, Strabone, Ptolemao. Est autē Opoes, id est, ὄρεος, eadem qua & Opus Opuntis ὄρεα ὄρεον dicitur. Erat & in Achæa Opoes altera, & in Elide iū altera, Stephanus. Rhannis.) Scribe Rhannus. Phoricos Brauronia.) Scribendum Thoricos, Braurō, Ion: ex Strabone, Plinio, qui de Thorico in metallicis habet mentionem. Erat verò Thoricus Acamantidis curia plebecula. Hecataus urbem eam fuisse tradit in Attica, à qua Thoricij Thoricensesque dicantur. Nam Thoracenses alia plebs erat, ex Antiochide curia, quam Thoras vocabant.

EX PELOPONNESO, LOCRIDEQUE.

Oppidum Chencerea.) Scribendum Cenchree, autor Strabo, Plinius, cæteri. Taraxos.) Scribendum Araxos, ex Strabone, Ptolemao, Plinio, & infra Pomponio. Item non Achritas, nec Ichthis, sed Acrytas & Ichthys, de quo Thucydides, & cæteri. Item paulo post, Sardonicus & Schenitas.) nec multo post, Thelonates. Scribendum, Sarronicus, & Schænitas, & Chelonatas. De Schænita fuit, quando Cænitam legi posse credidi, ut illo loco Plinius: Portus, inquit, Cænitas & Sarronicus. Quoniam Cænæ urbs Ptolemao Pausaniq; ad Tanarum montem erat. Quia verò non inter Scyllæum & Istmum sunt Tanæ, sed mediis Argolico & Laconico sinibus ad Tanatum, & omnino procul à Sarranicis, verimus ferè sententiam, & Schænitem potius quam Cænitem & hic & in Plinio defendimus. Est autem Scyllæum, ubi Hermione, autor Strabo. Habetur verò & portus Schænus, sed in Attica, ut constat iisdem autoribus Ptolemao ac Stephanò. Oliros & Scion.) Scribe Olyros, siue Oluros, & Sicyon, omnibus, qui unquam de hoc scripserunt testantibus. In aduersis Pagecreulis.) Distinguendum ut duo sint, Pagæ, & Creulis. Plinius, Megara, inquit, è regione Pagarum. De Creuli, autor idem, & cæteri gregatim omnes, iuxta Pagas. Cyra.) Scribendum Cyrrha, Nam de Anticyra non convenit, aliis Anticyram, aliis Anticyrrham scribentibus, ut aliubi notavimus.

EX ITALIA.

Cauni & Veneti colunt. Scribendum, Carni & Veneti colunt. Item, Pincentes, Ferētani.) Scribendum, Frentani. Nam Ferentani à Ferentio, Sabiorum siue Samnitum oppido. Sunt & Ferentini, Ferentinatesque: illi Hetrurie populi; Ferentinates verò Latij, ut in Plinio declaratum est. Clierna Cypra.) Scribendum, Cliterna, Cupra: ex Plinio, cæterisq;. Simponium velut Graij dixere Sipyllum.) Scribo, Sipuntum, velut Graij dixere Sipyus. Strabo, Sipuntum, inquit, siue quod idem est, Sipus, à Diomede conditum. Videtur nominatum, inquit, antè à Græcis Sipyus, à sepiarum proventu. Dicitur ergo & Sipuntum, ut Plinius, & Sipus Sipuntis, ut ferè modo Græci, & Sypius Sipiūtis, ut antiqui. Post Bariuni, & Gnatia.) Scribo, post Barium Egnatia, Ptolemao, Strabo, Plinius. Lupehydrus.) Strabo Lupiæ. in quibusdam Plinianis

codicibus, & Ptolemaeo, Lusipia etiam Hydruntum dicitur, quemadmodum & Sipus Sipuntum; & Cerasus Cerasuntum, ut diximus in Colchide. Carcinus, Scyllaceum Mistræ.) Scribendum arbitror aut Cocinthus, non Carcinus, ex Polybio, Antonino, Plinio, ut in Locris Italia differui: aut Cæcinum, à Cæcino Locrorum amne, de quo Pausanias, & Thucydides. Philistus quoque Cæcinum Italia reddidit oppidum, non longe à Sicilia traiectu. Mistros verò Plinius Mistiam scribit, ut in alterutro sit erratum. Stephanus Mysiam urbem Samnitum commemorat. Lucani verò à Samnitibus occidicantur, autore Plinio. Consentiam, Pauloniam.) Scribo, Caulonem, siue Cauloniam, ex Plinio, Strabone, cæteris. Colonia regia Rhegium.) Scribo Columna, non colonia. Græci enim vocant locum eum Styldia, id ex Strabone Antoninoq; probauimus in Plinio. Taurinū & Metaurum.) Legebatur in Plinio Terentum hoc loco, non Taurinum: nos Ptolemaeum & alios autores sequuti, Taurianum scribimus. Latus alterum Mutiniana, Ionum, Iubon, & Emiea.) Erratum quadruplex, ex Plinio, Strabone, Ptolemaeo, quos secutus, ita lego, Latus alterum Terina, Hippo, nunc Vibō, Temesa. De Terina, hoc situ, unde Terineus sinus, Strabo Pliniusq; à fluxu cognomine, ut inquit Stephanus, magna quoddam Græcia (ut Apollonides ait) vocata, Lycophroni est insula hoc nomine, vni Syrenum Ligæ dictæ sacra. De Hippone idem autores, Plinius. Hippo, quod nunc Vibonem, Valentiam appellamus; ei estis (ut Strabo inquit) Brutii, mutato à Romanis vocabulo. De Temesa, quæ Græci Templam vocant, metallus inclita, clarius est quàm ut stipulatorum egeat fide. Clampetia, Blonda, Buxentium.) Plinius, & cæteri, Buxentum, non Buxentium: quod Græci vocant Pyxunta, item non Blonda, sed Blanda, in quo tamen affirmatoni locus est. Silerus amnis.) Alij scriptores modo Silarus, modo Silaris. Grabus cecosia.) Scribendū Grauisæ Cohæ, ex Plinio, Ptolemaeo, cæteris. Paulon & Varum flumina.) Plinius Padon, non Paulon, ut sit Padon Padonis, aut cerè Paulon Paulonis, omnino aliud à Pado: quandoquidem Pomponius hoc loco Varum amnem Padoñe, aut si quis ita malit, Paulone dicit esse notioient.

EX NARBONENSI.

Vasco Vocontiorū.) Scribe Vasio, nō Vasco, unde Vasionēses, ex Sidonio Apollinari multis locis, præter ea, qua in Pliniana eiusdē partiū castigatione diximus. Auenio Canarū.) Scribo Cauarū, ex Plinio, & infra Pomponio. Sextanorum Arelate.) Scribo Sextanorum Arelate. Blietæ.) Strabo quoque Blietæ, sed Plinius, Stephanus & Antoninus, Betetæ. Item, Sedantestaronis.) Distinguedum, Sed ante stat omnis, hoc est, Marius Narbo. Plinius, Narbo, inquit, Martii Decumanorum colonia. Quod autem sequitur, Atacinorum, ab Atace fluuij id nomen: quod & Pomponio & Porphyrii dictum est: ut quidā Atacinos Roma hinc nominatos arbitrentur, ut alibi notabimus. Oppidum detiacum.) Lego Deceatum, ex Polybio, Strabone, Plinio. Antipolis, deinde forum

rum Iulij, Octavianorum colonia, tunc post Antiopolim & Olbiam.) *Le-go*, Antipolis, deinde forum Iulij, Octavianorum colonia, tum Athenopolis & Olbia, *ex Plinio* serè ad verbum. De Antipoli verò, & Foro Iulij, & Olbia, *Ptolemæus quoque*. De Athenopoli & cæteris *Plinius*. Laurion & Citaris tenet, & Lacidon.) *Scribo*, Glanon & Citharistes & Halycido. De Glano, & promontorio Citharista *Antoninus, Plinius*. De Halycidibus *Strabo*. id autem verbum salinas significat. Ad campum, inquit, lapideum vocatum ἐν μέσσοις ὁ δατά, καὶ ἀλύκιδος οὐνίσσας, καὶ ἄλγες. fortasseq; locum eum, aut simili natura præditum significat, quem *Antoninus* Salsulas appellat, 64. milibus pass. a Pyrenæis. Lapidem ut vocant, in quo Herculem contra Albiana.) *Scribendum* Albiona. Mesua collis incinctus mari.) Nihil mirum, sed *Ptolemæus* Segium montem, siue Setium vocasse hunc videtur. *Strabo* Sigium: contra insulam Blascconem, *Ptolemæus*, Agatham enim obiectam facit, non Blasconem paulo remotiorem. Hic autem mons *Pullerius* appellatur hodie, ut serè credi video. *Arausus* iuxta Acatā.) *Strabo* Arauraris, siue Rauraris, iuxta Agathan. *Ptolemæus* autē, Araurius iuxta Agathopolin. Differt autē omnino Arauraris ab Arari, eadem pronimia, ut constat. Ora Sordonum.) *Plinius*, Sardonum. Vicus Elibette.) *Græci* serè scribunt Ilibetris, ut *Ptolemæus*: nam & *Strabo* Ilibetris, ποταμὸς οὐλίσπερ, πάλαι ἔχων ὁ μόνυς. Nos Elibetri, & Ilibettri, quidam Illiberis & Illiberi, sed prior scriptura melior. Fuit & in Batia oppidum hoc nomine, quod nunc opulentiſſimum est, & Granatam vocari. qui namadmodum & regionem ipsam, putant, cum aliis arguentis, tum illo maxime, quod eius vrbis porta una in hodiernum quoque diem Elibetris appellatur la puerta de Eluira: Id maxime cōpertum hoc anno est, cum ea ciuitas in potestatem Hispania principum concessit, Mauritanis, qui dccc. serè annos occupauerant, obsidione longa in ditionem compulſis.

EX HISPANIA.

A Ceruaria proxima est rupes.) *Distinguendum*, à Ceruaria, hoc est, post Ceruariā, de qua paulo ante dictū fuerat in Narbonensi. Ceruaria, inquit, locus, finis Galliæ. Blandeluro.) *Scribendū* Blanda Illuro, siue Blāda Eluro. De hoc & 3. *Plinij* volumine. Rubrica tum in Barchinonis littore.) *Scribo* Rubricatū, ita enim vocatur annis *Plinio, Ptolemæoq;* unde Rubricata oppidū. Tholobin.) *Ptolemæus* Telobin. Taraxo.) *Scribe* Tacaco, unde nomē prouiniæ. Hanc, inquit, urbem duo attingunt amnes, Tuscū exiguis desuper, & Iberus ingens deorsum. Suppronensis dicitur.) *Scribe* Sucronensis, à Sucrone sturio, ex *Strabone, Plinio, Ptolemæo, & infra* statim *Pomponio*. Duriam.) *Notakinius* in *Plinio*, Turia legi posse, ex *Salustio, Phocæq;* & aliis *Grammaticis*: eò relegamus noscentem hac. Extra aderas velox Menobia.) *Scribendum*, Extra Abdera, Sucl, Hexi, Menoba. Est autem sensus; Extra sinum Virgitanum haberi hac oppida: ex *Plinio, Strabone, Ptolemæo, Antonino*. Fuit quando verbum Extra castigandū

putauerim pro Hexi. Est autem Hexi, quod & Sex & Sexi dicitur, unde *salsamēra* Sexitana Plinio, Straboni, Athenaeo, sed melius est, ut inter Menobam & Abderam collocemus, ex Ptolemao. Plinius tamē duo Sexi facit, inter quae sit Abdera. Malach, Cifal, Dubal, Acipiro.) Scribendum; Malaca, Salduba, Lacippo, iisdem ferē autoribus. Tartheia.) Scribendum Carteia. Tarteſſos, non Tarthefos, ex Strabone, Ptolemao, Plinio. Nam Tarteros ipsa Gades aliquādo vocabantur, Plinius & Strabo. Vnde nos sumus Cingenterarum Mellana. Scribendum Mellaria. Verbum autem Cingenterarum arbitror corruptum, pro eo, vel simili, quod est, Cingente freto, vel attingens fretum. Plinius, Op-pida, inquit, Bello, Mellaria, fretum ex Atlantico mari Carteia. Strabo, Egredientibus, inquit, fretum post Calpem Mellaria est.

EX INSVLIS PONTI ET ASIAE MINORIS.

Lauce Borysthenis ostio.) Scribendum Leuce, autores omnes. Non longe Acolitaria.) Scribendum: non longe accolitur Aria, nomen id habet à Marte, cui sacra est, inquit. "Hac & Areos Nefos, id est Martia insula vocatur Stephano. Plinius lib. 6. Contra Pharnaceam, inquit, Chalceritis, quam Græci Ariam dixerunt, Martique sacram, & in ea volucres pugnasse, quod quidem & Apollonius poeta secundo libro cecinit, ἀντιῶντα vocans eam insulam. Cymas Mariandynorum finibus.) Scribendum non Cymas, sed Thynnias, ex Strabone, Ptolemao, Plinio libri 5. sine. Antisa, Pyra, Cresos, Cyraua.) Scribo Antissa, Pyrrha, Ereſſos: ex Strabone, Ptolemao, Plinio. De Cyraua, etsi constat mendosam esse dictionem, quemadmodum tamen restituenda sit, non plane constat. Plinius in Lesbo nouem tradit vrbes, quarum nulla huic nomini respondet. Illud mirari subit, quare Plinius libro quinto, haustā à mari Pyrrham in Lesbo scribat, & paulo tamen post superesse dicat Pyrrham & Ereſsum, & Methymnam & Mitylenen. Proinde fieri potest, ut non Pyrrha, sed aliud eius loco nomen legendum sit, ubi restare dicitur. alioqui cum nouem tradat eius oppida fuisse, octo tantum viderentur esse numerata. Potest & illud dici, numerum cum non 9. sed 8. scribi oportere. Ideo autē restare Pyrrhā, quāuis eam mare sorbuerit, quia, ut Strabo inquit, & portus & suburbanū eius colebatur, ἢ δὲ πύργος καὶ ἱερὰ παλαιὰ τῶ δὲ ποταμῶν διατὶ τῶ, & λιμένας ἔχει. Hic adicio, quae Plinius secundo libro dicit. Pyrrhā, inquit, & Antissam circa Mæotin Pontus abstulit, ut fortē non circa Mæotin, sed circa Æolin scribatur. Sed & in Lesbo, & in aduersa ei, Æolides, tum Pyrrha, tum Antissa memorantur fuisse. Nam & vna Cycladum Antissa dicebatur, Philon autor.

EX INSVLIS PHOENICES, ET APRICAE.

Patalos) Lego Arados, de qua & superius dictum est. Tarrichiae & Egatheae.) Scribendum, Tarichiae & Egathes, Silii de Annibale, Auet Egathis abolere parentum

Dedecus

Dedecus, & Siculo submergere fœdera ponto.

Et alibi.

Fusa que per æquora classe,

Ægæthea cernam,

vt sint Ægæthes, Ægætiæ. Mentionem habent & alij. Inuenio, qui hodie vocati dicant à nautis Gorha, quarum altera circuitu sit stadium 24. vbi Carthagenenses, duce Himilcone, primo bello Punico, à Q. Lutatius Catulo superati sunt, easq; à Virgilio intelligi malunt, quàm Philenorum aras: vt arx propter fœdus cum Pœnis istum dicantur: Saxa verò, quoniam scopuli verius quàm insula, vt ait libro 5. Plinius.

EX INSVLIS EVROPÆ, ITEM

CYCLADIBVS, ET SPORADIBVS

Vsq; in finem secundi libri.

Polyagos. Scribe Polyægos, ex Plinio, caterisq; à caprarum copia videlicet. Pagææ sinus Schyathon prospicit, Scinißon amplectitur.) Inuenio quidem Schinuffam insulam in Phocide, vt Stephanus, à leuisco nominatam. Meminit & Plinius post Naxum insulam, inter Sporadas. Quia tamen Strabo, idemq; Plinius, ante sinum Pagæicum & alias plerasq; haberi tradunt, & Cicynetum præcipuè, atque Sciathum, fieri potest, vt Pomponius quoque hoc loco eam scripserit, cum Artemidorus, quem maxime secutus videtur, ita dicat, In Pagææo sinu Cicynetos insula, hoc est, Κικύνητος. Styra, Erethria, Pyranessos.) Scribendum pnto, Hestîæa, Erethria, Pyrrha, Nefos. De primis duabus poëta eminentissimus πολυσαύφωλον τὴν ἱστίαν, ab Holiîa, qua ad Olympum est, deducto nomine. Idem poëta χαλκίδα τῇ ἱστρίᾳ τε. Hac autem Eretria, cuius mentio apud omnes est, etiam Melancis appellabatur, à Melaneo Euxyi patre, sicut ab Eretrio Titane, Phæihontis filio Eretria. De Nefo & Pyrrha Plinius, caterique, in Eubœa. Fuit in aduerso tamen Eubœæ locus Aftyra, vt ait Charax, iuxta Potnias, nisi quis in Eubœam quoque id nomen translatus, vt alia pleraque, censeat, atque ita malit Astryra, quàm Hestîæa scribere. Tegea, Nissa, contra Acritam.) Scribendum Theganusa contra Acritam, ex Plinio, Ptolemæo. Est autem Acritas, Peloponnesi promontorium. Plinius tamen eam paulo ultra promontorium illud collocat, & viiq; in Laconico. Ionio prostritia.) Legendum fortasse, In Ionio Prote, Hyria. De Prote in Ionio sinu ante Peloponnesum, & Ptolemæus & Plinius. De Hyria cogitandum relinquimus, illud obiter testantes, vagum id multis viribus esse vocabulum: Zacynthon quoque insulam hoc ipso tractu quandoque Hyriam fuisse nominatam. Nefos.) Scribendum Melos. Et infra, Iporis.) Scribendum Hippuris, ex Plinio, caterisq;. Item, Pinaria.) Plinius Cinara, nondum nuto, quoniam & Pinara Lyciæ vrbis fuit. Cicinos, & infra, Mycon.) Scribendum Sicynus, ex Strabone, Plinio, Stephano, vetustis codicibus. Item non Mycon, sed Myconos, nisdem autoribus. In Creta Clopixos & Camoracusa.) Scribe, Holopyxos & Manæthusa, ex Plinio: quanquam scriptum est Manathusa.

Vereor ne Marathusa legendum sit, à senicula, nam & insula hoc nomine habentur aliquot. Quid si Amaracula, quasi ab Amaraco? Numachos, Zephyre, Grise, Caudos.) Plinius, Maulocos, Zephyre, Chryse, Gaudos. De Gaudo etiam Callimachus atque Strabo. Alporos, Dicedalos, Absyrtis. Plinius, Abforos, Celaduse, Absyrtis. Item paulo post, non Ticana, sed Trucones, nec Phletrides, sed Eletrides, nec Lingarium, sed Tragurium. De quibus n. ultra libro eius 3. persequuti sumus. In Siculo freto est Aeæ, quâ Calypso habitasse dicitur.) Plinius, Altera, inquit, Calypsus, quam Ogygiam appellasse Homerus existimatur, in quam videlicet, ut ait Stephanus, Ulysses naufragus euasit. Caulos, & paulo post Halaza.) Plinius & alij, Gaulos & Galata. In minoribus Samo & Mago, in maioribus Parma & Polentia.) Ptolemaeus, & serè Plinius, non Samo, sed Iamno, siue Iamna. item non Parma, sed Palma. Et paulo post, Supproneli.) Legendum Sucroneli, ut pradiimus.

EX LIBRO TERTIO

De exterioribus Hispania.

PARUA oppida Olitingi, Onolapa.) De primo nihil comperi, alterum Ollonoba scribendum, non Onolapa, siue, ut Ptolemaeus, Onoba cognomento Eisturia, quam Plinius initio serè libri tertij Ollonobam Asturice vocauit. Myrtilibalio Ollonoba.) Scribendum Myrtilis, Balsa, Ollonoba, ex Plinio, Ptolemaeo, Antonino, ceteris. Latobriga.) Scribendum, Lacobriga, restatum id Hispaniis vrbibus vocabulum. Turauli veteres.) Scribendum, Turduli veteres; sequitur enim, Turdulorumque oppida. Groni.) Plinius quoque Groni, siue Gronij: ut diximus, nemq, Silius quibusdam exemplaribus, sed frequentius tamen Grauij, à Grauis dicti,

Quique super Grauios lucentes voluit harenas,
Internæ populis referens obliuia Lethes: Item,
Et quos nunc Grauios violato nomine Graium,
Oenææ misere domus, Etolaque Tyde.

Sed & Ptolemaeus Gruios, quasi Grauios appellat. Fluuntque per eos Auocelandus, Nebis.) Ptolemaeus omnes ius locis sunt, Auus & Nibis, siue ut Strabo, Nebis, etiamsi est inuersa dictio apud eum Bænis, pro Nebis. Nihil verò mirum sit, Auonem Pomponio vocari, quem Ptolemaeus Auum nominat. Nam & Nælonem Plinius appellat in Artabris fluentem, à quo Næla ciuitas, alia quàm Næga, inter Astures, ut dicemus, Ptolemaeus non Nælonem, sed Nælum in Cantabris tamē. & Asturis, non Artabris, quo Næle populi dicantur Plinio. Lacienfes, inquit, & Pefici, & Næle, quanquam scriptum est Zæle, tertio volumine. abfluio Auone, Auarum gens. De Celando nihil comperi. Peralia, Ducamaris exit in Libyca.) Scribendum, Per alia duo Mearus exit in Libunca. Ptolemaeus quoque Mearum, & Nauium iuxta urbem Libuncam statuit. In Asturum litore Næta est oppidum.) Plinius & Strabo non Næta, sed Næga, id est Næya. In Ptolemaeo quoque flumini Nægaucelia vocatur, in Cantabrorum litore, cen-

data

dato urbi nomine vel accepto. Pereundi & Salenos.) *Fortasse.* Per eundem & Salenos, hoc est, per eundem tractum Cantabrorum Vardulorumq; ac Salenos, amnem Saurium descendere. Saleni ab amne Salia vocantur, de quo paulo ante Pomponius. Ab eodem fluvio Saleniana locus, Antonino dicitur, ab aquis Origenis decem octo M. p. remota. De Origenis statim disseram. Ptolemaus quoque Selinos populos agnoscit, quorum urbs Nardinium, de iis ipsis, ut arbitror, intelligens. Per Autinos & Origenomes quosdam Nasa descendit. Scribi potest, per Autrigones & Origeuiones quosdam Nefua descendit. De Origeuicibus, siue ut Plinius, Origenis, ut nox dixi, Antoninus, qui Originas aquas nominat. Ptolemaus quoque Origeuos dicens eos, & Origaiolcam urbem eorum. Quod autem in Plinio dictum nobis est, Autrigenos in Pomponio videri esse Origenos, melius est ut Autrigones, quemadmodum hoc loco diximus, legatur. Et enim Ptolemaus inter Autrigones & Origaiolcam oppidum flumen Nefuam ait delabi, quamquam Nerua in ipso frequentius, quam Nefua scriptum est. Sed quæ hic sequuntur, de amne Deua, dubium non reliquunt, hunc ipsum Pomponio intelligi, qui Nerua siue Nefua dicatur. Autrigonas & Plinius lib. 3. commemorat. In Tritigonum, inquit, nonem ciuitatibus Tritium & Verouesca memorantur. De Tritio mox agetur. Ex Deuales Triton Obelunte cingit.) *Legendum videtur,* Et Deua duplex Tritium Tobolicum attingit. Ptolemaus quoque Deuam, siue Diuam amnem collocat iuxta Tritium, cognomine Tobilicum, siue Teboricū, in Vardulia Cantabrie. Habetur & eodem nomine alterum Tritium, nec procul admodum, inter Beronas, cognomine Metallum, Antoninus. Et Plinius; Autrigonum, inquit, Tritium & Verouesca. Et Detum Aturiasonans Saulo & Magrada.) Cum non longe à Tritio Toborico sit oppidum Iturissa, estimandum erit, nunquid verbum Aturiasonans, quod sine dubio deprauatum est, ad Iturissam detr. here conueniat, ad hunc modum. Deinde Iturissam & Easonem Magrada, ut verbum Attingit subaudias. Fluvius quidem aliquis nomine Magrada nondum mihi lectus est. sed cur mutem, non habeo. Easonem verò & promentorium & oppidum, non procul Iturissa: Ptolemaus collocat in littore Oceani, Aolarsonem à Plinio fortasse rectius vocatum, ad Pyrenæos, finem Hispania celebrem. Scio & Aturiam fluminis esse vocabulum Ptolemao, sed in Gallia Pyrenæi proximi, ubi sunt Tarbelli Aquitania populi, à quo ciuitas Aturiensium vocatur.

EX GALLIA COMATA, HOC EST,

Aquitani, Celtis, Belgis.

IN Aucis Eliumbertum.) Scio in Aufcia Elufates, & Elufaticum eorum oppidum fuisse, quod & lib. Plinij quarto diximus, ex Cesare, Animiano, Antoninoq; ut scribendum sit, in Aucis. Loco autem verbi Eliumberram, ut non ponendum, ita cerrè concipiendum animo Elufaticum, quod illi fortasse nominabant Elufaberrim, quasi Elufatum urbem. nam Berris hoc significat Barbari Hispania Galliaq; confinibus, vnde Iliberris in Baetica, & in Narbonensi altera. Et Laberris in Astu-

ria,

Borysthenem, pro Borysthenē, veteres dicebant, & alia eque huiusmodi per u libentius, quā in per y. Pomponius: In idem litus, inquit, elabitur Cyrus & Cambyses, ex radicibus Coraxici mōris vicini editi, & in diuersa abeunt, perq; Hiberas & Hyrcanos, diu & multum distantibus alueis defluunt. Pōt non longē à mari eodem lacu accepti, in Hyrcanum linum vno ore perueniunt: etiam si Ptolemæus ostia eorum se iungit. Laxartes & Oxos.) Scribendum Laxartes per i. non per l, ex Plinio, Strabone, Ptolemæo, Qu. Curtio, Marcelinoq;. Et paulo pōst, Surdianorum regionibus.) Scribe Scgdianorum. Iuxta Dacas primum inflectitur.) Scribe Dahas, non Dacas. Inter Amardos & Pelicalos aperitur.) Legendum, Inter Amardos & Præficas os aperit, iisdem autoribus. Indos quosdam à rege Boiorum dono sibi datos.) Plinius, A rege Sueuorum, non Boiorum. In quibusdam tamen Pomponianis codicibus, nec Boiorum nec Sueuorum, sed inceptis uē Lydorum. Pliniana lectio similior uero est, quōd Sueui longē Lueq;, imperitabant, maioremq;, ut ait Tacitus, Germania partem obtinebant. Erant & Boij Heluetijs attigui, unde Boemi, siue ut idem Tacitus appellat, Boiemi.

EX INSULIS OCEANI.

Septem minimē inter plures etiam messes.) Legendum, Septem minimū, Sinterim plures etiam messes. Angustis inter se ductæ spaciis.) Scribendum, diductæ. Plinius, Modicis, inquit, inter se diductæ spaciis, ubi de Orcadum Ebudumque numero. Iuxta quādam notauimus: uti hoc loco non Emodes, sed Ebudes fortasse legi possit, nisi quōd contra Germaniam eas cōstituit. Ebudes uero contra Galliam potius habentur, ultra Hiberniam ac Britanniam, si Ptolemæo credimus. In Plinio quoque septem scribuntur Nemodes, siue, ut nunc legitur, Acmodæ. Cenæas, qui ouis autum palustrium & auenis tantum alantur.) Plinius non Cenæas sed Oonæas. Feruntur, inquit, & Oonæ insulæ, in quibus ouis autum & auenis incolæ uiuant. Idem erratum & in Solino apud quem Oceanos scriptum est. Dicuntur autem Oonæ, id est, οἰῶνας Græcis ἀπὸ τῶν ὀνῶν, hoc est, ab oue. Tile Belgarum littori.) Scribendum Thule, ita enim Græci appellant, & apud nos Claudianus, ut sicubi aliter scriptum est, nō ratione aut doctōrum vsu id, sed vel incuria scribentium, vel imperitia Grammaticorum obtinuisse videatur. Diximus & alius locis, quæ per ou diphthongum Græci enunciant, seruari hoc & à nobis. Quæ uero illi per y, hæc per u, parte plurima ueteribus esseri cōsueuisse. Talge in Cæpio mari.) Ptolemæus Talca.

EX INDIA.

Anges in Hemo Medix monte conceptus.) Scribendum vel in Hæmodo Indiæ monte, vel ut Ptolemæus, in Imao Indiæ monte conceptus. Etiam Imaus & Hemodus, montes bis sunt omnibus. Indus ex monte Caroparnaso.) Scribendum Indus ex monte Patopamisso, ex Strabone, Ptolemæo,

lemao, *cateris*. Et infra paulo, Copem Agasinom Hydaspem.) Scribendum non Copem, sed Cophen, aut Cophenen, sed & Acesinem quoque, nō Agasinom, iisdem autoribus. Item de Taprobane: Pars orbis alterius Hyprachus dicitur.) Scribe Hipparcho, id est, ab Hipparcho. Sethis per Carmanios, supra Sandis & Coros effluunt.) Plinius oppidum Carmaniae Zethin, & (vt vetusti codices habent) Cethin vocat. Ptolemaeus flumina hac, Andanin & Corium appellat, vt ad hunc modum scribi possit: Cethis per Carmanos, supra Andanis & Corios effluunt. Item de Arabia, Carmaniis contrariam partem magnæ.) Scribendum, Carmanis cōtrariam partem Macæ: Plinius, Ptolemaeus, *ceteri*. Sunt & Macæ in Libya. Alterum lignum vndique Arabes incingunt.) Scribe Sinum, non signū. Itē de Arabico sinu, Cara, Arabia, Gandanus.) Stephanus Carræ Car-rarum: Ad mare, inquit, rubrum sunt Carræ, cognomines iis, quæ sunt in Mesopotamia, Crassi nobiles interitu. De Arabia emporio Ptolemaeus. Tertiū loci nomen haud comperi. Hieropoliticum.) Scribo Heroopoliticum. Ita enim vocatur finis ab vrbe, quam Heroum opidum Plinius, Græci Heroopolin vocāt omnes. Collaca Philopteris & Phiomalis.) Scribendum Colaca, vt sit Col-lax Colaci promontorij eius nomen. Item Philoteris, & Ptolemais, ex Plinio, Pto-lemaeo, Stephano: vt in Plinio monstrauimus. Diorige.) Scribendum est Dioryge. Vox ea & Græca est, & familiaris Straboni, fossas & alueos manufactos significans. Cornutæ Tragapomenes equinis auribus.) Scribendum aut hic Tragopana-des, ex Plinij libro 10. vbi hanc ipsam describit auem, aut lectio Pliniana corrigenda, Tragopomenes. Verbum autem, Equinis auribus, iungendum cū sequenti, hoc modo, Et equinis auribus Pegasi. Plinius, Pegasi equino, inquit, capite volucres. Cum Iachanum regem Alexandriae.) Scribo Lathyrum siue Lathy-rum, ex Plinio, Strabone, *ceteris*, qui de hoc ipso Eudoxo & rege tradunt hæc. Vt Græci vocant Theon.) Addi potest, Ochema, vt legas, Theon Ochema, hoc est deorum vehiculum, ex Plinio, Strabone, *ceteris*, id est, Θεῶν ὄχημα. Dorcades domus, vt aiunt, aliquando Gorgonum.) Plinius libro 6. Gorgones, inquit, insulæ narrantur, Gorgonū quondam domus. Synaptodes inflexi len-tis cruribus.) Scribendum Hlmantopodes, ex Plinio, Solino, *ceteris*, qui eos à loro vocant Loripedes, id enim iuā significat. ob id adiecit Pomponius, lentis cruri-bus, quasi loreū diceret: nam & genus aurium ex eodem argento ita nominatur Plinio. Lixio flumini Iunio proxima.) Scribendum, Lixio flumini Iunno proxi-ma, id est, λυγέω. vt libro quinto Plinij docui.

REVERENDISSIMO
PATRI, AC ILLVSTRI
PRÆSVLI, DOMINO IOANNI
QVINONI, SALMANTICENSIS ACADEMIÆ
PRÆFECTO, FREDENANDVS PINTIANVS,
Rhetoricæ, & vtriusque linguæ in eadem Academia
professor, perpetuam felicitatem.

LE GISTI illud minuti auctoris, Prasul amplissime, Exiguum munus cum dat tibi pauper amicus, &c. Opusculum enim paucis his diebus, horis succisissimis, tumultuaria opera, bene male contextum, ad munificentiam tuam afferro. Cum enim proximo Vacationalibus exposuissem Pomponium Melam Geographum studiosis quibusdam adulescentibus, qui id à me cum à publicis scholis feriantur, enixè petiere, non satis habens quod esslagitauerant præstitisse, Observationes quoque in eum, & si aliis curis studiisq; occupatus, composui. Simul ut pleniore obsequio demererer amantes mei, simul ut homo Hispanus (quod in castigando Seneca aliquot ante annis fecerant) Hispano rursus auctori moribundo ac prope conclamato, opis ipse etiam pro virili parte aliquid afferrem. Scripsit ante me in eum Hermolaus Barbarus Patriarcha Aquileiensis eximia vir eruditionis, Castigationes Alexandro Sexto Põtificali Maximo dicatas. Annotauit pauca quadam Marianus, vir & ipse egregia litteratura. Nec defuerunt alij, conantes laudabili sanè omnes proposito mederi auctori clarissimo, quem intelligebant nisi tempestiue succurrerët, non multo post periturum. Tot enim ulceribus scatebat, tot erat vomitibus, cacochibibus carcinomatibus, ut cū Catullo sic loquar, externatus, vix et multi chirurgi,

Et quidem artis peritissimi, ne dum vnus aut aliter curando ei sufficere posse viderentur. Plurima in eo verba desiderabantur, nec singula nullo verba, sed versus interdum aliquot. Quædam redudabant, falso ei attributa; alia præpostero ordine, alia mendosissime scripta legebantur. Multis imperitorum Grammaticorum, sacrificialorumq; gloriæ inceptis item impudentium castigantium appendicibus refertus erat. Quæ omnia quæ potui diligentia, partim solus post tot censuras, ut reor, sanauit; partim in meliorem conditionem redegit, ad accuratorem magisq; exactam disquisitionem reuocata. Ita tamen in omnibus iudicium interposui meum, ut liberum unicuique relinquerem censem suam. Si uis igitur quicquid est libelli nuncupatio, multis quidem de causis, sed duabus potissimum amplitudini tue debeatur Præsul eximie: Tum et lecto in ip[s]is initiis tuo nomine, fauorabiliter esset apud Salmanticenses tuos, qui te et communem patrem amant, et iustum ac beneficium Principem, summiq; fortune, honoris, ingenij, virtutis, ornamentis præditum colunt & obseruant. Tum etiam quod libellus ipse à te viro Græcæ & Latine eruditione prædito, facundia planè Romana, acris sublimitiq; ingenio comprobatus, emittitur ductu auspicii q; tuis, improbatu remcabat ad dominum, ut clausus (quod summus p[oe]ta ait) tenebris & carcere ceco det p[œ]nas temeritatis suæ. Vale.

Salmantica, Anno M. D. XLIII.

TYPOGRAPHVS LECTORI.

LOCA ad oram asterisco * cum numeris notata, infra auctore augentur, retractanturue: quod est hominis vere humani, non errores suos mordicus tuentis. Nam ut Mimus ait Publij Syri, *Discipulus est posterior dies prioris*. Et Solon vnus in septem Græciæ sapientibus: Αὐτὸς ὑπάρσκει πρὸς τὰ διδασκόμενος. Hoc volui, nescius ne esses. Vale, & Schotti in augenda re literaria, libros è situ eruendo vindicandoq; studium: nostramq; in excudendo fidem diligētiamq; ut studia tua, quæ possum, libris optimis incredibili sumtu edendis promoueam, libens amplectere. Antuerpiæ.

FREDE-

FREDENANDI NONI PINTIANI IN POMP. MELAM

CASTIGATIONES.

IN LIBRVM PRIMVM.

PROOEMIO.

QUEM persequi longa est magis) Scribo, quod persequi longa *1
est magis, &c. Nam & paulo post sequitur, quod si non ope ingenij, orantis. Nunc autem ut quæque erant clarissima.) Dele
verbum autem ne intra pauca verba repetatur inutiliter. Additis
his quæ in natura regionum incolarumque.) Delenda quoque videtur præ- *2
positio, ut verba sint pauciora, sensus elegantior.

EX MVNDI DIVISIONE.

QUIA sic iacet) Hæc verba Pomponij non puto, nec si putarem, ita legendum
censere, sed qua sic iacet, hoc est, qua porrigitur ab Orta in Occasum. Atque in-
trat.) Scribe Vique intrat, cum maiore littera & cum distinctione, ut sit initium
alterius sensus, Vique intrat tum longè lateque, coniunctim. Sic paulo post, Quo
quum est acceptum, ingens iterum & magno se extendit ambitu. Et in
summa Africa descriptione, Vique inde procedit, ita media præcipiend. Et in
Italia, Atque ut procedit, mediam se perpetuo Apennini iugo attollens,
reliqua, Ingens iterum & magnum & paludi.) Aldi exemplaria, Ingens
iterum & magno se extendit ambitu, & paludi, &c. Sed hæc lectio quiddam ab an-
tiqua procul abeat non placet. Propius verò est, ut legatur, Ingens iterum, & ma-
gnæ paludi, cæterum exiguo ore, coniungitur. reliqua falso addita videntur.

EX SVMMÆ ASIÆ DESCRIPTIONE.

ORA eius cum alueo Nili amnis ripis descendit in pelagus.) Scribendū
reor ripa, non ripis, ut sit sensus, Asiæ ipsam descendere vna cum alueo Nili amnis;
riparum factam, ut paulo post. sit ripa qua Tanais est. Spectant enim etiam
Meridiem Indi.) Lego, Spectant enim & Meridiem Indi. ut infra: Spectant
& Septentrionem Scythæ. Deinde Aria & Gedrosis.) Strabo, Ptolemaus,
Stephanus, Plinius, Gedrosia enunciant non Gedrosis. unde gentile nomen Ge-
drosij Stephano. Ut corrigendus sit Pliny codex in quo Gedrosi ferè semper pro
Gedrosij scriptum est. Reprehenditurq; Dionysius Byzantius à Stephano, quod Ge-
drosos appellet non Gedrosios. Strabo aliquando Gedrosenos vocat, sed dubio
an sit vitio exemplaris. Arrianus historicus Gedrosios semper. Dicuntur etiam per
e. & duplex ss. Cedrosii Stephano. Illic Caspiani Scythis proximi.) Et si non
me fugit à Caspia deducti posse Caspiani, ut à Cardia, Cardiani, autem Ste-

phano; malo tamen hic legere Caspij quam Caspiani. ex Strabone, Ptolemaeo, Stephano, Plinio. Item ipso Pomponio infra in tertio, Intus, inquit, sunt ad Caspium finem Caspij. Nec fuerit alienum, admonere duplices esse Caspios Straboni in Selectis: quosdam magis occidentales Cadusius, prope mare ab ipsis cognominatum Caspium & Cambyfen fluvium; alios vero Partibus vicinos quorum sint Caspie porte. Candari & Paricani.) Scribo Gandaræ. Paricani ex Stephano & Plinio. Gandaros Plinius nominat. Stephanus Gandros. Hecataeus eodem auctore Gandaras. Sunt & Gandaræ Ptolemaeo Indie populi. Coamani, Rophanes.) Legendum forte non Rophanes, sed Ochani, ex Plinio sexto, capite 16. ubi Ochanos refert cum Pharmacotropha, Boniariis, Coamaniis, & aliis quorum hic mentio. Super Scythas Scytharumque deserta, ac super Caspium sinum.) Scribendum cum minore littera, super Scythias Scytharumque deserta, & coniunctim cum superioribus. Quæ autem statim sequuntur, abiuncta præcedentibus & cum maiore littera ut incohent novum sensum sic legito: At super Caspium sinum, & reliqua: ut singula referas ad singula. Ad Scythas Scytharumque, deserta. Gandaras, Paricanos & reliquos quos subtexit. Ad Caspium sinum Comatos, Massagetas, Cadusios & alios. Ad Amazonas autem & Hyperboreos, Scythas, Cimmerios, Heniochos, &c. Libuit etiam addere usum duarum in Pomponio vocum, Super, & ultra. quem video ignorari à plerisque, etiam eorum qui se pro doctis gerunt. Nam cum ab exterioribus gentibus loci sue Oceano finitimus, procedit ad interiora, super exteriores gentes positas esse ait interiores. Cum vero è contrario ab interioribus ad exteriora, ultra interiores ait esse exteriores. Non tamen hoc ita perpetuum est, ut non aliquando secus cadat. Nihil enim sue exceptione; sed ferè hoc observat Pomponius. Exemplum & hic habes & in his quæ sequuntur passim occurrent. Corisæ, Phorissæ, Riphaces.) Expensis syllabatis dictionibus puto legendum, Cercetæ, Coraxi, Phlurophagi. ex Geographis omnibus gregatim, & ipso præcipue Pomponio in fine huius primi voluminis, & paulo antè: Cimmerij, Scythæ, Heniochi, Georgi, legendum est ordine inverso, Scythæ, Cimmerij, Heniochi, Georgi, ex Plinio libro sexto, ca. 13. Ultra eos, inquit, planè iam Scythæ, Cimmerij, Cissianthi, Georgi, &c. & Strabo Cimmerios à Scythiis sedibus suis pulsos tradit & Scythas à Græcis. Mardi, Antibarani.) Aldus, Mario Antibarani. Scribo Macrones, Tibarani. Ex Strabone, Stephano, Plinio, Herodoto, Xenophonte, Dionysio Periegete, Marciano. Marcelino, Apollonio Rhodio, Valerio Flacco & omnibus ferè Græcis ac Latinis non Geographis modo, sed historiis etiam ac poetis, qui de Boreali Asia plaga prodierunt. Semper enim Mactonas, Tibaranos, & Mosynæcos, si finitimos inter se coniungunt. Nec mesugijunt, quæ de Mardis Plinius & alij tradunt. Mactonas Apollonius primo Argonauticon Mactreas appellat, sic dictos, ut eius enarratores exponunt, quod sint coloni Enboensium. Enboea enim Mactria alio nomine dicta est, quod sit longa & toti præsentia Boetia, ut secundo volumine refert Pomponius. Hi postea Sanni dicti, si quis Strabo & Stephanus veri crepant. Nam Xenophon in fine quarti, & initio quinti de Cyri ascensu, Mactonas alios à Sannis facit: quos Drilas ipse nominat, referente

referente Arribiano in Periplo Ponti Euxini. Sed & ipse Arribianus Sanos distinguit à Macronibus, quos tamen ipse non Macronas, sed Machelonas appellat. Plinius quoque Xenophonti & Arribiano subscribit libro sexto. At Tibarani etiam Tibareni & quidem frequentius dicuntur. Orpheus in Argonautici Stybarnos vocat.

Armenij Commageni.) scribendum cum duobus m. m. Commageni ex Strabone & Ptolemeo. Myrrani Vegeti) Loco illius Myrrani posset n. n. absurde substitui Morimeni. Est enim Morimena praefectura Cappadocia Straboni xij. quam vna cū Lycania memorat, de qua mox paulo Mela. [* Sed magis est vi Margiani legatur. Nam eodem auctore Margiana toti Assyria praeferuntur.] Posset autē *
pro Vegeti, Eneti legi, qui sunt Paphlagonia populi, ab Homero & omnibus fere Geographis nobilitati, à quibus Veneti Adriatici sinus fluxisse creduntur. Sed super emina sedet dum has voces barbaras planè esse, & ex illarum numero, quae non paucae huic operi irrepserunt, temeritate quorundam, qui nihil pensi habentes, ineptias suas pro glossematibus bonis auctoribus affigunt: Itemq; librarium ignorantia qui eas statim auctoris lectioni inserunt. Cuius nota sunt, in Gallia Elulaberris; in Thracia, Tritonice; in Scythia, Tetrestria, Sexolitæ; in Lesbo Ciraea; in Oceano Septentrionali Satmali, & alia huius comparia monstra, quae propriis locis asstimabuntur. Rursus ex his quae Meridiem spectant eadem gentes interiora littora tenent.) Quoniam haec verba negotium multum exhibent, libuit non nihil eis lucis afferenti admonere lectorem, pronomine illud, eadem, antedictos populos referre, Indos, Arianos, Arios, Gedrosios, Persas. Ordinem verò in recensendis Asia gentibus hunc obseruasse Melam. Differuit de ora Asia Orientali & eius habitatoribus: Deinde de Meridiana, & Septentrionali. Reliquum videbatur monstrare à quibus interiora incolerentur. Incipiens igitur à Septentrione dixit habitari à multis variisque gentibus Gandarus, Paricanus, &c. Postea versus ad Meridiem, exponensq; à quibus mediterranea tenerentur, ait easdem gentes incolere interiora, quas non multo ante dixerat tenere oram, hoc est Indos, Arianos, Arios, Persas, Arabas vsque ad sinum Persicum: quem veluti umbilicum facit in hoc gentium Asia tractatu. Existimo itaq; verbum illud littora adulterinum esse: aut si manus legatur interiora littorum, sicut paulo ante interiora terrarum dixerat. Locus sit asimationi. Super hunc sunt Parthi & Assyrii, super illum alterum Babylonij, & super Aethiops Aegyptij ripis Nili, &c.) Super sinum Arabicum esse Babylonios falsum propterea est, vel unica Strabonis auctoritate, ut ceteri in re comperia omitterantur. Is in tertio Geographumendò: Deinceps, inquit, sunt mare versus quidem Persae, & Suisi, & Babylonij, descendentes ad mare Persicum. Quapropter ne cogatur Pomponium in ius vocare, restituenda sunt in pristinum suum verba, tum luxato & praeposito ordine scripta, tum etiam corrupta. Lego igitur sic: Super hunc sunt Parthi, Assyrii & Babylonij: super illum alterum & super Aethiops Aegyptij, &c. ex omnibus Geographis & historicis: & ex ipso Pomponio qui de sinu Persico loquens libro tertio: In parte, inquit, quae pelagi ostio aduersa est Babyloniorum fines Chaldaeorumque sunt, & duo clari amnes Tigris & Euphrates [Ap- *
pellat

pellat autem Æthiopas Ægypti qui ab aliis dicuntur sub Ægypto.]

EX SUMMA EVROPÆ DESCRIPTIONE.

Qua flexum paludis ad Bosphorum redigit.] Aldus qua flexum paludis ad Ponticum redigit. Lego ad Pontios redigit. Appellat enim Pontios Bosphorum Cimmericum. Sic supra, & paludi cæterum exiguo ore coniungitur.

Qui Ponto, Propontidi, & Hellesponto latere adiacet.] Lego obiacet non adiacet ex familitari loquendi modo Pomponij, ut ex sequentibus constabit. Latere autem, quia latera sunt illa Europa quibus Asia obtenditur. De frontibus paulo post. Nos Tuscum quod Graij Tyrthenum perhibent.] Demendum est verbum quod. Hinc in Ægei partem continens, Thraciæ ac Macedoniæ adiungitur.] Castigo, Huic in Ægeum mare continens Thracia: Huic Macedonia adiungitur. Nam Scythia coniungi Thraciam; Thraciæ autem Macedoniam, ad id notum, ut nullo egeat testimonio. Denique etiam ad Septemtrionem.] Scribendum, Eademque etiam ad Septemtrionem.

EX SUMMA AFRICÆ DESCRIPTIONE.

Et qua ad fluvium attingit.] Videtur propositio superflua, ut non longè post, peragratique annibus quæ mare attingunt, & alibi. Dictum est Atlantici esse Oceanum qui terras ab occidente contingeret. Fastigiatque se molliet.] Legendum, fastigat. Neque enim fastigiat verbum Latinum est. Post Augilas & Troglodytas.] Ptolemæus Augilas modo per i. modo per y. enunciat. Plinius & Herodotus cum i. semper. Stephanus Augilitas nominat. Troglodytas Strabo sine l. semper, Troglodytas. Ægipanes & Blemmyæ.] Stephanus vni. co m. & quinta apud Græcos inflexione Blemyes, cui subscribunt Dionysius Byzantius & Theocritus, primam corripientes. Strabo duplici Blemmyes, a quo stat Suidas. Blemmyæ Marcianus Capellanus uno tantum & prima inflexione. Intra si credere libet.] Expende an sit commodior lectio, Ultra si credere libet, hoc est, Oceanum versus Æthiopicum.

EX PARTICVLARI AFRICÆ DESCRIPTIONE.

Primæ partes, illæ Europæ, hæc Africæ.] Rectius ut sensio, illa Europæ, hæc Africæ. Tingi oppidum] Ptolemæo Tingis est, quam Casarem nomenat. Straboni Tiga; Stephano Tungios; Plinio Tingi. Parma elephantino tergo execto.] Legendum puto, parma elephantini tergoris excedra. Est excedra sine excetra durities ferro inuicta, telum impenetrabile, quasi sine cade, quod cadit: quæ ut, unde & per æ diphthongō uariis ex etymologia scriberetur. Nisi manu deductam à Cedo, quod non cedat, etsi hoc genus etymologia parum Quintiliano placeat. Hydra itaque illa Lernæa, multiceps malum, excedra vocata est à Plauto in Persa; & à Cicerone secunda Tusculana. Plinius libro undecimo capite xxxvij. Elephantorum, inquit, tergora impenetrabiles feræ habent. Plinij vetustus Codex, qui in publica Salmantica academia bibliotheca afferatur, non feræ habet, sed

sed scafedras. *ut legendum videatur* excedras. Hoc enim melius, quam quod Her-
molau emendat quasi setas, infipida nimis castigatione. Hinc & Cetra genus suui,
ex corio pradufo facti, quod non cedit. Hunc Abylam, illum Calpen vocant.] Sic quidem Strabo, & Plinius Abylam: at Ptolemaus & Dionysius Byzantium per-
mutatis literis efferunt Alybam. Addit fama nominis fabula.] Scribe no-
mini non nominis. Tamuada fluuius.] Ptolemaus Thaluda. Plinius Ta-
muada. Ruscada.] Lego, Rusadir, ex Plinio quinto. Ptolemaus Rhyssidiron
vocat. Nam Ruscada infra dicitur in Africa proprie dicta, ubi & à Ptolemao
locatur. Plinius in Numidia constituit. Mulucha ille quem diximus amnis est
ingëtium olim regnorum terminus.] *Rescriptus Aldus*, Mulucha ille quem di-
ximus amnis est, nunc gentium, olim regnorum terminus. Nec enim proce-
dit Mauritanias appellari à Mela ingentia regna, de quibus paulo ante dixerat.
Ceterum regio ignobilis, vix quicquam illustre fortita.

EX NUMIDIA.

CIRTA procul à mari, nunc Sittianorum colonia.] Ordo verborum vi-
riatus est & verba ipsa mendosa. *Legendum videtur*, Cirta colonia procul à mari,
cognomine Sittianorum. Neque enim Cirta deducta fuit à Sittiani, sed ab il-
lius cognomen accepit, dicta quoque est Sittianorum. Plinius quinto: In mediterraneo
colonia Cirta, Sittianorum cognomine. Marcianus quoque Cirta colonia men-
tionem faciens, non addit Sittianorum. Vnde autem Cirta & alia Africa loca dicta
fuerint Sittianorum, ostendit Appianus libro quarto bellorum civilium. *

EX AFRICA PROPRIE VOCATA.

RUSCADA.] Ptolemaus Ruscada. Plinius Ruscade. Et Tabraca.]
Ptolemaus cum aspiratione in prima Thabraca. Etiam nunc tam priorum
excidio rerum.] Lego, nec tam priorum excidio rerum: ut particula illa etiam
redundet. Hadrumentum.] Ptolemaus, Stephanus, Strabo, Plinius, Cornelius
Tacitus omnes sine aspiratione. Sed Ptolemaus Adrumitos enunciat, Stephanus
tum Adrumetos, tum Adrumeton. Strabo Adrume. Cornelius Tacitus, & Pli-
nius cum n. in penultima Adrumentum. * Ultra est Oea oppidum.] Ptole-
maus Eoam profert trium syllabarum. Sed prior lectio verior. Et Cinyphs.] Scri-
bendum sine ulla aspiratione Cinyphs, etiam si in obliquum gam habeat. Nam apud
Græcos nomina finita in pl. in obliquum per p. efferuntur, præter quedam quæ b. habent.
Notatur hoc nomen Cinyphs quod in obliquum per ph. flectitur. Ita Technicus, Theo-
dorus Prodromos & Moschopulus, antiquissimi & probatissimi Grammatici. Hero-
dotus quoque, Plinius, & Claudianus, Cinyphs in recto, nec aliter proferrunt. Qui
cōtra Cyrenaicos missi.] Aldus Cyrenicos: scribo Cyrenxos. Nam à Cyrene
gentile nomen Cyrenæus deducitur. Cyrenaicus possessionem significat, auctore
Stephano. Etsi non hoc ad obrusam seruetur.

EX CYRENAICA.

In littore promontoria sunt Zephyrium, & Nauſtathmos portus Pa-
retonius. Vrbes Hesperia, &c.] *Corrupta omnia, & inuversa, vel potius euerſa.*
Legendum arbitror, In littore promontoria sunt Zephyrium & Caræonion.
Nauſtathmos portus. Vrbes Hesperia, &c. *Ante omnia Paretonium nullo*
modo tolerari poteſt. quia Cyrenaica, qua hic deſcribitur a Mela, ſine eſt Catabath-
mos, ut ſtatim ipſe ſubicit, & Plinius ſcribit quinto. Catabathmos perſo totam clau-
dit Africam, & aperit vel Aegyptum ſecundum ipſum, vel Marcotin Libyam conſer-
minam Aegypti, cuius ſine eſt Paratonium, ut tradit Plinius libro quinto. Ergo cum
antedicta Cyrenaica ciuitates ſunt intra Catabathmon, Parætonium autem ſu vlt-
ra Catabathmon octoginta millia paſſuum Plinio, & in Mareotide Lilya, ſive Mar-
marica, ut Ptolemaus appellat, non in Cyrenaica, ſequitur nullo hic modo legi poſſe
Paretonium. Probabilior lectio Caræonion, quod eſt promontorium citra Cata-
bathmon, Cyrenaica Pomponio, Marmarica Ptolemaeo. Nauſtathmos autem por-
tus eſt Ptolemaeo & Straboni: ſed neutra terminatione Nauſtathmon. Præterea
Hesperiam urbem Ptolemaus, & Ammianus Marcellinus Hesperidas nominant;
** Plinius Hesperidum, Stephanus Hesperidem, qua poſtea dicta ſu Berenice.**
Quia id ſolum optimum eſt] Conuenientior lectio, opimum eſt. Quanquam
in familias paſſim & ſine lege diſperſi, nihil in commune conſultant, ta-
men quod ſingulis, &c. Legendum diuerſa diſpunctione, & diſperſis non diſ-
perſi. hoc modo: Quanquam in familias paſſim & ſine lege diſperſis nihil
in commune, conſultant tamen, &c. Atlantes ſolem execrantur & dum
oritur & dum occidit.] Scribo, Atlantes ſolem execrantur, dum oritur, reli-
qua redundant, ex Herodoto & Stobæo, titulo de Legibus & Moribus. In
quo etiam vitioſe Apharantes pro Atlantes ſcriptum inuenias. Apud Gara-
mantes etiam armenta ſunt, ea quæ obliqua cetuiſe paſcuntur.] Hoc Tro-
glodytis congruit, de quibus ſtatim ante diſſeruit, non Garamantibus. Niblom-
us ſunt & Garamantibus ſua armenta, qua tamen non obliqua cetuiſe paſcun-
tur, ſed retro ambulantiâ, ob eandem cauſam quam hic exponit Mela. Quorum
utrumque à Plinio traditur, illud libro xi. capite xxxij. hoc libro octauo capite de
Bubus. Certumq; habeo utrumq; etiam à Mela memoratæ productum eſſe, ſi enim opim
inſegrum, non fragmentum ad tempora noſtra deſcendiſſet. Multa enim verba pluri-
mis in locis deſiderantur, quod liquebit ſingula diligentius rimanti, & cum alijs ſcri-
ptis; Græci præſertim, conſerenti. Præterea quod ſubiungit, nulli Garamanti n. eſſe
certam uxorem, & ex huius qui tam conſuſo coitu naſcuntur, quos pro ſuis alant, ſor-
ma ſimilitudine agnoſci, falſum eſt: Auſer ſibi eum in hoc tribuit Herodotus, nō Ga-
ramantibus. Quam ob rem non ſit vbiſi fraudi ſi inter eum in reſu tanto vetuſtatis
ſitu obuium, audaculus ſuero. Ceteri pluſculos utaq; hos verſus cōn uſe, reſaricio, legeq;
ad huius modum: Troglodytæ nullarum opum domini ſtudent magis quàm
loquuntur. Specus tibeunt, aluntui quæ ſerpentibus. Armenta habent,
que

quæ obliqua ceruice pascuntur, nam pronis directâ in humum cornua officiunt. Apud Garamantas etiam armenta sunt quæ retro ambulantiâ pascuntur. Apud Ausenses nulli certa vxor, &c. Herodotus in *Melpomene de Ausensibus*: lidem, inquit, promiscuè cum mulieribus non vnâ habitantes, sed pecudum more concumbunt. Vbi apud mulierem puer robustus factus est, apud quem virum habitare sustinet (nam tertio quoque mense viri conueniunt) eius filius censetur. Sic *Lauren:ius conuertit, haud saue recte. Debit enim vertere non, apud quem virum habitare sustinet, sed cui viro similis est, Græcè. u. est cui venerit, hoc est, cui similis exiuerit. De cætero, eisi de Troglodytâ Mela dicat serpentibus ali. pastorem tamen eos vitam agere, dimicare pro pascuis, & oves habere, mulctariq. oue qui cum Regina concubuerit, Strabo producit. Quos pro suis colant.*] Castigo, quos pro suis alant. Pareunt enim esse alere filios, filiorum colere parentes. Augilæ Manes tantum Deos putant, &c.] Aut ego erro, aut noster Mela hic etiâ errat, & quidem ita manifestè, vt nulla eum aduocatione defendi posse putem. Error tamen est memoria, ideoq. ignoscendus. Porro si semel Melam errasse constituerit, eodem errore tenebitur Triumuiratus ille Plinij, Solini, Martiani. Duo enim posteriores è Plinio hoc mutuati; Plinius è Pomponio, vt verissima sit sententia ill: *tertij Naturalis historia*, haud alium esse fidei proniorem lapsum quàm vbi falsæ rei grauis auctor existit. Sed difficiamus prius an vera prodiderit Pomponius. Nam eius causa diligenter excussa, idem ius erit cæterorum. Subtexam autem Herodoti verba, à quo Pomponius feneratus videtur. Ea sunt ex *Melpomene* ad hûc inaximè modum. Aufchysatum quod ad occidètem vergit contingunt Nasamones, grandis natio, qui sub ætatem relictis ad mare pecoribus conscendunt ad locum Augila, decerpunt palmulas. Nam palmæ illic & permultæ sunt & spaciôsæ & fructiferæ omnes: ex quibus vbi palmulas præmaturas decerpserunt, ad solem siccantes, mature faciunt, deinde lacte maceratas sorbillant. Ex his Herodoti verbis planè fit, diuersos esse Nasamonas ab Augilis, & ascendere solitos Nasamonas ad urbem in mediterraneo Augila, ad decerpendas tantum palmulas. De eisdem rursus Nasamonibus Herodotus: Nasamonibus, inquit, mos est cum quis primùm duxit vxorem, prima nocte vt sponsa singulos conuiuas obeat veneris gratia, & vt quisquis cum ea cõcubuit, donû det illi, quod secum habet domo allatum. Iureiurando ac diuinatione tali vtuntur. Per eos viros qui iustissimi atque optimi apud illos fuisse dicuntur, iurant; illorum sepulcra tangentes. Diuinant ad suorum accedètes monumenta, & illic vbi preces peregerint indormiunt: vbi quodcunque per quietem in somnium viderunt, eo vtuntur. *Hæc Herodotus: quæ omnia, vt patet, Mela compilauit: sed quod Herodotus de Nasamonibus scripsit, Mela Augilis dedit, lapsu videlicet, vt dixi, memoria. Nam cum legisset in Herodoto Nasamonas ascendere solitos ad Augilæ, quod Nasamonum erat, transtulit ad Augilæ, Nasamonum conterminos. Ad hæc Nasamonas esse non Augilas qui Manes tantum Deos colant, Dionysius Byzantius confirmat:*

firmat: qui Rom. morum armis deletos tradit Nasamonas. quod Ioni nullam reuerentiam cultumq; impersirent. Illud non praterierim in exemplaribus Herodoti formis excussis *Augila* semper legi pro *Augila*, testante id etiam Stephano, qui notat eam dictionem neutralis esse generis, & *Augilitas*, ut dixi, *populos* nō *Augilas* nominat: Sed *Augilarum* & qui statim sequuntur, *Gamphasantum* vicinitas admonet, ne grauer alterum etiam errorem notare duorum in luteris clarorum hominum. Quorum alter est Stephanus celeberrimus inter Græcos urbium scriptor, qui mendosum Herodoti exemplar nactus pro *Gamphasantes*, *Garamantes* scripsit, aitq; *Garamantas* cunctorum hominum occursum effugere, nullumq; admittere commercium; quod falsum est. *Gamphasantum* enim hoc est non *Garamantum*. Alter est Laurentius Vallenſis optimè de Romano sermone meritis, nunquamque sine honoris praesatione nominandus, qui in translatione Herodoti in eundem incidit errorem, *Garamantas*, ut in corrupto inuenit exemplari, pro *Gamphasantes* reddens. Nam si *Garamantes*, ut ipse vertit, omnium hominum commercium aspectumq; refugiebant, nihil bellicæ armaturæ habentes, ac ne defendere quidem sese audentes, quomodo Plinius tradit *Garama* clarissimum esse oppidum *Garamantum*, omniaq; Romanis armis superata & a Cornelio Balbo triumphata; & cur *Silius* in tertio inter ceteras gentes exercitus *Annibalis* *Garamantas* commemorat. Quin & Herodotus nō multo post *Garamantas* gentem esse ait insigniter magnam: quod sine occurſu & commercio hominum, quæ ratione fieri potuerit, non video.

EX PARTICVLARI ASIÆ DESCRIPTIONE.

Ex *Ægypto*.

Vsq; ad Elephantidem urbem *Ægyptiam*.] Scribendum Elephantinen non Elephantidem. Neque enim in vniuersa *Ægypto* aut regio est aut urbs, quæ Elephantis appelletur. Elephantines autem urbu & insule *Ægypti*, omnes, & di, & homines meminere. Ut erret vir doctus & multa lectionis Hermolaus, qui in Plinio, & aliis Latinis auctoribus menduſcatenibus Elephantidem, ut veram legitimamq; lectionem agnoscat. Deinde semel iterumq; diuisus ad Delta & Metilin.]* Legendum quidem erat Metelin penultima producta, non Metilin si ea hic ciuitas redderetur, quam idem putat Hermolaus, à qua Metelites nomos seu perfectura Ptolemao, Stephano, Plinio. Sed cū ante Hermolaum Melin corruptè legeretur, ipse pro Melin, Metilin substituit, nulla neque auctoritate, neque ut ego puto, ratione. Re igitur diligentiore cura animaduersa, puto legendum, à Delta & Memphi, hoc est, post Delta & Mēphim. Nam Mela, ut ipse inter iniuria testatus est, clarissima quæque loca conscriptatur. Memphis autem, teste Marcellino libro xxvj. magna fuit urbs, & Strabo libro xvij. magnam populosa mēq; fuisse affirmat, & secundam post Alexandriam, regiamq; *Ægyptiorum*, astipulante etiam Plinio. Ceterum tria hæc loca à Mela hic memorata, Cercasorus, Delta, & Memphis, propinqua sibi mutuo suere, Herodoto auctore in Euterpe. Plinius quoque Memphin urbem prope Delta fuisse bis verbum monstrat. Arsinote inquit (duo hi sunt) & Mem-

Memphitæ usque ad suum Delta perueniunt. Confirmat hoc ipsum Diodorus secundo, Memphin asserens circa Delta conditam esse. Quin & Strabo Memphin à Delta tribus schœni abesse scribit. Schœnus autem, ut hoc quoque in transitu & paucis noſetur, xl. stadia agit Straboni in vndecimo. Herodoto lx. Plinio xxx. Diuisio autem Nili quoniam res videtur digna cognitu, nec longa est fabula, aut à proposito aliena, sic se habet. A Catadupis usque ad Cercaſorum, vno tantum alveo peruenit. Deinceps tripartitus fit alueus, quorum qui tendit ad Auroram Pelusiacum; alter qui ad Vesperam Canopicum ostium dicitur. Tertius quo recta Nilus meat delatus per superiora, in acutum Delta proficiscitur: Dehinc medium Delta scindens, in mare euadit, & Sebenniticum nominatur. A quo duo alia diuiduntur ostia, quorum alterum Saiticum, alterum vocatur Mendesium. Nam quæ Bolbitinum & Bucolicon nominantur, non sunt natia ostia sed defossa. Hac ex Herodoto in Euterpe fere ad verbum. Ex quibus patet ad Cercaſorum primam Nili diuisionem fieri in ipso Delta acumine. Deinceps relicto à tergo Delta & clarissima vrbe Memphi; quæ abest à Delta, xx. M. passuum fit secunda, postremò tertia. Nam si ad Delta legatur, ut vult Hermolæus, sequeretur illud absurdum, ad Delta fieri primam secundam & tertiam Nili partitionem. Locus enim ille acutus apud Cercaſorum vnde prima partitione triplex fieri Nilus incipit, Delta propriè vocatur. Si igitur prima partitio ad Delta fit, deinde semel iterumq; ut Pomponius ait, ad Delta diuiditur, ergo omnes tres partitiones fiunt ad Delta; quod rationi & communi sensui repugnat. Fitque maior vel quoddam nihil ex semet amittit, vel quoddam plus quam solet accipit, vel quoddam minus quam debet emittit.] Hac verba procul dubio non sunt Mele, sed lectoris volentis compendio atplecti ante dictas incrementi Nili causas: quæ in margine libri scripta, librariorum inscitia Pomponiana lectioni inseruit. Quatuor ferè soli iugera sua sede occupat.] legendum videtur non. 1111. soli iu-² gera, sed xxxij. Nam quadrata erat Pyramis, & frontes singulæ octonau' gera occupabant, auctore Herodoto in secundo. Item non sua sede scribendum puto, sed, quæ sedet. Nam & Aldus, quæ sedem occupat legit, ut in descriptione Bithymie: trans amnem sedet in ceruice peninsulæ Cyzicum. Et in Thracia: & in radice magnæ peninsulæ sedens Lyſimachia. & libro tertio in Hispania: & tres aræ quas Sestianas vocant in peninsula sedent. Viginti millia passuum in circuitu patens.] Erratum rursus in numero, scribendumq; quadringenta quinquaginta millia passuum. ex Diodoro libro primo, prodente patere hunc lacum stadiorum tria milia sexcenta, quæ faciunt cccc. l. M. pass. confirmante id quoque Herodoto in Euterpe ad verbum. Domos mille.] Scribendum ter mille, ex eodem Herodoto. quarum dimidia pars erant subterranea, reliquæ illi superpositæ. Suis litteris peruersæ vtuntur.] Dictio suis superfluit, ut in eo quod sequitur; & extra sua recta capiunt: redundat enim sua. Trecentos & triginta reges ante Amasin & supra.] Scribendum videtur, trecentos & quadraginta reges ante Anyſin & Sethon, ex Herodoto: secundo. Tredecim milium annorum ætates.] legendum fortasse, totidem hominum ætatibus: aut si placet numerum annorum retinere,

& ætates hominum in annos resolvere, lege xi. M. cccxl. annorum ætates, verum, que ex Herodoto in secundo. Quater cursus suos vertisse sydera, ac solem bis iam occidisse, vnde nunc oritur.] Lego quater cursus suos vertisse solem, ac bis iam, &c. reliqua supersuunt ex Herodoto secundo. Præterea videntur hic deesse aliquot verba ad complementum sensus, ex eodem Herodoto evidētissimè. Ea sunt, & bis illinc ortum esse ubi nunc occidit. Alioquin non quater vertisse sol cursus suos, sed bis tantum intelligeretur. Bubastis, Elephantis, & Thebæ.] Legendum, Bubastis, Elephantine, Thebæ: vt supra ostensum est. Centum aulas habent.] Videtur scribendum, habentes non habent, vt consilet sensus. Bena armatorum milia effundere.] Lego, ducentos armatos effundere, neque est necesse addere milites. De cætero hunc locum fuisse à me primo castigatum ex nono Iliados, cum quætrodecimo abhinc anno Pomponium Salnætica publicè enarrarem, testis est vniuersa Salnæticiensis Academia, sicut illum etiam in relatione Thraciæ, lib. i. cap. ii. manentque dominos proci. pro quo ego substitui, Morædo minus profici. Hi postea ab auditoribus meis inuulgati, & subinde in multorum aures transmissi, dominum, vt fieri assolet, mutauere. Pelasium Arabiæ ipsas oras secant.] Dua dictiones priores superioribus adiungenda. Deinde seorsum, & per maiorem litteram legendum: Ipsas oras secant, Canopicum, &c. Bolbiticum.] Ptolemæus, Stephanus, Plinius, Diodorus, Herodotus, Bolbitinū, non Bolbiticum. Strabon tantum alternat, modo Bolbitinum, modo Bolbiticum proferens. Quod est, maiore dignum, Herodotum cōtra reliquos fere omnes Bolbitinum inter solis Nilis ostia numerare. Sebenniticum.] Sic quidem Strabo, & Diodorus scribunt. At Ptolemæus, Stephanus, Herodotus cum y. in tertio à fine Sebenniticum. Mendesium.] In Plinio Mendesium legitur, secl perperam. Nam Strabo, Ptolemæus, Stephanus, Herodotus, Diodorus, Thucydides, Mendesium omnes, nemo Mendesium, Phatmiticum.] Strabo vltimo Phatiticum vitiose, vt res, pro Phatniticū. Ptolemæus Patmeticum, sicut in Pomponij legebatur, antequam correctores manus in eum inicerent. Tanicum.] Legendum Taniticum, ex Strabone, Ptolemæo, Marcellino, Plinio scripta lectione, in quo tamen perperam Hermodotus Tanico legit, reclamante etiam Analoga. Nam vt à Sais Saiticum testibus Stephano, & Herodoto, & à Naucratis Naucratiticum ex Plinij scripto exemplari, sic à Tanis vrbe, Taniticum. Porro hoc Taniticum oslium, Herodoto & aliis Saiticum est: Strabone quoque id tradente libro vltimo.

EX ARABIA.

- 1* Vt è summo vertice à quarta vigilia ortum solis ostendet.] Cum sint duo montes Casij, alter Arabia, alter Syriæ, quod Pomponius tribuit Casio Arabia, Plinius, Marcellinus, ceteri, Casio Syriæ assignant. Quapropter verba hæc in Syriam transferri debent & monti Casio adnecti. Inhumani enim est malle errores tam supinos Pomponio, quam librariorum ebriose oscitationi impingere. Ceterum Herodotus secundo Casium, neutra terminatione non Casius nominat.

Qua tangit Arabas cum Phœnice.] *Dispunge & scribe cum maiore, qua tangit Arabas. Tum Phœnice, &c.* 1*

2*

EX PHOENICE.

Litteras & litterarum operas.] *Probabilior lectio, litteras & syderum operas. Plinius quinto: Ipsa, inquit, gens Phœnicum in gloria magna litterarum inuentionis, & syderum, naualiumque ac bellicarum artium. Regnum præliumque commentis. Cui non pellucet tria illa verba regnum præliumque enarrationem esse illorum que statim ante præcesserunt, classe configere, imperitare regentibus; à librariis per ignorantiam versibus auctoris inmisit. Nunc annexa terris defecit, quando ab impugnante quondam Alexandro iacta sunt opera.] Scribo, nunc annexa terris ab impugnante quondam Alexandro iacto opere, reliqua redundant. Paris breuiate Plinius: nunc, inquit, Alexandri oppugnantis operibus continens. Persuasum quoque habeo verba illa protinus sequentia, vici tenent vltiora: nō esse Mela, sed alicuius qui eam fortè oram lustrauerat. Cuiusmodi homines solent plerumq; bonos auctores ineptis expositionibus additamentisq; inquinare, insolentia quadam & frivola in parvis instantia. Cui verò nescianus pulcherrimè nobis Dionysium poetam totum terrarum orbem depinxisse sine huiusmodi peregrinationibus, ut ipse de se fatetur: & non tradat Strabo, ad firmum terrarum cognoscendum plus momenti afferre auditum, quam visum. Ab ea ad promontorium Euprosopon.] Legendum, Ab ea ad promontorium Theuprosopon, ex Ptolemaeo & Strabone, quorum interpretes ineptè transiulerunt dei facies. Vidit hoc ante me Mariangelus, vir cum primis exudus, & diligens. Inde iam non obliqua pelago sed aduersa adiacens à terra.] Scribo, obiacens, ex familiari consuetudine loquendi Mela, ut dixi. Postrema quoque duo verba de-menda Paltos, Beritos.] Scribendum cum y. in secunda Berytos, ex Strabone, 1* Stephano, Ptolemaeo, Plinio. Lycos, & Hypatos, & Orontes.] Castigo, Lycos, 2* & Laboras, & Orontes, ex Strabone.*

EX CILICIA.

Myriandros & Cilices. At in recessu.] *Sincerior lectio, Myriandros & Cilicia. In recessu, &c. Tunc ingenti vrbe celebris Illos fuit.] Lego, Illo, non Illos, ut infra: Pyramus Illo prior.] Scribendum, Pyramus Illo propior, ut non multo post: sed Celenderis Sarpdoni propior, solet hoc subinde fieri à Pomponio, ut propinquitus distantiq; locorum videret se couisset lecturi. Olim à Rhodius Argiuisque possessa.] Videtur legendum, Achiuis non Argiuis ex Strabone. xiiij. Totus autè angustus.] Scribo, angustus nō angustius. Interque ea Celenderis & Natidos.] Legendum Celenderis ex Strabone, Ptolemaeo, Pausania. Item Nagidos, nō Natidos, ex Stephano, & Strabone. Cuiusmodi cypres Agidos perperam translulit, pro Nagidos. Cuiusmodi error in alterum si spectaretur ti-*

3*

tiosum exemplar, in quo scriptum erat, Ἰσὴν Ἰλῶδες, pro, Ἰσὴν Νάξιδος, littera, quæ est prima nominis, adiuncta antecedenti verbo ἴσῃ.

EX PAMPHILIA.

Oestros & Cataraetes.] Strabo & Ptolemaus Cistros non Oestros, quorū auctoritati nulla debet officere Etymologia ratio: At Ptolemaus Cataraetes cum duobus γγ.

EX LYCIA.

Syde portu.] Scribendum videtur per i in prima, Side, ex Stephano, Ptolemaeo, Strabone, Plinio, & Pomponio paulo antè. Sed Pamphilia Side est, non Lycia. Quapropter puto hic pro Side, substituendum Lyde, ex Ptolemao, qui ita nominat mariimum Lycia oppidum. etsi in Latinis Ptolemai ῥοδικίβυ Chide scriptum sit. Idem autem & totus, vt dictus est, dicitur, etiam qua spectat orientem.] Lego, Idem autem & Taurus, vt dictum est, dicitur, &c. Flumen est Lymira & eodem nomine ciuitas.] Scribendum controuersa orographis, in prima cum i, & in secunda cum γ. Limyra ex Ptolemao, Strabone, Stephano. Quia error corrigendus etiam in Plinio. Nec enim satū intelligo, quid sibi voluerit Hermolaus, qui è contrario, quàm præcepi, scribat hanc dictionem in quinto Plini. castig. cū γ senuiu prin. & iota in secunda, Lymira. Sic præter Patara non illustria.] Scribo, Patara non Pataram. Patara Patarorum enim inflectitur non Patara. Simili errandi occasio multis Gracè imperitiū in Arbela, Gaugamela, Abdera, & huiusmodi. Sed cui post Hermolaum non sit venia, qui Pataram & Gaugamelam, quasi fœminina sint, legit in sexto Plinii. Xanthos flumen & Xanthos opidum.) Lego, Xanthos flumē & oppidum: cetera redundant; affipulante etiam Plinio. Et quæ Lyciam finit vrbs Telmissos.] Ptolemaus cum e. lego in penultima, Telmessos, Stephanus, & Strabo cum i: Omnes tamen cum duobus γγ. Telmissos aut Telmessos.

EX CARIA.

- *1 Habitat in incertæ originis.] Error in ordine verborum, & ipsa vt sentio deprauata verba. Quæ etsi variis modis possent castigari, placet tamen legatur, Habitatores regionis incerti. Alij indigenas, sunt qui Pelasgos.] Corrigendū puto, Illi indigenas, &c. hoc est, ipsi Cares prædicant se Autochthonas siue indigenas. Herodotus primo: His, inquit, non consentiunt Cares, sed se prædicant indigenas. Pedalium & Crya.] Legendum fortè Cryallos, potius quàm Crya, ex Stephano, cui ciuitas est Caria Cryallos: vt à promontorio, quod solet fieri, nomen accepit ciuitas. Nam Crya Lycia est, non Caria, teste Stephano, & Ptolemao: in quo vitiosè leges Caria qui locus est Laconia, pro Crya. Thissamisia cognomē est.] Scribendum reor, Tymnissus, ex Stephano. Inter eos oppidum Larumna.] Lego Hylarimna, ex eodem Stephano. Mendum idem in Plinio. Tum tres ex ordine finus Thymnias, & Schenus.] Legendum videtur sine aspiratione Thymnias ab oppido Caria Tymno, Stephano. Item Schœnus per α. diphthongō, ex vulgata Gracia nomenclatura. Thymniz promontorium Aphrodisium est.] Scribo, Tymniz promontorium aphrodisias est, ex Plinio V. & Liuiο IT. de bello Macedonico. & infra: Schenus ambit Hilam.] Legendum puto, Schœnus

Schœnus ambit Liden , ex Plinio . Sic enim in eo legebatur ante castigationes Hermolai , qui ex Mela correxit in Plinio Hilam ; Ego è contrario lectionem Plinii defendo , & Melam è Plinio castigo , Herodoti auctoritatem secutus , cui Lide mons est Caria , à quo nomen , ut coniectare licet , accepit & oppidum . Quid sit Pomponio & Plinio neutro modo legendum , sed Hydrela in retroq , ex Stephano & Livio ? quibus vrbs est Caria Hydrela . Bubessus cynotum , Gnidus in cornu peninsulæ .] Castigo , Bubessus , Cyon . Tum Gnidus , &c . ex Stephano , cui Cyon vrbs est Caria . Nec probo Hermolaum , qui in castigationibus Plinii , Cynotum in Pomponio agnoscit . Item videtur legendum Buballus poine , quam Bubessus ex Stephano , & Plinio , quibus Bybassos vrbs est Caria . Vrbes Mindus & Bargylos .] Scribendum Myndos cum y . & Bargylia , non Bargylos , ex Strabone , Ptolemæo , Stephano , & Plinio .

EX IONIA.

Dictum olim Branchide nunc Didymi .] Didyma legendum genere neutro . Sic enim locus , & oraculum dicitur Straboni , Stephano , Pausania . Vt cunq ; Ioniam vocant urbem Hyppin .] Scribendum per i . in prima Hippin . Caterum locus est ambustus , & verbis , ut suspicor , diminutus . Qui si non sanescet , certe meliorescet , si sic legatur . & quondam insulam , nunc autè urbem , Hippos . ex Strabone , Stephano , Plinio . Moxq ; ut maiore circuitu .] Commodius , ut reor , legitur : Moxq ; ut maiore est circuitu . Ibi à fugitiuis condita Phygela .] Sine aspiratione Pygela . Strabo , Stephanus , Xenophon , Livius , Suidas Etymologos . Nec ignoro à Dioscoride appellari vinum Phygeliten ; & à Plinio , & aliis , nominari oppidum Phygela , sed Suidas hanc litem dirimit . Pygela , inquit , quam vulgo dicunt Phygela . quasi diceret castrensi verbo imperiorum hominum , & literatura minus polita . Angustisq ; cervicibus reliqua extendit . Inde latius abit in peninsulæ faciem .] Lego , angustisq ; cervicibus , reliqua extendens in latum , abit in peninsulæ faciem . Hinc Teos , illinc Clazomena , & quia terga iungunt confinio adnexa maris , diuersis frontibus diuersa maria prospectant .] Scribo , Hinc Teos , illinc Clazomenæ . Qua terga agunt , confinibus adnexæ muris , diuersis frontibus , &c . In ipsa peninsula est Coryna . In sinu Smyrnæo est Thermodon amnis .] Locus est ex deprauatissimis huius operis , ut mirum non sit Hermolaum in eo allucinatum , Plin . Castig . libro v . & alios Hermolai auctoritatem secutos . Castigo : In ipsa peninsula est Smyrna in sinu Hermeo Est Hermus amnis .] Mouet me , quod procul à verisimili est , prætermissam à Mela in hoc tractu , aut Smyrnam urbem celeberrimam , & à cunctis scriptoribus decantatam , Homeri patriam , Metropolim quoddam totius Asia , & , si Philostrato credimus in vita Apollonii ; & Aristidi in Monodia in Smyrnam , pulcherrimam omnium civitatum qua sub cælo sunt , habitam præsertim paulò antè mentione sinus Smyrnæi : aut etiam Hermum flumen , à nullo Geographo silentio suppressum , in cuius locum subrogatus est à corruptoribus Thermodon Paphlagonia longo inde

spatio dictus. Porro Hermeco legere malui, quàm Smyrneo; non quod me prateriret celebrari sinum Smyræum à Strabone, Plinio, & paulo ante Pomponio, sed quod puto in sinu Smyræo contineri alium minorem sinum, Hermecum dictum, ab Herino fluio ab omnibus, ut dixi, memorato in eum emittente: à quo, & circumiacens campus dictus sit Hermæus, Straboni, Stephano, Herodoto, Plinio. Nec hoc mirum, quum Elaiticus sinus, pars sit Adramyttini Straboni xij. & Crisæus pars sit Corinthiaci, etsi aliqui malint eundem esse Crisæum, & Corinthiacum, & in nonnullis aliis hoc ipsum accidat. De sinu verd Hermeco in quo sita est Smyrna, & de conditore Smyrna, & vnde dicta sit Smyrna, Herodotus plenissimè in vita Homeri. Quem locum Latinis representavit elegantissimo carmine in Ambra sua Politianus noster vir summi ingenij, & multa eruditionis. Illud observandum, ab Smyrna duci nomen gentile Smyrnæus, possessivum verd Smyrnaicus, auctore Stephano, quem si audimus, Smyrnaicum nominabimus sinum, non Smyræum. Et Leuca.] Lego, Est Leuca, ut figurate repetatur sæpè verbum, est. ut solet Pomponius. Est Smyrna, Est Hermus, Est Leuca. Extra eum Phocis.] Dele dictionem cum ex rsitato more Pomponij. & scribe Phocæa per diphthongon æ. in penultima, ex Strabone, Stephano, Herodoto, Xenophonte, & omnibus.

EX. ÆOLIDE.

Supra Caicus inter Eleam decurrit.] Scribendu Elæam, cum æ. diphthongo in penultima ex Ptolemao, Stephano, Strabone. Cuius interpres, confusus in vnum duobus nominibus, pro Elæa ciuitas diuisim, ut est in exemplari Græco ipse coniunctim Elæapolis malè vertit. Quæ Archelilan tulit.] Sine aspiratione Arcefilan, omnes. Tum in promontorio est Cana oppidum.] Scribe vel Cane cum unico n. numero vnitatis, genere feminino: vel Canæ numero plurimum, viraque enim modo dicitur ex Strabone, Stephano, Plinio. In Græcis Ptolemai exemplaribus
 *1 Cænæ, pro Canæ vitiose scriptum est. Quarū clarissima est Cistena.] Scribo, Cisthena cum aspiratione in secunda: siue Cisthene, ex Strabone. & Plinio. Memini & Isocrates in Panegyrico. Campus Thebe nomine.] Scribendum Thebes, non Thebe, ex Strabone, Stephano, Herodoto, Plinio, Xenophonte circa finem Ascensus Cyri, & quarto Græcarum historiarum. Memini & Lini in bello Macedonico. Admittition, Astyram, Ereßam.] Lego Adramyttion per æ. in secunda & γ. in tertia, & Astyrā, nō Astyrā. Est n. neutralis generis, & Chryßam, non Ereßam, ex Strabone, & Stephano, Plinio quoque libro quinto. Thebe, inquit Astyra, Chrysa. ut vitandus sit Hermolus error, qui in Pomponio Ereßa legit, non Chrysa, in quinto Plinianarum Castig. cap. xxx. Porro Adramyttion prius scribebatur cum δ. in secunda. Postea verò in i. dictum est Attamyttion, & sit scriptisse Thucidem testatur eius euarrator. Mos is est Atticorum, ut in Entelechia & aliis vocibus Græci notant Grammatici, qui de Dialèctis scripserunt. Ætolorum colonias.] Lege Ætolam colonias, ex Strabone, etsi Affon à Methymnaio deductā vras ex auctoritate Myrsili; Stephanus verd à Myrænæis ex Alexandro Cornelio. praterius.

præterit hoc Hermolaū, qui in quinto Castig. Plin. Ætolotū colonias in Pomponio legit, non Æolum. Hic Sigæū fuit.] Scilicet sine diphthongo, Sigæū & non multo post; Rhœtea littora & Rhœteon cum α, diphthongo in prima, ex Strabone, Stephano, Thucydide, Herodoto, Homero. Nec intelligo cur idem Hermolaus in quarto libro Plin. Castig. Sigæum, & in quinto Rhœteum cum α, diphthongo utriusque in secunda syllaba scribat, nisi incuria sit, ut credo, librariorum.

EX BYTHINIA.

Abydos & Lampſacum.] Legendum Lampſacus non Lampſacura ex Geographis omnibus gregatim, præter Plinium, in quo idem error. Item ex Thucydide, Athenæo, Demosthene, Apollonijs quoque expositores. Lampſacos autē Pityca appellabatur Et Valerius Flaccus secundo, transmissa que puppi Lāplacos Ogygij. Onidius quoque primo Tristium: Et te ruricola Lampſace tuta deo, & infra.

In ceruice peninsulæ Cyzicum.] Idem error cum proximo, Legendum enim Cyzicus, non Cyzicum, quod præter omnes, qui de Situ orbis tractant, vel Ovidij versus illi proclantur primo Tristium: Atque Propontiacis hærentem Cyzicon oris, Cyzicon Hæmonix nobile gentis opus. & Propertius tertio. Frigida tam multos placuit tibi Cyzicus annos. Controuersus hæc error in eo, quod nō multo post sequitur. Trans Rhynſacon est Daſcylos. Scribendum enim Daſcy-
lion, non Daſcylos, ex Strabone, Stephano, Ptolemæo, Herodoto, Xenophonte tertio Hellenicōn. Corrigendum idem vitium in Plinio. Deinde priores tetraëterum iacent.] Lego, obiacent, ut ante monui. Europam ab Asia stadiis quinque disternat.] Scio hanc lectionem Strabonem habere assertorem, sed cum constet Melam magnum ex professo Herodoti esse deſeculatore, & Plinium Mela; scribatq; Herodotum in Melpomene & Plinius, nō quinque stadiis, sed quattuor Beſſorum Thracium Asiam ab Europa diuimere; malo hic legere quattuor stadiis, quam quinque. Neque enim Herodoti sententiā probo, qui libro quinto Castig. Plin. c. xxxij. Plinij lectionem emendat ex Strabone & Pomponio. Ego contrario Pomponium ex Plinio & Herodoto corrigendum cenſeo. Strabonem qui diuerſa fuit opinio, vale-
re ſuens. Templi nunen lupiter, conditore laſone.] Sic Hermolaus caſti-
gavit, sed eleganter, ut ſentio, ſeſtutorq; lectio erit. Templi nunen Iupiter, conditor laſon. Ceterum quia Hermolaus addidit, & coniectura magis, quam ullius auctoris testiſimonio, laſone caſtigauit. quum ante Eiaſo legeretur. ſulci nam illius caſtigatiōnem auctoritate alicuius illuſtris ſcriptoris. Is eſt Polybius, qui in quarta ſcribit laſonem è Colchide redeuntem apud Chalcēdenem vltimi duodecim diis priuim ſacrificaffe. Sed quia contra minus quam ad laeuam & dextram abſceſſit.]
Scribendum puto, sed qua intrat minus, qua ad laeuam & dextram abſceſſit, ut ſit ſenſus, longo recteq; ſimile extensum eſſe Panem, sed qua intrat minus, qua uerò ad laeuam, &c. Breuis, atrox, nebulosus.] Si hæc uerba uenda uicarent, ſibi ipſi repugnaret Pomponius, breuem appellando Panem, quum paulo ante dixerat, longo rectoq; ſimile extensum. Legendum igitur non breuis, sed breuib; ut
alibi

alibi etiam docuimus, confirmante id Anmiano Marcellino libro xxij. Omnis, inquit, circumfluo ambitu Pontus & nebulosus est, & dulcior æquoribus cæteris & vadofus, Facit etiam quod statim sequitur: Et quia nō profundus est.] *Lego: & qua non profundus est. Ex colentiū seu admodum ingenio Axenus.] Scribo Græca terminatione Axenos, ex Plinii & doctorum vulgata consuetudine. Ab Argiuo, ut ferunt Hercule datam.] Legendum ductam, aut quod magis arridet deductam, ut non ita post à Thenistagora Milefio deductum oppidum: & in Thracia, deinde à Milefiis deducta Calatis.*

EX PAPHLAGONIA.

Et Acitoro Phryxi filio posita Cythoros.] Aldus, & à Citiforo Phryxi filio posita Cytoros. Scribendum quidem diuersa orthographia, & à Cytisforo Phryxi filio posita Cytoros: ex Herodoto qui Cytisfōrō Phryxi filium appellat, & Apollonio Rhodio, eiusque interpretibus, libro secundo, Cytisfōron etiam nominantibus. Sed quia in Apollonij scriptis eniendatisq; codicibus Cytoros legitur, non Cytisfōros, & itē Strabo & Stephanus Cytoros enunciet; inclinatur animus ut Cytoro hic legatur potius, quàm Cytisfōro. Stephanus addit d. Cydtoros profert, nec alius. Tum Cimolis accolitur.] Aldus: Tum Cinobus & Coliris. Hermolaus castigauit, Tum Cimolis accolitur. Nos legendum putamus, Tum Cinolis, Anticynolis, ex Strabone, & Arriano in Periplo. Et quæ Paphlagoniam finit Armine.] Scribendum cum aspiratione in prima & e. breui in penultima Harmene, ex Strabone, Ptolemæo, & Arriano: quamuis Ptolemæus sine aspiratione scribit: Hermolaus autem qui Armine agnoscit cum i in secūda, ubi id legeris, ipse viderit. Ptolemæus certè, quem aduocat tam Græcum, quàm Latinum, itē Stephanus Armenem legunt, sine aspiratione.

EX TITULO CHALYBES.

Secundum Halyn vrbs est Lycasto.] Plinius Lycastum in sexto. Interpretes Apollonij in secundo Lycastia, tres fuisse scribentes Amazonum vrbes ad amnem Thermodontem; Lycastiam, Themiscyram, Chalybiam. In eo fuit oppidum Themiscyrum.] Scribe Themiscyra, non Themiscyrum ex Strabone, Stephano, Ptolemæo, Herodoto, Plinio. Habetur nihilominus Themiscyrum, sed promontorium, non vrbs, Apollonij enarratoribus in secundo. Ideo Amazonum vocat.] Sensus est: Post amnem Thermodontem esse campū in quo fuit Themiscyra oppidum & Amazonum castra, vnde campus ipse dictus sit Amazonum. Confirmat hoc Apianus libro Mithridatico. quicumque, inquit, circa Thermodontem fluuium terram incolunt, quæ Amazonum appellatur. Strabo quoque vndecimo tradit Themiscyram campūq; Thermodonti proximos atque imminentes montes, Amazonum dictos esse. Nam si Amazonium admitteretur, putarē eam dictionem ad Aëolidi Cynien magis pertinere, quæ dicta est alio nomine Amazonium, auctore Stephano. Ultra Carambin Mossynoeci.] Arrianus in Periplo Carabin profert,

profert, non Carambin. Item scribendum Mosynoeci cum vno s. & correpta prima ex Strabone, Stephano, Herodoto, Stobaeo. Quod si aliquando cum duplici inuenitur apud Apollonium, Valerium Flaccum, aut alios poëtas, iure suo illi reuincitur ratione syllaba. Fugit hoc Herimolaum qui in sexto Plin. cum duplici s. semper scribit Mosynoeci. Inedia diei totius afficiunt.] Da veniam, quaeso, humani lector; libet enim hic tantillum confidere. Non est cautandum; res brevis agitur. *A*estimemus, an ius nobis aliquod siue ciuile, seu honorarium competat aduersus nostrum Melam. Videtur enim (quod cum bona venia tanti viri dictum sit) non percepisse mentem Apollonij Rhodij quem hoc loco transtulit. Verba Apollonij, quoniam librarij nostri Gracii formis carebant, Latine subtexam, sed cum fide. Miser, inquit, (in secundo libro de Mosynoecorum rege loquens) Nam si in iure dicundo quippiam peccauerit, ad famem illo die includentes habent. Mela verba illa ad famem illo die, pro illius dici accepit. At Apollonij enarratores contraintelligunt, eo ipso die quo contra ius prouinciauerit, in carcerem trudi, quoad fame pereat: Citantq; sua expositionis assertores Ephorum & Nymphodorum. Addo ego astipulari interpretibus Apollonij, Nicolaum de Moribus gentium, referente Ioanne Stobaeo. Discheri, Buxedi.] Lego, Bechires, Buzeres; ex omnibus Geographis, Historicis, & Poëtu: quibus citandis subinde supersedeo, fastidio parcens. Atque inde se in sinu aduersi littoris flexu attollens.] Castigandum puto, atque inde se in summum aduersi littoris flexum attollens. Hic sunt Colchi: Hinc Phasis erumpit; ut sit tritum dictionis schema, Mela maxime. Hic Colchi. Hic Phasis. Hic oppidum. Hic Phryxi templum. Hic orti montes. A Thenistagora Milesion.] Scribo Themistagora, ex Herodoto, apud quem frequens eius mentio. Coraxici, Caucaii.] Legendum Caucasij. Nemo aliter. Ignaris quæ terra esset.] Melius, ignaris quæ terra esset. Terrestria, Sexsolitæ.] Voces sine dubio Barbara, quæ expositionis gratia super litteras totidem positas, aut alias fortè ab errone scilicet aliquo & peregrinatore indocto adiectas, indoctior librarius pro legitimis habuit, reiectis veris ac literatis. Quæ temeritas maximas doctissimis etiam viris tenebras offudit, vestigantibus per summos labores quæ inuestigari nequeunt. Has inquam duas voces in tabulis Ptolemæi, quas Modernas appellant, inueni, ubi describitur litus sinistræ ponti Euximi. Quin & Tritonice legi; de qua iussu Mela, in initium Thracia. Achæi, Cercetici.] Lego, Cercetæ, non Cercetici, ex Strabone, Ptolemæo, Plinio, Marcellino. Meninit & Alexandrinus Hesychius, in quo vitiose scriptum est, Cercetæ gens Indica pro gēs Scythica. Dionysius Byzantius Cercetios nominat, Nam Cerceticus possessum potius est, quàm gentile nomen, vnde Cerceticus portus Ptolemæo. Etiam in confinia Mæotidis Syndones.] Videtur scribendum distinctè, & iam in confinio Mæotidis Sindi cum i. Scindi enim non Syndones sunt Straboni, Stephano, Marcellino, Trogo Ponipeio. Valerio Flacco. Degeneresque, inquit, ruunt Sindiglomerantque paterno Crimine, nunc etiam metuentes verbera turmas. Syndos in Syndonum finibus.] Legendum, ut dixi, Sindorum non Syndonum.

Syndonum. Præterea Sindicus portus redditur in hoc tractu à Ptolemaeo, & Sindaricus, non Syndos. Strabo quoque Sindicum portum & civitatem celebrat. Necnon & Plinius Sindicam civitatem. Quam duobus alueis in lacum & in mare profluens Corocondamam penè insulam reddit. Sic Aldi præferunt exemplaria, propius veritatem. Et minus adhuc mendose legeretur, Corocondama palus in insulam reddit. Ceterum locus est corrosus & inancus, multisque verbis aperitissime cassus. Potest autem lactura resarci ex Strabone, nunquam satis laudato scriptore, si ad hunc modum legatur: quam duobus alueis, altero Anticites amnis in lacum profluens Corocondametin, altero lacus ipse in mare peninsulam reddunt. Alioquin non sit mihi verisimile aquas corocondameridis lacus ita esse libratas, ut quod videntur significare verba auctoris, altero aluco profluant in Maoticam, altero in Pontum: quod tamen ipsum si fieret, non iam esset peninsula, ut vult Mela, sed infra insula. De lacu vero Corocondametide Stephanus, & Strabo. Cuius verba precium opera legentium abscluent: totam enim hanc controuersiam dirimere videntur. Plinius etiam de hac peninsula in sexto, quam ipse Eionem nominat. Nisi ubi aperitur. Scribendum puto, nisi ubi aperit os, ut alibi de sinu Caspio: inter Amardos & Pæficas os aperit. Toreatæ, Arrichi, Phicores. Toreatæ, non Toreatæ. Stephanus, Dionysius, Ptolemaeus. Cui Toretice promontorium est, à Toreis nimirum gente. At Strabo in vndeismo Toreatæ profert. Itè Ptolemaeus cum vno tantum r. Arrichi. At Strabo, Stephanus, Plinius Arrhechi per duplex, & penultima producta; etsi in Strabone etiam Graco cum i. in penultima mendose legatur, ut docet Stephanus, qui Arrhechi in Strabone legit penultima producta. Phycari verò Plinio in sexto cap. vii gēs Maotica est, sed codex scriptus Phycori habet. Romana exemplaria Phyceres. Et ostio fluminis proximi Iaxamathæ. Scribendum sine ulla aspiratione Iaxamatæ ex Ptolemaeo, Plinio, Marcelino. Regna Amazonum. Plinius, connubia Amazonum. Fecundos pabulo ad alia steriles nudosque campos tenent Budini, Geloni vrbē ligneam habitant. Nullo modo procedi hac lectio. Nam Herodotus, à quo omnia hæc hausit Mela, contraria omnino de Budinis prædit, regionem habitare omni genere armorum frequentem. Puto ergo desiderari in hoc loco verbum Nomades con muni ism & insani librorum omnium peste. Nam de Scythiis Nomadibus Herodotus scribit, quod hic Mela Budinis accommodat, neque arare, neque serere, sed terram habitare omni arbore nudam. Legatur igitur meo periculo sic: Nomades fecundos pabulo, ad alia steriles nudosque campos tenent. Budini Gelonon urbem ligneam habitant, ex Herodoto in Melpomene ad verbum. Lege, deinde pronuncia.

Iuxta Thyrsagetæ Turcæque. Lego Thyrsagetæ, Iurcæque, ex Herodoto in Melpomene: Cui lyrcæ sunt, non Turcæ. Idem vitium in Plinio, apud quem tamen nulla ratione Hermolaus Turcæ agnosuit. Thyrsagetæ Valerius Flaccus, Thyrsagetæ nominat; Stephanus cum Herodoto Thyrsagetæ. Ad Atympheos usque permittitur. Lego Argipparos cum i. in ienda & duplici pp. & a. diphthongia in penultima, ex Herodoto in Melpomene, etsi Hermolaus Atympheos desendat apud Plinium ex Solimi auctoritate, nisi quod Plinius colligitur ex minutulis

sordidissq; auctoribus superq; Laniis, quam ex Herodoto Græco, illustri & antiquissimo historico, apud quem credibile magis est resedisse vera gentium & locorum nomina, quam apud Lanius præsertim ignobiles, insuperq; innumeris mendis deformatos, vsque adeo ut ab ipsis qui composuerunt, si reuiscerent, opera sua agnoscere que-
rent. Zenobius hos Orgepeos appellat. Plinius scriptus eodem propè quo Herodotus, modo, Argempeos ostendat.

IN LIBRVM SECVNDVM.

EX SCYTHIA EVROPEÆ.

Tvltre ne visum quidem intendentium admittant.] Lego ne 1* visum quidem incessumve admittant, ex Herodoto evidentissime 2* in Melpomene. Quia gryphi sæuū & Pertinax ferarū genus.] 3* Herodotus libro proxime citato grypas appellat, quinta inflectione. Latini addita aspiratione gryphas nominant, sicq; in Plinio legendum libro septimo, præsertim cum Herodotū citet, à quo ut dissentirei in flexu non nimis, nulla erat causa.

Et sunt infesti attingentibus.] Duæ priores dictiones ociosæ. Ab eis Effedones.] Herodotus, Illedones. Item Stephanus, qui ab Alemane nominari ait Ascedonas, nec ab alio. Inuentri etiam cum e. correpta in secunda, nec deesse qui vocent Ilidos. Ptolemæus cum Herodoto Illedones. In paludem vergentia Satarchæ tenent.] Scribendum videtur, In pontam vergentia non in paludem: quia subdit paulo post, refugientia vsque subsequens littora, quæ Satarchæ & Taurici tenent. Sed tolerari potest, paludem. Nam angustam illam ceruicem, seu isthmū, inter sinum Carcinītē & Mæotin, attingentē utrumq; mare, qui vocatur Taphræ (ut paulo post subiungit) Satarchæ habitant, auctore Stephano in dictione Taphræ. Quare in quarto Plinii libro, ubi ait Taurica populos claudī ab occidente Cherhonneso, ab ortu Scythiis Satarchis, corrigendus est mēdosiſſimus locus, legendūq; nō ab ortu Scythiis, Satarchis sed habitata Scythiis Satarchis. Puēdo Herimolai errore, qui ait non in totū displicere sibi priorē lēctionē, quā in vniuerso terrarū situ nihil pronūciari possit absurdus quā Tauricā claudī ab oriente Scythiis Satarchis. Ceterū libuit hic testari me ab Hermolao quoties occurrit liberē dissentire, nō ut detractū ei velim Herentē capiti cū multa laude coronā, à qua re semper mores mei abhorrerunt, sed honorādæ veritatē causa. Cuius dignitas apud hominē verē philosophum, hoc est, qui bonæ fide sapientiā colat, quā cætera omnes rationes præpoderare debet. Nec cōmittendum fuit, ut quæ falso tradita sunt ab homine quāruvis docto, sed qui in omnibus collimare non potuerit, credulo lēctori imponerent. Sed ut ad rem redeam. Stephanus Satarchæos appellat, nisi mendosus sit codex: Ptolemæus Satarchæos: Valerius Flaccus Satarchas. In Græci Ptolemæi exēplis mendose, ut reor Satarche oppidū scriptū est pro Satarche, quod & Latini codices congruunt. In Bosphorum Cimmericū oppida.] Aldus, In Bosphorū Cimmerica oppida, rectius puto, ut sit à Cimmericis possessa conditane. Verba sunt Strabonis libro 11. Nam Cimmerici olim potentiā in Bosphoro maximā habuere. vnde & Cimmericus Bosphorus appellatus est. Hi sunt qui ad Ponti dextrā mediterraneā regionē habitantes vsq; in Ioniā excurrabant. Sed super omnia placet legatur

In Bosphorum Cimmerij, quorum oppida, &c. *vt tres diuersas Taurica partes, tribus populis assignet. Vergentem in paludem Satarchis, In Bosphorum Cimmerij, In Euxinum Tauricis. Nam & Ptolemao oppidum est in mediterraneo Taurica Cimmerium. Carambico quod in Asia diximus patet aduersum.*] *Castigo, Carambico quod in Asia diximus parte, aduersum, vt Plinius, cum alibi, tum in sexto, cap. xxx. ex aduerso in Asia parte Macrobij. Subitum ripam mare.*] *Admonendum duxi Lectorē, appellari ripas à Mela, littora qua recta tendunt, nec ullis finibus inflexa curua re sunt, à similitudine riparum in fluuiis qui in terram non excurrunt. vt libro tertio de Lusitania. frons illa aliquandiu rectam ripam agit. & in eodem libro de Gadibus. eaque angusto spacio & veluti flumine à continenti abscissa, qua terris propior est penè rectam ripam agit. & in India: Primò recedentis oras æqualiter impellit, & vt non intret aliquantum patens sinus erat, sed quas ripas influxerat bis interrumpit. & de ora exteriorē Africa: Vasta omnia, vastis præcisa montibus, ripa potius quam littora, Taphræ nominatur.*] *Ptolemaus Taphros. Stephanus numero & vnius & plurium Taphræ, & Taphræ. Herodotus in quarto Taphros cum Ptolemao. Cum sit igitur Mela tam constans Herodoti affectator, vt nihil quod possit, non ab illo desumat, mallem hic legeretur Taphros, quam alio modo. Nam Gerros inter Basilidas & Nomadas euoluitur.*] *Duos promissit, alterum tantum fluuium reddidit. Apparet igitur locum esse truncatū, & verba omissa librarij indiligentia. Resarciatur tamen ex Herodoto in quarto, & Plinio item in quarto. Cuius verba ex capite xij. subieci. Nam Gerrhos Basilidas & Nomadas separat, Hypacyris per Nomadas & Hylæos fluit. Hypacyris enim legendum in Plinio, non Hypanis, quod Hermolaus non vidit. Constabit hoc apertè conferenti Herodotum cum Plinio, & Pomponio. Illud addo, Geron cum duplici rr. scribi Stephano, Herodoto, Plinio, Mela: cum vno tantum Ptolemao, & Valerio Flacco. Hypacyrin autem Hypacarin aliquando Herodotus nominat, si mendum non est in exemplari. Terra tum longè distenta excedens, tenui radice littori adnectitur.*] *Verbum excedēs, videtur esse superuacuum. Secundum Borysthenida & Olbida Græca oppida egreditur.*] *Lego, secundum Borysthenida, Olbiam, Græcum oppidum egreditur. ex Ptolemao cui Borysthenis & Olbia idem oppidum est. Coniungit autem Mela duo eiusdem oppidi nomina, nulla interiecta aut copula, aut disunctione, peculiari quodam more, quem nonnunquam ab eo seruari obseruauī, notabiturq̃, cum vsus poscet. Caterum Strabo, Stephanus, Plinius Borysthenem urbem, non Borysthenida appellant, qua & Olbia dicta sit & Olbiopolis, condita à Milesiū, ideoque, Miletopolis etiam appellata. Hermolaus mēdosa hac Mela verba pro sinceris citat, in Plinianis Castigationibus. Et quam matrem, eius accolæ appellant.] Ita legendum, vt verbum eius superioribus adiungatur, non inferioribus: intelligasq̃, paludem matrem Hypanis vocari. ex Herodoto in Melpomene. Cui Exampeo cognomen est.] Herodotus modo Hexampeon cum aspiratione in prima & per a diphthongon in tertia, modo sine vtroque Amaxampeon, in Melpomene. Intra*

Callipidas

Callipidas Axiacasque descendit.] *Rectius legatur*, inter Callipidas, &c.
 Hos ab Isticris Tyra separat.] *Lego*, Hos ab Isticris Tyra separat. Nam ab Istro
 vrbe Thracia, qua ab alijs Istropolis, ab Arriano in Periplo Istria ducitur, Istrius
 gentile nomen deducitur, auctore Stephano. Ab Istria autem Istianus. Est & in
 Ionio gens Istri, à qua possessum nomen sit Istria, eadem. Apertus in Germa-
 nia fontibus, alio quàm definit nomine exoritur.] *Dispicendum an legi potius*
debeat, Adnoba Germaniæ monte, alio quàm definit, &c. ex Plinio quarto.
Ruffius Festus in translatione Dionysij: Abnoba mons Istro pater est, cadit Ab-
 nobæ hiatus: Flumen, in Æoos autem conuertitur axes. Meminit quoque
 Ptolemaus Abnoba quæ ipse Aunobam nominat. Auto cincta pro pocu-
 lis gerunt.] *Legendum videtur*, pro conculis gerunt, ex Herodoto in Melpome-
 ne, non longè à principio. Hæc sunt apud eos ipsos pietatis vltima officia.]
Melinus: Hæc sunt apud eos ipsius pietatis vltima officia. Sarmatæ autē
 & argenti maximarum pestium ignari.] *Scribe*, Sarchæ, non Sarmatæ, vt
 ex Solino castigauit Mariangelus. De Sarchis paulo antè dictum. Atque vtilia
 pecorum durant.] *Legendum*, pecori durat. Binisque poculis qui plurimos
 retulere perpotatis interlocantur.] *Mariangelus pro interlocantur substituit*
inter loquentis aut inter iocantis. Ego neutrum probo: sed scribendum, vt reor,
 binisque poculis qui plurimos retulere perpotantes, interiungunt. Est enim
 interiungere eandem rem interposito spacio repetere. Pocula vt Essedones
 parentum, ita ininucissimorum capitibus expoliunt.] *Legō*, Pocula inini-
 cissimorum capitibus expoliunt, reliquis inuictis sunt. Neque enim Essedones
 pocula ex parentum capitibus expoliunt; sed simulacra faciunt, vt ex Herodoto dictū
 est, & suprà in Taurica mentione. Myrmecium, Panticapenm,] *scribe cum a.*
diphthongo in penultima Panticapæum, ex Strabone, Ptolemao, Stephano, Ptole-
 maus tamen Panticapæa profert.

EX THRACIA.

Deinde à Milesiis deducta Calatis.] *Nemo scribit Calatin Ponti urbem à*
Milesiis deductam, in quo Strabo grauissimus auctor ab Heracleensibus deductā tra-
 dit. E contrario Istropolin urbem siue Istron (nam utroque modo dicitur) Milesiorum
 esse coloniam, Strabo, Herodotus, Plinius affirmant. Palam ergo est, vt pleraque alia,
 sic hac quoque verba transposita esse, & quod Aristidi, vt aiunt, dandum erat, datum
 esse Lysimacho. Lege igitur: Istro proxima est Istropolis à Milesiis deducta:
 deinde est Calatis. Hermolius non potuit ex hac massa exire. De reliquo Callatis
 per duplex ll. scribitur à Ptolemao, sed Callatiam, non Calatin appellat. Arrianus
 in Periplo Callantram. Et portus Caria, & Tiristris promontorium.] *To-*
tum hunc locum sic lego: Istro proxima Istropolis à Milesiis deducta. Deinde
 est Calatis: Est portus Caria: Est Tiristris promontorium: qua dixi figura.
 Ptolemaus Tiristram appellat promontorium, non Tiristrin. Arrianus in Periplo
 Tetrissiam. Item portus eadem non Caria est sed Caron Græci genitini termina-
 tione.

tione. Cariam enim regionem nominat, portum Caron. Et nisi amplior foret similis fuit. Hic Bizone motu terræ intercidit.] Ea distinctione legito, ut verbum fuit ad inferiora applices, legaturq; in totum sic: & nisi amplior foret similis. Fuit hic Bizone. Motu terræ intercidit. Sequitur enim eadem figura. Est portus Crunos. Vrbes Dionysopolis. Odeslos. Messembria.] Scribendum verbis permutatū, & alia orthographia. Est portus Crunoe. Dionysopolis. Vrbes Odeslos, &c. more quem diximus, inculcatu duobus eiusdem vrbus nominibus. Nam Crunoe & Dionysopolis, eadem est Stephano. Quia disjunctim dicitur οὐκ ἔστιν ὀνομασμένη, ut Κορσάρτιον πόλις. Coniunctim autem Dionysopolin, Ptolemaeus, Arrianus, Appianus. In Plinio utrunque nomē corrupte scriptum inuenio. Præterea Odeslos cum e. in penultima Stephanus, & Strabo enunciant: cum γ. Ptolemaeus: cum ι. Appianus, modo codex non sit maculosus. Item Messembria cum vno dum taxat scribendum ex Ptolemaeo, Stephano, Strabone, & Herodoto. qui tamen per a. in secunda Mesambriam nominat. Atque ubi Pontus alterum sui flexum angulo finit magna Apollonia.] Scribendū videtur magno potius, quam magna, ut referas ad angulum non ad Apolloniam, quam nemo (quod occurrat) in hoc tractu magnam appellat. Angulū vero statim ante dixerat ampliore alio oppposito in Colchis. In promontorium quod Thinniam vocant.] Ptolemaeus Thiniada vocat cum vnico n. Assipulante etiam Arriano, nisi quod cum γ. scribit primam. & litus non promontorium facit. Stephanus quoq; Thynias profert. Sicq; scribendum in Mela, quicquid dicat Hermolaus. Halmideson & Phileas.] Legendū puto Halmideson & Phrygiā, auctoritate motus Arriani in libro totiens citato, Phrygiā scribente distare ab Halmideso cccxxx. stadia. In proponiide Selymbria.] Herodotus sine m. Selybria in sexto. Perinthus, Bathynis, Amnesque qui interfluunt Erginus & Atyrus.] Legendū permutatū verbū. Perinthus. Amnesq; qui interfluunt Bathynis, Erginus & Atyras. ex Ptolemaeo qui tamē non Bathynis sed Bathynias nominat. Tū Rheso regnata quōdam pars Thraciæ.] Scribendum arbitror longē diuerso modo. & Tereitregia quondam arx Bizie, ex Plinio libro quarto capite xi. Oppida, inquit, Selymbria Perinthus. Intus Bizya arx regum Thraciæ, à Terei nefasto crimine inuisa hirundinibus. Quorsum enim hic mentio Rhesi, Tragici regis nullo, aut praelio, aut saltem scelere nobilitati. At Terei in Thracia nemo non meminit. Præterea quum hic ex professo de Thracia agat, quid attinebat subiungere, pars Thraciæ. Et Bysanthe Saniorum.] Scribe Bisbanthe peri. ex Stephano, Herodoto, & Plutarcho in Alcibiade: dicta alio nomine Rhædestō, auctore Ptolemaeo Græco & Latino. ut dubitē corrigendus nescit Plinius, in quo pro Rhædeston scriptum est Resiston libro quarto capite xij. ex castigatione Hermolai. Nam codex vetus Salmanticensis Acad. resiston planē ostendit. liberum sit vnicuique iudicium. Et ingens aliquando Cypsella.] Scribo per vnicū l. Cypsella, ex Stephano, & Strabone in Seleſtis. Cui est etiam neutralis generis; assipulante proprio nomine Cypseli Tyranni Corinthij; & eodem nomine alia in significatiōe. semper etiam cum vnicō l. scribitur. Herodotus certe

certè & Pausanias sic scribunt. In codice quoque Salmanticensi vetusto sic scriptum inuenies. Ptolemaus Græcus vna, & Latinus cum duplici, sed procul dubio vitiose, ut in hac parte fides habenda non sit Hermolao, qui in quarto Castig. Plin. cap. xi. cypsellæ sœmininum putat & cum duobus l. scribit. Et in radice magnæ peninsulæ sedes Lysimachia.] Cetaices enim appellari solent isthmi siue angustæ peninsularum, ut Plinius in quarto de Peloponnesi isthmo: donec in quinque millium passuum intervallum ex eis utrinq; lateribus angusta ceruice Peloponnesum contingat Hellas. Ptolemaus quoque, & Georgius Geniſtus Pallenēs isthmum ceruicem vocant. & Pomponius supra in Ionia: angustique ceruicibus reliqua extendens in latum, &c. Frontem eius Mastusiam] Considerandum an sit melior lectio, promontorium eius Mastusiam, ex Ptolemao & Plinio. Ob multa memorabilis est. In ea flumen Ægos.] Aldus, ob multa memorabile est. In ea flumen Ægos. Lego, ob multa memorabilem. Est in ea flumen Ægos, quia sequitur statim. Est & Abydos. Est regio. Sunt Proteſilai ossa, cōsueti schemate. Caterum huius ciuitatis nomen non ex parte sed integrum transmissit ad nos Marcellinus, Ægos potamos relinquēs ut apud Græcos inuenit, melius fortasse quàm Pomponius, Pliniusq;. Præterea legendum puto fluuij Ægos navfragio classis Atticæ insignes. Omnes enim Græci auctores qui huius urbis meminere, numerum plurimum vocant, Strabo, Stephanus, Plutarchus, Xenophon. Aristoteles etiam primo Meteoron. & complures alij quos ne in re aperta tuncam, consulo prætereo, semperq; præposita ditione Ægos. Quapropter & hic, & in Plinio libetū legerim, Ægos fluuij, quàm retro. Hermolaum autem qui non miretur, qui libro iij. cap. xi. Plin. Cast. legit in Pomponio flumen Ægon, dubitatq; sit ne Ægon scribendum, an potius Ægos, quum nullus sit auctor qui vel somnauerit quidem hanc urbem appellari Ægon; sed omnes vno consensu Ægos potami appellent. Strabonis interpretes in fine sexti nolens Plinium ac Pomponium imitari Capræ flunium ineptè vertit. Diuisas spacio pelagoq; terras.] Stultus sensus. & Mela indignus. Nam quod diuiditur pelago, diuidi etiam spacio necesse est. Lego itaque diuisas Hellesponti pelago terras. Nam & angustum mare fretū me, dici etiam solet pelagus. ut in Hispania. Aperit deinde se angustissimū pelagus. Est & portas Cælos.] Sic Plinius etiam Cælos. Cæla tamen Amnīanus, fortè melius: ut ab Atheniensibus, qui in Cherroneso frequētes erant, inditum fuerit hoc nomen. Nam Cæle siue, quod idem est Cæla vicus fuit Attica, clarus morte Thucydidū, auctore Græco scriptore Marcellino. Nec præterierim Cyllam urbem locari in hac ora à Ptolemao, etiam si Hermolaus Cælam legit nō Cyllam, cui suffragari videntur Latini Ptolemaici codices. Est Eleus.] Duplīter scriptum inuenio, sine diphthongo & cum diphthongo a. in secunda. Cum diphthongo scribunt Ptolemaus, Stephanus, Thucydides. Sine diphthongo Strabo in Selectis, Pausanias, Herodotus, Arrianus, Xenophon, Plutarchus, Philostratus, Demosthenes, & alij. Hermolaus hanc urbem vocari à Strabone tradit Elæussam. Ego Elæussam insulam nosci à Strabone, ceter-

risq; Geographi prope Ciliciam scio; urbem Thracia ita ab illo nominatam nescio. Apud Strabonem vno duntaxat loco libri xij. legi in exemplari Græco elusa communis literæ pro Elæus precul dubio vitiose. Nam si Elæussa diceretur hac urbs, ex tot, quos nrox ante citavi, auctoribus aliqui ea ita nominasset. Itaque in hac traditione ab Hermolao non sto. Prætereaque Mastusiam.] Melus prætervectis, ut supra in Troade: quod prætervectos sinus excipit non parvus. & non multo ante: & Tiritris promontorium, quod prætervectos alter ponti, &c. Iugo facie vallis includitur.] Castigandum, iugo Pallenes includitur. Nam secundum Pomponium, & sinus Melas, & tota Thracia Pallene terminantur. Est autem Pallene Cherronesus & urbs, & mons auctoribus Apollonio in primo, & eius Enarratibus: præterq; Dionysio Byzantio, qui iugi Pallenes meminit. Alioquin Mela & in his quæ longè porriguntur absque montium mentione vitia hoc nomine iugū, ut in tractatu Cypri. Cyprus, inquit, ad ortū occasumq; se immittens recto iugo inter Ciliciā Syriamq; porrigitur. Circa Hebriū Cicones] Lego, Circa Hebriū Cicones, sequitur enim, trans eundē Doriscos. confirmatur quoq; auctoritate Herodoti. Zone, Tū Scœnas fluuius.] Permuta verba, Tū Zone. Scœnas fluuius. Tutris quam Diomedis vocant.] Expendendi in ausu aprior leō, Tinda quam Diomedis vocant. ex Plinio & Stephano. Philippi, Appollonia.] Scribe cum vno p. & duplici ll. Apollonia. ex quibus. Inter Strimonia & Athon turris Calamea.] Sic Hermolao castigavit, sicut prius Calamea legeretur. Mihi Hermolao commentum non placet: neque puto hic reddi à Mela Calarnan oppidum ignobile, & cuius præter Stephanum à nullo fiat mentio, sed urbem clarissimam Stagira: siue ut Herodotus vocat, Stagiron, illustri alumno Aristotele, & à nullo prætermisam: Sed nescio quo aduerso, & urbi ipsius, & Aristotelis fato, apud plerisque scriptores deprauatissime scriptam. Nam apud Ptolemaum Stantira pro Stagira positum est. & apud Plinium atrox adhuc etiam post tot censorum mendæ memoria inclita urbi officit. Sed libuit eius verba in gratiam Plinii siudrosi tum subiungere ex libro quarto capite x. Acanthus, inquit, Ilstria, Graftonia. In codice vetusto bibliotheca Salmanticae supra citato sic legitur: Acanthus, Sinis, Tagira, Sitone. Scribendum: Acanthus. Singus. Stagira. Sithonia: et si Hermolao in Phiniani Castigationibus Graftoniam defendat, non rectè. Achanti, & Singi urbs, unde dictus sinus Singiticus, & Sithoniæ magna apud omnes mentio. Pari malo apud Melam tutris vitiosissime scriptum est pro Stagiros. Pro Calamea autem, ut antea legebatur, substitui posset colonia: multe enim erant in Macedonis colonia, Dion apud Ptolemaum. At Pella, Orestæ, Cassandria, Philippi apud Plinium in quarto. Loqui autem hic Melam de Stagiro, siue Stagiris nisi probauero, non recuso quin in pistrinum dedar. Sed prius quam id probeum, visa est mihi res digna estimatione, an hic pro Calamea substitui possit, clara alumno, ut Aristoteles nonnisi prætermisum sit librarij culpa. sicuti permulta alia in hoc opere recondenso quoddam & frequentis erroribus senticeta. quod tam ex his quæ præterire manifestum est, quàm ex futuris liquet. Moneat me quod Mela ciuitates quæ clari viros

aut tulerunt, aut etiam sustulerunt, honorificis verbis memorare solet. Hoc fecit in urbe Aeolidu Pitane unde fuit Arcefilas: Hoc in Abderis Thracia unde Democritus: Hoc in Mileto Ioniae, unde Thales Astrologus, Timotheus musicus, & Anaximander Physicus: Hoc in Calauraea insula, ubi perit Democritenes. Hoc in Rudiis urbe Italica natali Ennii poeta nobilitata. Credibile igitur non defuit hoc idem fecisse Melam in urbe Stagiropatna Aristotelis, tanto illis, & ceteris philosophis non minus praestantibus. Sequuntur statim verba quae probant legendum: hic Stagiros non turtis. Ea sunt: Portus Caprullon] Lego, portus Capros cum insula, ex Strabone in Selectis tradente Capron portum esse Stagiri urbis cum insula parua cognomine. Quis igitur in animum inducat, meminisse Pomponium portum Stagiri, praeter ipsa urbe, cuius est portus, tanta praesertim, propter aluminum, claritate. Praterea sitam esse Stagiro inter Strymonem fluvium & Athon montem, ubi Mela eam statuit: auctores sunt Strabo in Selectis & Ptolemaeus, quod adhuc magis astringit castigationem nostram. Urbs Acanthos & Oesima.] Omnia turbata & permixta. Neutri n. harum urbium convenit situs in quo locantur, inter Strymonem & Athon. Acanthus. u. inferius est, Oesima superius. Acanthus ad Meridiem inter promontorium Nymphaeum & Derrhin in sinu singitico. Oesyma ad septentrionem inter Nesum & Strymonem fluvios, in sinu Strymonico, auctoribus Ptolemaeo, & Strabone in Selectis. Castigandum igitur sic totus hic locus: Ultra Nestos fluit, interque eum & Strymonem urbes sunt Philippi, Apollonia, Amphipolis, & Oesyma. Inter Strymonem & Athon Stagiros, Portus Capros cum insula. Inter Athon & Pallenen Acanthos. Scolos & Olynthos. Scolos inquam lego, non Cleonae ut Hermolaus legit, qui pro Celeona antiqua lesione Cleonae fecerit. Ego Scolos defendo ex Strabone, qui in septimo Scolos ait fuisse unam ex urbibus propinquis Olyntho. Thucydides item in quinto, ut vicinas sibi urbes Scolon & Olynthos coniunctim memorat. Nam Cleonae Hermolaus non sunt inter Athon & Pallenen, sed in ipso monte Atho cum aliis quatuor urbibus, Dio, Holopyxo, Acrothoo, & Thyso, quas Xerxes perfosso Atho insulares fecit, auctore in Polynia Herodoto: qui Stagiri & Acanthi coniunctim etiam ipse meminit, ut urbium inter se propinquarum. Verum totus est.] Dele verbum est. Factus fretum navigabili peruius.] Haec etiam verba recidenda Pomponij in brevitate satis fuit dixisse: à Xerxe in Graios tendente perfossus transnavigatusque. In summo fuit oppidum Acroathos] Ptolemaeus Athos acro. Strabo in Selectis Acrothooe. Stephanus Acrothynoe. Thucydides, & Plinius Acrothos. Herodotus Acrothoos. Ut quinque urbium sedes sit.] Quattuor non quinque Strabo in Selectis. Ea sunt, Aphytis, Mende, Scione, Sane. Herodotus in Polynia octo. Potidara, Aphytis, Neapolis, Aegae, Therambos, Scione, Mende, Sane. Sed tenemus noverem nostrum subveniens, quotiens occurrit, Plinio male in hac parte ab Hermolaio habito. Is libro quarto capite x. Oppida, inquit, Nissos, Phileno, Mende. In promptu est quid Hermolaus dicat. Nos sic castigandum censimus: Oppida Sane, Aphytis, Scione, Mende, ex citatis auctoribus. Angusta satis unde incipit.] Legendum existimo,

angustus Isthmus unde incipit. Nam de Isthmo Pallenēs & Prolemaus, & Pausanias in Atticis, & Georgius Gemistus Hellenicū in primo, Plinius quoque quarto libro, capite x. & in Pallenēs Isthmo quondam Potidara, nunc Callandria. etsi Hermolaus aliter legit. Quem priorū verā, lectionū potuerunt adiungere verba illa quæ paulo antè præcedunt, Oppida Pallene Phlegra. In quibus (quod est notandum) videtur Plinius imitatus Pomponij morem, copulandi duo nomina propria, de quo dixi. Nam Pallene & Phlegra idem sunt, Stephano. & Straboni in Selectis. At ubi laxius patet.] Scribo latius, non laxius. Nam Late patere frequens est apud omnes locutio, non laxè.

EX MACEDONIA.

- * Cum Macedonum populi quot vrbes habitant.] Aldus Tum Macedonum populi quod vrbes habitant, minus riuose. Lego, Tum Macedonum populi cl. vrbes habitant, ex Plinio & Martiano. Causa deprauationis fuit supina, librorum semper, nonnunquam etiam correctorum ignorantia, cælum terris miscentium, & mare cælo. Primum enim ut conicio, duo elementa cl. librarij in vnum, d. confuderunt. Deinde correctores nescientes quid d. solum significaret, numerus animi immodicus videbatur, adiecta q. fecerunt qd. Postremo alij malum, quod Thucydides ait, malo curantes, quot scripserunt cum nota interrogationis, vbi nulla est interrogatio. In littore flexus Mecybernæus.] Strabo in Selectis Mecybernæam quam ipse Olynthiorum nauale facit, Mecybernæam non inat per p. in penultima. Castigandus obiter Thucydidi Græci codex, in quo diuissim scriptum est me Cybernæus, quod mendum Laurenium summum aliqui virum in errorem egit, non Cybernæos transferentem pro Mecybernæos. Inter promontoria diuidit Canastræum. Castigo, inter promontoria Derrin & Canastræum; ex Ptolemaeo, Stephano, & Strabone in Selectis. Sciendum autem finem quem Ptolemaus, Stephanus, & alij Toronæum, siue Toronaicū appellant ab vrbe Torone, nominari à Mela Mecybernæum à Meciberna oppido eiusdem sinus, de quo paulo antè. Porro finem Toronæum duobus promontorijs Derrin & Canastræo, includi, præter Ptolemaeum, & Strabonem in Selectis, Stephanus etiam testatur in diuisione Torone. Erportum qui Copos dicitur.] Scribendū Cophos ex Strabone in Selectis, prodente Derrin promontorium esse propè portum Cophon nomine, & oppositū esse Canastræo alteri promontorio; inter quæ duo promontoria claudatur sinus Toronæus ut dictum est. Rursus à Derrin inchoari Singiucū sinum, & finiri promontorio montis Atho vergente in orientem. Est & Cophos portus. Attica Xenophonti secundo Hellenicū. & infra. Canastræo promontorio Scione proxima est.] Licet idem sit sensus, malè tamen hic legeres Canastræum promontorium Scione proximum est. ut à more suo & consueto dicendi modo non discedat Mela. Cuius, ut dixi, peculiare sunt hæc admonitiones ad dirigendum lectoris animum, ut in Cilicia, Pyramus Ippo propior, & mox; sed Celendris Sarpedoni propior. Ingens inter maria sinus est.] Emendo, ingēs hinc Thermaicus

maicus sinus est: ex omnibus Geographis & Historicis, nihil enim inter omnes notius Thermaico sinu. Confirmat hanc castigationem quod statim sequitur, Axium & Peneum fluuios in Thermaicum sinum emittere, quod Ptolemaeus etiam tradit. Item statim redditur vrbs Aloros, quam effcien intimo recessu sinus Thermaici auctor est Stephanus. In quo tamen librarius imperitus pro Thermaeus sinus, Hermes scripsit. Caterum non fuerit mihi fraudi paucis notare ex Strabone in Selectis sex continuos sinus haberi in hac ora, à Meridie in Septentrionem, quo dicuntur ordine: Maliaicum, Pagasiticum, Thermaicum siue Thermæum, Toronæum vel Toronaicum, alio etiam nomine Mecybernaum; Singiticum, & postremum Strymonicum. Qui omnes promontorii diuiduntur hoc pacto, Posidium promontorium Maliaicum diuidit à Pagasitico. Sepias Pagasiticum à Thermaico. Canastrum Thermaicum à Toronao siue Mecyberneo. Derris Toronæum à Singitico. Nymphæon Singiticum à Strymonico. Sinum autem quem Pomponius Thermaicum vocat, Strabo, Stephanus, Herodotus, Thermæum dicunt. Ptolemaeus & Plinius Thermaicum cum Pomponio. Eadem diuersitas in Toronæo, ab alio Toronaico dicto, ab alio Toronæo. Etiam per Thessalos Peneus excurrit. Legendum cum disunctione, & iam per Thessalos Peneus excurrit. Vidit hoc Hermolaus. Nos addimus Peneum fluuium diuidere Macedoniam à Thessalia Straboni. At Casari in Commentariis Haliacmonem amnem. Antè Axium Thessalonice est, inter utrunque Cassandria. [Superius facta est mentio Cassandriae in fine Thraciae, ubi Potideam retulit. Eadem enim est Potidæa cum Cassandria. Nec est altera Cassandria. De ea verò nullo modo potest hic intelligi. Tum quod superuacua esset repetitio, tum quod Cassandria in ceruice est Pallenes, hac verò vrbs de qua hic agitur, longè illinc remota est. inter fluxus Axium & Peneum. Quamobrem legendum hic videtur, non Cassandria, sed Chalastra, qua vrbs est Macedonia, parua quidem, sed celebris in sinu Thermaico, cuius Stephanus, & eo referente Strabo, itemq; Herodotus, Plinius, Lycophron, multiq; alij meminere, quos ne sim onerosus, praterco. Patet autem euidenter legendum hic Chalastra. Nam Strabo in Selectis tradit Axium fluuium inter Chalastram & Thermen in sinum Thermaicum emittere. Porro Therme eadem est cum Thessalonica à Cassandro rege condita & sic dicta à nomine vxoris Thessalonice; licet Stephanus aliam Etymologia rationem sequatur. Ilac autem ante Axium fluuium sita est, teste Ptolemaeo, & hoc loco Pomponio: sequitur igitur Chalastram post Axium esse, finitima Thessalonice, Axio fluuiio ab ea dissiernatam. Accedit ad hac, quod Strabo in Selectis tradit, Cassandrum regem oppidula quadam vicina, transfuisse Thessalonicam ad habitandum, hoc est, Chalestram, Aeneam, Cisson. Caterum Strabo Thessaloniceam nominat referente Stephano, scribitq; Haliam prius dictam. Chalestram autem cum a in penultima Stephanus, & Plinius. Strabo in Selectis & Herodotus in Polymnia cum e. Chalestram. Cydna, Azoros.] Scribo, Pydna, Aloros. ex Ptolemaeo, & Strabone in Selectis. Nam Azoros Pelagonon diuersa res est. Sic vrbes maritima sinus Thermaici referuntur, in cuius intimo recessu, vt dixi, est Aloros, Derris.]

Antiqua

Antiqua lectio Icaris præferebat. Hermolau pro Icaris Derris supposuit ex Ptole-
miso, Plinio; Stephano, à quibus ait Derrin locari prope Pydnam, quod salua ma-
nium Hermolai pace, falsum est: Disideroq; ea in re Hermolai ingenuitatem, & in
proleando fidem. Nam Derris Promontorium est Ptolemæo, & Stephano procul à
Pydæa, sinu ut duxi sinu Toronici, Boream versus, & principium Singitici. Derrin
autem urbem Macedonia nusquam puto ostendet mihi Hermolaus. Derram solius
in Plinio legimus, ubi de Macedonia disserit, in quo, ut constat, paria ferè sunt errata
cum verbis. Quomodo autem legendum in eo sit, quis non poterat paucis ostendi, di-
stulit aliud opus, in quo dicata opera res mihi erit cum Plinio. Caterum ego pro Ica-
ris, Ichnæ substituo, nobilem urbem in ora sinus Thermaici, prope Chalastram,
Pydnam, Aloron: quæ hic recensuit Mela. Colligitur id ex Stephano, Herodoto,
Plinio aperte. A Peneo Sepias, Cordynia, Melibæa.] Legendum existimo,
A Peneo Sepias, Dorion, Trachin Melibæa: ex Cosmographis, & Historicis
omnibus. Lucanus quoque noster in sexto: Quæ tetigit Phylacæ, Pteleonque, &
Dorion ita, Flebile Pieridum, Trachin precioque nefandæ Lampados
Herculeis fortis Melibæa sagittis. Male enim pro Corinthia ut prius legeba-
tur, substituerunt Cordynia, qui hunc librum suis sacris iniuriauerunt. Sed qui ad
hunc locum ventum est, & Hermolaus in Plinii Castigationibus Lucanum nostrum
incessit, quod in versibus paulo ante ductis allucinat us sit, & pro Dotiō quæ est The-
ssalia urbs, Dorion posuerit, exanimemus quàm diligentissimè fieri posui, quanto id
Hermolaus iure fecerit. Ego certe nullo puto. Nā cui obsecro vel mediocri iudicio præ-
dito persuaderi possit, Lucanum tantum virum, Roma scribentem, hoc est, in urbe
mundi dominæ; crudelissimus illis temporibus, in poemate eximio, quod vniuerso orbe
legendum proponebat, bellum litteris mandāi maximum omnium quæ unquam fue-
rant, ita inconsideratum, & consilio præcipitem deuiumq; extitisse, ut similitudine
nominis in putandum errorem raptus, pro Dotiō Thessaliæ Dorion Achivæ acce-
perit: præsertim loca exequens Thessalia, in qua bellum quod prodebat gestum fuit, &
vnde nomen operi suo ascripsit. Quam obrem ego ita conseo: quum in Græcia multa
sint loca non duplicia solum, sed triplicia, & plura, eodem nomine dicta, ut, Thebæ,
Argos, Orchomenos, Pteleon, & huiusmodi; ita duplex etiam Dorion fuisse:
alterum Peloponnesi, alterum Thessalia, præsertim cum scripta Plinii & Romana
exemplaria Dorion, non Dotiō propalam habeant, & ita ostendat codex vetus
Bibliothecæ Academiæ Salmanticensis, & codices etiam suos sic habere Hermolaus
ipse fateatur. At nulli mentio Dorij Thessaliæ apud Geographos. Quid mirum?
Multum enim à Geographis prætermisissimè, apud Poetas, Oratores, & Historicos legimus;
neque enim illi in opere tam vario ac diffuso omnia completi potuerunt. Nam & ipse
Hermolaus ad confirmandum Teniam oppidum esse Arcadiæ, nullum Geographi te-
stimonium inueniens, vna tantum Ciceronis auctoritate contentus fuit, & ea ab an-
gulo petiit non solum illustri, etsi in omnibus Ciceronis exemplaribus, non Tenia, ut
Hermolaus legit, sed Tene habetur. Cur igitur & nos non tanti esse clarissimum ra-
tem putemus, cui vel soli Dorion etiam esse in Thessalia credamus. Dorion ubi Lu-

canus ait exacatum Thamyriū, non fuit Theſſaliae, cuius loca nunc reſert Lucanus, ſed Peloponneſi. Memiſſe debuit Hermolaus, bono inter poëtas tandiu verſatus, viſatiſſimum eſſe poëtiſ morem, ut cū nominum ſimilitudo inueter, confundant ſepe fabulas, ut Virgilius: Quid loquar aut Scyllam Niſi, &c. & Propertius: Quid mirum in patrios Scyllam ſaxiſſe capillos, Candidaque in ſaxos inguina verſa canes. & ipſe etiam Lucanus paulo infra hunc locum, de quo dimicamus, pro Thebis Phthioticis Thebas Bœotias poſuit: Veteres, inquit, ubi fabula Thebas Monſtrat Echionias. quod eiꝯ interpretes non latuit. nec ſinis exemplorum. Sed ut redeamus ad Melam. Deſiderari in eo puto verbum, promontorio, ut legendum ſit: A Sepiade promontorio, ut non ita poſt: A promontorio Sepiade per Demetriam & Boion, &c. Hinc non longè eſt Olympus.] Caſtigo, Hic nobilis Olympus. Nam dixit ſtatim antiqꝯ, penè nihil ignobile ferunt: & ſuccedit paulo poſt: Hic ſacro nemore nobilia Tempe. Carminumqꝯ fontes obiacent.] legendum, Obiacet, ut ſit principium ſequentium: vel, quod magis placet, Adiacet. Et dum Myrthoum pelagus attingat.] Scribendum Myrthoum ſine aſpiratione: ex Strabone & Ptolemaeo, & ceteris. Ac proximè ſpaciola eſt Hellas nomine.] Scribo, ac proximè ſpaciola & Hellas nomine. Mari utroque & Ionio magis.] Libentius legerim, ſed Ionio magis. Quis ut fibris, littora eiꝯ incifa ſunt.] Lego ſimbriis non fibris; ſequitur enim platanii folio ſimilis. & pleraque arborum & herbarum folia ſimbriata ſunt. Plinius libro xxi. capite xv. de vitica: Caule quoqꝯ mordaci, ſimbriatis foliis. Simul quod tenui tramite.] AEſtimandum an in hoc loco potior lectio ſit termite quā tramite, quia aſſimilis Peloponneſon folio platanii: ut perſet in imagine. Nec immemor ſum ſequi infra, anguſto tramite Helladi Peloponneſum annecti, ſed ratione dicta, magis hic placet termite. In latus effūditur.] Scribo, in latū effūditur. In Macedonia prima eſt Theſſalia.] Legendum, A Macedonia: hoc eſt, poſt Macedoniam: neque enim regreditur in Macedoniam, ſed ea ſinita, tranſit ad reſerendus Græciae prouinciæ, quarum prima eſt Theſſalia. Nam eſi Ptolemæus Macedonia Theſſaliam contribuere videatur, ſimul de utraque diſſerens, quod alias facere ſolet, minores regiones maioribus inferens (ne cogatur paruis etiam terminos aſſignare, quod fuiſſet tunc ei tum etiam lectori oneroſum, & non nimis neceſſarium) diuerſa tamen eſt Theſſalia à Macedonia. Quin Strabo ſolos Theſſalos appellari Græcos, & Hellenes Apollodori teſtimonio ſcribit: & Arrianus hiftoricus libro ſecundo equitatum Theſſalicum à Macedonico ſeparat. Strabo quoque in Selectis Peneum ſuuium diſterminare tradit Macedonem à Theſſalia. Caſar Haliacmonem ut dixi. Quid nōne & ipſe Mela hoc manifeſtè moſtrauit in ſuperioribus, cū dixit: in euni Axius per Macedonas, & iam per Theſſalos Peneus excurrit. In Græcia Doris, Locris.] Dua priores dictiones ſuperfluūt, adiectæ ab his qui perſuaſum habebant, Theſſaliam, Magnetiā, Phibiotida ad Macedoniam pertinere, non ad Græciam, decepti auctoritate Ptolemæi malè intellecti. Aliquando Iolocos.] Hac verba, niſi fallor, Pomponij non ſunt. Nam paulo antiqꝯ teſtatur eſt dicturum:

se de locis atque urbibus quæ mare non abluunt. Porro Iolcon urbem esse maris iuxtam, nemo nescit. Citare auctores in re comperta quid attinet? Satis sit pro omnibus Strabo: Iolcos, inquit, iamdudum diruta iacet, quo ex loco Pelias Iasonē ac nauem Argo foras emisit. & infra paulo: Supra Demetriadem autem urbem Iolcos stadia septem ad mare iacet. In Magnesia Antronia.] Scribendum Antron, non Antronia, ex Strabone, Stephano, Homero. Pindus & iuxta situm Erineon.] Expende an legendum sit, Pindus, Bæon, Cytinium, Erineos. Doris enim tetrapolis erat ut scribunt Strabo, & Thucydides: etsi Stephanus tripolin tradit, modo codex menda vacet, quod non puto. Erineos autem non Erineon proferunt Stephanus, & Ptolemæus: Quæ etiam Cyreinium vocat, ceteri Cytinium. Idem in Doridis tetrapoli pro Pindo Lilæam substituit. In Plinio quoque libentius legerim Erineos, quam Erineon. In Laconide Therapne.] Stephanus prima afflita & postrema cum nō. & numero plurali Theramnæ, atque putare quosdam eandem esse cum Sparta. Nihilominus locum etiam esse alium eodem nomine, in quo Castor & Pollux coluntur, dictum à Græco verbo θειάριον, hoc est, colere. Stephano astipulantur Plinius, & Strabo, nisi quod postream per pñ, Strabo pronunciat, Therapnæ. In Achaia atque Elide quondam Pisæ Oenomai.] Legendum puto inuersis dictionibus, Pisæ Oenomai quondam. ut Mela cum Plinio conueniat. Cui ut suppetias ferremus libenter incidimus in hanc mentionem. Is libro quarto: Pisæ, inquit, eorum quondam oppidum præfluente Alphæo amne. Corrige: Pisæ Oenomai quondam oppidum, &c. Unde apparet legendum hic Pisæ, non Pisæ. Nam Pisæ urbs Italia, multitudinis numero dicitur. Peloponnesi verò Pisæ unitatis numero, ex Strabone, Stephano, Diodoro. Lucanus quoque; nos: Hinc Tyrrhena vado frangentes æquora Pisæ. & Statius quarto Thebaidos: depresæ populus subit incola Pisæ. & septimo: Oenomaum sua Pisæ refert. Accedit Demetrii Triclinij nobilis Grammatici auctoritas, qui in enarratione Pindari appellatam ait Pisam Peloponnesi a Pisæ filia Endymionis. Sed & Pindarus ipse Pisam numero singulari nominat. De Pisæ regis Oenomai Strabonis verba sunt in octauo: Tractus autem ipse Pisæ plurimum nominis consecutus est, in primis propter principes ipsos longè lateque potentes, Oenomaum scilicet, eiusque successorem Pelopem & illius filios complures. Salmoneus quoque hoc loco imperitasse traditur. Certamine gymnico & singulari sanctitate ipso quidem tamen simulacro quod Phidæ opus est maxime nobile.] Lego mutuo loco illius particula quidem: Certamine quidem gymnico & singulari sanctitate, ipso tamen simulacro quod Phidæ, &c. In ea sunt urbes Psophis, Tenea.] Scribo Tegea, non Tenea, etsi aliter sentiat Hermolus. Nam Mela, ut sæpe dictum est, celeberrima quæque refert; Tegea autem, nobile oppidum est Arcadia, Geographis omnibus, historicisque, ac poetis, & in primis Homero: ut credibile non sit inrelati ne Arcadia omissa esse à Mela, qui locorum veluti flores delibat. Et Orchomenon.] Scribe Orchomenos, non Orchomenon, ex Strabone, Ptolemæo, Pausania in Bæoticis, & Homeri interprete. Idem error castigandus in Plinio.

in Plinio. Montes Pholoe, Cyllenius.] *Lego* Cyllene, non Cyllenius, ex Strabone, Stephano, Plinio, & Halicarnaseo Dionysio, adiecta etiā ratione unde sic dicatur, libro primo. Cyllenius enim possessivum est, non proprium nomen. A Sepiade promontorio per Demetriadem & Boion & Phtheleon, & Echinon ad Pagaseum sinum cursus est.] *Scribendum* Demetriada, non Demetrias ex Ptolemaeo, Strabone, Stephano, & Plinio. Item, Pteleon non Phtheleon ex Strabone, Stephano, Plinio, Homero. Item non video quomodo hic Boion ut Hermolaus calligavit defendi possit; quum sit Boion urbs in mediterraneo Doridis Ptolemaeo. Doris autem nullam partem occupat in hac ora Magnesia quam refert Mela, ut plinnum est ex Ptolemaeo & ceteris. Quapropter commodius hic legetur, ut sentio, Boebon quam Boion: Est enim Boebos Stephano, Thessalia urbs, quam ab Homero vocatam ait Boeben. Quo in loco temperare mihi non possum quin profitear nescire me, quare Stephanus idem, tradat Boion urbem Doridis nominari ab Homero Boeben, quā Boebe Homerica in Thessalia ab ipso Homero reddatur, cum lolco, & aliis civitatibus Thessalia. Ad hac res est non vulgaris quaestio, cur Mela dicat cursum esse à Sepiade promontorio ad sinum Pagaseum per Demetriadem; cum Demetrias ipsa sit, ut placet Ptolemaeo, in sinu Pagaseo, quem Ptolemaeus ipse Pelasgicum appellat. Nimium sequitur Mela opinionem Artemidori, qui, teste Strabone libro x. procul à Demetriade submovit sinum Pagaseum ad subdita Philoetæ loca. Sciendum præterea in nomine huius sinus magnam esse inter auctores differentiam. Ptolemaeus, ut dixi, Pelasgicum appellat: Plinius Pagasicum. Strabo in Selectis, & Stephanus Pagasiticum, Mela Pagaseum. Ille urbem Pagasam anaplexus.] *Lego* plurali numero Pagasas, non Pagasam, ex Strabone, Ptolemaeo, Herodoto. Erratum idem in Plinio. Et quia Minyæ Colchida petentes inde Argo naudem solvere memoratur.] *Desideratur* procul dubio hic nomen Aphetæ. Locus est Thessalia in situ Pagasico, unde ultimus Argonauta solverunt. Scribe igitur sic: Aphetæ quia Minyæ Colchida petentes, &c. ex Strabone, Stephano, Herodoto, Apollonio, qui tamen ut littora meminit, non ut urbem. Maliacus & Opuntius grandes sinus.] Immo legendum, non grandes sinus. Nam in ora Locrorum sunt ambo à duabus eorum civitatibus Malico & Opunte nominati. tota autem illa Locrorum ora vix excedit ducenta stadia, auctore Strabone in nono: ex quibus quadraginta tantum stadiorum est sinus Opuntius, ut idem Strabo tradit libro eodem. Thermopylæ, Opoes.] *Scribo* Opus cum circumflexo, non Opoes, ut legit Hermolaus: Poëta enim perfecti vivunt; Oratores cōtracti. Denique sic Ptolemaeus, sic Strabo, sic Pausanias, sic Plinius, sic omnes preferunt. Persarum maxima clade pernotus.] *Scribendum* maximè, non maxima. Rhamnus parva, illustris tamen quod in ea sanum est Amphiarai & Phidiaca Nemesis.] Et hūc locum communivum esse, & corvosum, multa q̃, deesse verba pro comperto habeo. Nec enim in oppido Attica Rhamnunte, fuit sanum Amphiarai, sed in agro Oropi. qui locus celeberrimus alioquin est, medius inter Boeotias & Atticas, magnarumq̃, utriq̃, contentionum materia. Sic invenies apud Pausaniam in Atticis: Sic apud Strabonem, qui loco.

loco nomen dedū Psaphis: Sic apud Plinium, qui libro xvi. apud Thebas petrisse Amphiarai tradit. Strabo in nono, Græcia inquit, Oropo vicina est & Amphiarai sacellum. Demetrius quoque Triclinius in enarratione Pindari auctor est, apud Oropum Boeotia terram Amphiarai absorbuisse & Oropi fuisse eius oraculū, certaminaq; illic celebrari solita, quæ ab eius nomine Amphiarai vocarentur. Quam ob rem puto resarciri posse hunc locum si sic legatur: Rhamnus & Oropus parus; illustres tamen, quod in hac fanum est Amphiarai, in illa Phidiaca Nemælis. Fefellerunt hæc Solinū. Thoricos, Brauron olim vrbes.] Legebatur antea; Thoricos, Brauronia olim vrbes: Hermolaus castigauit, Thoricos, Brauron ion. &c. Vsq; ad Megaram Atticæ.] Lego Megara gente neutro, non Megaram, ex omnibus. Scyronia saxa sæuo quondam Scyronis, &c.] Scribendū Scironia, res per duplex rr. Scirthonia, semper cum i. in prima ex innominato apud Græcos scriptore, de signis aquarum & ventorum; qui aut petras in Megaride Scirthonidas appellari. Est autem nomen eis inditum à latrone Scirone, quem ab eis Theseus in subiectum mare precipitauit, auctore in eius vita Plutarcho, & Diodoro in quinto. Latronem Plutarchus modò Scironem, modò Scirthonem appellat cum i. vt dixi in prima. Aristoteles secundo Meteoron, ventum qui a petra ductus est Scirronem cum ei. diphthongo nuncupat: quam Orthographiam secutus est etiam eius enarrator Alexander Aphrodisiens. Pausanias in fine Atticorum Latronem Scirona vocat cum s. tantum. Itemq; Herodotus in Vrania Scironida viam in Isthmo à Scirone Latrone nominatam scribens. Euripides in Heraclidis petras Scironidas cum ei. diphthongo appellat. Quem secutus Alexandrinus Hefschius *πρωτοβραχας*, Scirō, inquit, *ἀπ' ἰσθμοῦ* dicitur; videtur autem à petris Scironidibus flare. Licet in Hefschio nō *ἀπ' ἰσθμοῦ*, sed *ἀπ' ἰσθμῶ*, perperā scriptum sit. Strabo quoque in initio noni, & petras Scironidas & latronem Scironem eadem diphthongo scribit. Hoc loco, inquit, res Scironis & Pityocæptæ à poëtis memorantur, qui partem eam regionis quæ montana dicitur depopulabantur quos Theseus peremit. Ab his iugis procellas cientem à læua Argesten, Scironem Athenienses cognominarunt. Post petras Scironidas promontorium imminet Minoa. Hæc Strabonis verba adduxi, vt laborantibus Latinū eius codicibus opem ferrem, in quibus partim interpretis culpa, partim librariorum, malè scripta erant. Quin & Nicander in Theriacis, & eius enarratores Scironem eum eadem diphthongo scribunt. Orthographiam hanc tam morose præter consuetudinem meam profecutus sum, quod recentiores litteratores, velut coniuratione facta ad vnum omnes in suis lexicis per γ. scribunt. Præterq; in cunctis ferè Latinis auctoribus non aliter inuenias; inter quos est etiam Seneca conterraneus noster; vt ego quoque castrensi verbo vtar, quinto Naturalium questionum. Hoc illi cognomē est, quia quinq; millium spacio, &c.] Temporibus Mela quid significaret Isthmos, & dictionis eius Etymon puto fuisse omnibus luce clariius. Itaque nullum erat operæ precium auctori graui, & verborum parcissimo, ea docere quorum nemo ignoracione teneretur: Aut si omnino stabat sententia, tãto sua tempora beneficio afficere, cur non

supra

suprà anteuerit in Cherronneso Thraciæ, cuius angustias dixit appellari Isthmum. Legendum itaque ut opinor sic : Hic quinq; milium passuum spacio Ægeum mare ab Ionio submouens, &c. reliqua supersuunt. Cenchreæ, fanum Neptuni, ludis, quos Isthmicos vocant celebres.] *Emendatio lectio: Cenchreæ, fanum Neptuni ludis quos Isthmicos vocant celebre. Strabo in octavo : In Isthmo, inquit, Neptuni quem Isthmum vocant, templum eminet, picearum arborum luco circumclusum, ubi ludos Isthmicos Corinthij celebrare soliti sunt. Et Cherfonnesus & Scylleon.] Scribendum cum a. diphthongo Scyllæon, ex Strabone, & Stephano, à Scylla Nisi filia nominatum, ut iidē tradunt. In Ptolemæo Scilliō vitiose. Ad vesperum Chenolates, & Araxos.] Scribendum alterutro modo, aut Chelonites, quod mallet ex Ptolemæo; aut Chelonatas declinatione Doricæ ex Strabone, qui error & in Plinio castigandus. Caterum aduertendum attentiore cura verba quæ post hæc protinus leguntur, confuso turbatoq; ordine scripta esse, non qualem tenuisse Pomponium nōstrarent puto eius exemplaria, si nō truncata, ut dixi, & tot lacerata plagis ad nos peruenissent. Naturalis enim ordo narrandi deposcebat, ut expositū promontorii continuo subiceret sinus ipsius promontorii inclusos, deinde nobiliores populos, ciuitates, portus & fluuios quos sinus ipsi cingerent. Videntur igitur quæ post sequuntur verba permutato ordine scribenda hoc contextu: Ad vesperum Chelonatas & Araxos. His littoribus appositū sinus. Inter Scyllæon & Maleam Argolicus. Inter hanc & Tænaron Laconicus. Hinc ad Acritam Afinaus. Inde ad Ichethyn Cyparissius. Habitant ab isthmo ad Scyllæon Epidaurij, Æsculapij templo inclyti, & Troezenij, fide societatis Atticæ illustres. Portus Saronicus, & Schoenus, & Pagonus. Oppida autem Epidaurus & Troezen & Hermione. In Argolico sunt notæ amnes, reliqua. Portus Saronicus.] Saronem locum esse Troezenis Stephanus scribit. Is nimirum portus est Saronicus Pomponio. Et Pagonus.] Scribo Pogonos ex Strabone, & Herodoto. Strabonis interpres menti vertit, quod etsi vox ea Latine significet, retinere tamē priscum nomen debuit, nō interpretari, magna si aliter fiat, occasione allucinandi studiosis. Gythius.) Lego Gythium, terminatione neutra, non Gythius, ex Ptolemæo, & Polybio in quinto, qui cum i in secunda scribunt. Stephanus cum ei. diphthongo: Xenophon secundo Hellenicon & Pausanias variant, modo per i. simplex, modo cum diphthongo. Castigandus in transcurso Græcus Ptolemæi codex: in quo duabus ciuitatibus deinceps positis Gythio & Trinasso, posteriorem aut esse nauale Lacedæmoniorum: quum sit è contrario Gythion siue Gytheum nauale Lacedæmoniorum, non Trinassos, ut testantur Cicero tertio Officiorum, Lini in Bello Macedonico, Polybius, & Strabo. Cuius interpres nescio quid sibi volens, pro ~~inire~~, hoc est, nauale, emporium conuertit. Nec Trinassos, ut hoc quoque notem in Ptolemæo recte scriptum est cum duobus ss. & accentu in prima. Scribendum enim cum vnico s. & accentu in vltima, sic dicta à tribus insulis exiguis è regione ipsius vrbis, auctore Pausania in Laconicis. In Afinao flumen Pamissus, In Cyparissia Alpheus.] Scribe Pamissus, non Pamisum, & cum*

uno tantum ex Strabone, Pausania, Plinio, Ptolemaeo; apud quem tamen mendose Panisus, pro Pamisus, & Latine, & Græce scriptum est. Legendum præterea Cyparissio, non Cyparissia, de sinu enim loquitur. & infra: Hinc Cyparissus; Illinc Asine.] Scribe, Huic Cyparissus, Illi Asine. Messenij Pylique terras colunt, & ipsa pelægo Pylos adiacet. Tres fuere vrbes Pyli. Pylus Meleseniarum, regum Nestores, alio nomine Coryphæum. Alia Arcadiæ patria Nestoris. Tertia Eleæ regionis prope petram Oleniam. Hæc ex Homeri expositore. Caterum plaga ab utraque parte Alphei fluij Pyliorum terra dicitur. Et cum sint tres Pyli, ut dixi; Pylus, Nestoris patria (quæ & Triphyliaca dicitur & Lepreatica & Arcadica) à mari remota est stadiis xxx: Reliquæ mari propinqua. At Pylum Nestoris regiam Homerus in principio tertij libri Odysseæ, mari propinquam facit. Item Ptolemaeus in ora eam locat. Cui contributa erant non solum alia Pyli, sed etiam sex amplius vrbes. Enneapolin enim fuisse Pylum enarrator Homeri prodit, hoc significasse scribens, nonem illius sedes quas in littore Pyliorum Homerus fuisse tradit. De qua Ovidius: Nos Pylon antiquæ Neleia Nestoris arua, &c. Et Strabo omnia litora Nestori subdita quæ fuerunt tria, Olympia cuius pars Pisi, & Triphylia, & Caucænia, & vniuersam illam plagam vsque ad Messenem Pylum appellasse Hæc uerba refert. Legendum ergo in Mela: At ipsa pelago Pylos adiacet. hoc est Pylos interiora colere: At ciuitatem Pylon Nestoris regiam, mari propinquam esse. Maris id nomen est angusti & velut freto lacus ore frequenti incidens inter Ætolos, &c.] Scribendum puto: Maris id nomen est, angusto ore velut freto, latiore fronte, incedens inter Ætolos, &c. posset etiam legi, angusto ore velut fluuiio, ut de Gadibus: Eaque à continenti angusto spacio & veluti flumine abscissa, & in Cithra: Ibi ingens amnis ingenui fronte se extollens. In eo ad Septentrionem spectare littora incipiunt.] Sincerior lectio: Ab eo ad Septentrionem, &c. Sinus meunda castigata est supra: In Macedonia prima est Thessalia, pro A Macedonia prima est Thessalia. Et notior aliquando nomine Calidon & Euenus.] Scribe, & notiora aliquando nomina Calydō & Euenus, Lucanus in sexto: Et Meleagræam maculatus sanguine Nessi. Euenos Calydona secat.] Scribendum enim cum y. tenui in secunda ex Strabone, Stephano, Homero, & omnibus. Facit sinus qui angustis faucibus.] Legendum fortasse, Facit litus, quippe angustis faucibus. reliqua. Et quæ minus mille passibus pateant.] Polybius in quarto vix sexcentis passibus scribit patere os sinus Ambracij: Cui subscribit Strabo, paulo maius faciens quattuor stadiorum. In Plinij impressu codicibus locus hic mutilatus habetur. Maximeque, inquit, nobilitatus Ambracius sinus, faucibus spaciosum æquor accipiens. Codex vetustior: Maximeque nobilitatus Ambracius sinus faucibus passuum. Numerum autem librariorum incuria præterit. Legendum igitur in Plinio, passuum d. Verum expendam exactius an hæc verba Ptolemaei alio magis pertineant: Nam auctore Thucydide libro secundo, os sinus Corinthiaci, siue, ut ipse nominat, Cretici, quod Pemponeus paulo ante Rhion vocauit, septem est stadiorum: quæ cum propius accedant ad

Milænarum.

Millenarium numerum, videtur Rhio potius conuenire, quam ori sinus Atubracij, atque illuc esse transferenda, ut fortasse hic positus sit alienus numerus; illuc desideretur proprius, & legendum sit hic; angustis faucibus quingentorum passuum. Illic: angusto ore & quod minus mille passibus pateat, latiore fronte, &c. Ambracia Acacidarum regia Pyrrhiq; Butroton ultra est.] Quid attinebit addere Pyrrhi, post verbum illud Acacidarum? quasi Pyrrhus non fuerit vnus Acacidarum. Quod vel illo Silij versu constat: Hic spolia Acacidæ; hic Epirotica signa. Puto igitur scribendum Ambracia Acacidarum regia, Epiri q; Butroton vltima; ut postremum verbum, est, redundet, vsitatisima Mela consuetudine claudendi regiones his vocibus, Finis, Terminus, Vltimus, & huiusmodi. Esse autem vltimam urbem Epiri Butroton, occidentem versus, Ptolemæus, ut cateris supersedent, tradit. Scribitur autem Butroton cum aspiratione in media Stephano, Straboni, Ptolemæo. & neutra quidem terminatione Ptolemæo & Straboni; in os autem Stephano definit, qui per t. exile in secunda proferri à Lepido tradit Butroton. Parthini & Darsaretæ.] Lego, Partheni ex Stephano, qui à Partho urbe Illyria gentile nomen deducit Partheni. Sic etiam proferunt Plinius tertio, & Appianus in Illyrico. Strabo solus Parthini sed vitiose, sicut & Tibarini in eodem legitur corrupte, pro Tibareni, & pleraque huiusmodi. Eadem quoque menda in Casari Commentariis. Darsaretios verò Strabo in septimo cum vnico s. & tertia Græcorum inflexione nominat. Stephano, & Polybio per duplex, & prima declinat. & i. in penultima Darsariæ sunt. Ptolemæo cum Strabone, sed cum duabus ss. Darsaretij. Plinius Darsaretas, sed corruptè, ut reor, appellat. Videtur autem Strabo, quos alias nominauerat Darsaretios, rursus diuerso nomine Sefarasios dicere. Adeo auctores alij ab alijs, nonnulli etiam à se ipsis dissentiunt. Sequentia paulatim Encheleæ.] Lego: Sequentia Taulantij, Encheleæ. Nam Taulantij in hoc tractu populi sunt adeo clari, ut à nullo non celebrentur. Earum vrbes sunt Dyrrhachium, & Apollonia Ptolemæo. Stephanus & Taulantios & Taulantinos vocari ait. Procopius Talandios appellat, si nō est vitium in exemplari. Encheleas autem Strabo Enchelias nominat. Stephanus Encheleas & Encheleos & Engelasan. Phæaces.] Fuit quando putavi legendum non Phæaces, sed Phrygi. postea legi in Appiano secundo bellorum ciuiliū Corcyraeos, hoc est, Phæacas habitasse urbem Dyrrachium: ampliandum itaque censei iudiciū. Phrygorum meminit etiam Appianus eodē libro, quos Phrygas tamen, non Phrygos nominat. Vrbium prima est Oricum.] Sic Ptolemæus & Plinius neutra terminatione. At Stephanus ex auctoritate Hecatai, & admirandi, ut ipse appellat, Artemidori Oricos enunciat, quos secutus Lucanus; Et qui Dardaniam, inquit, tenet Oricon. Natona, Tragurium.] Lego Naro, non Narona, ex Strabone septimo. In quantum res transeunt.] Aliena verba, non Mela. Amnes autem Eas, & Nar.] Italia fluuius est Nar, urbem: Narniam ab eo nominatam alluens, teste vel summo Poëta in septimo, & Sernio in eum. Item & Claudiano. Quia propter Naro hic legendum, non Nar, ex Strabone, Stephano, Plinio, Appiano in Illyrico: qui nomen dedit Naroni ciuitati de qua mox ante. Nec Pompo-

nim Nar scriptum reliquit; ut Hermolani sentire videtur, sed librariorum est ac correre Porum e a culpa. Et Danubius qui iam dictus est Ister.] Legendum puto, & alius ab eo qui iam dictus est Ister. Nam supra de Istro qui in Pontum decurrit dictum fuit. Cuius an sit alueus hic Istria fluuius, magna inter antiquos scriptores contentio fuit. Quam si vellem ad longum persequi citatis viriusque opinionum fautoribus, alterum esset opus. Maior pars negat, inter quos Diodorus in quinto, deceptos, qui esse tradant, vocis unitate putat. Tergestum intimo in sinu Adriæ. Ptolemæus Tergestum nominat. Strabo, Plinius & ipse Pomponius infra Tergeste

EX ITALIA.

Sinistra parte Carni & Veneti colunt.] Aldus, Sinistram partem. Vile an legendum sit, Ad sinistrani partem: nam sequitur, Ad dextram sunt sub Alpibus Ligures. Inde citus profilit.] Aldus, Inde tam citus profilit. A Pado ad Anconam transitur Rauennam.] Verba tum cōuersa, tum etiam deprauata. Castigo, A Pado transito ad Anconam, Rauenna Ariminum, &c. locutione honesta & à doctissimis etiam non fastidita, ut Cornelio Tacito, regnata ciuitas, & ipsi Melani Hispania, & quo magis peneirator angustior: & Caesarum Commentariis, Circuitis castris, Inita hyeme: & Amimiano Marcelino, Tanai transito, libro xxxi. & plura huiusmodi. Legendum praterea Anconem, non Anconam, ex Geographis omnibus, & poetis. Lucanus: Illinc Dalmaticis obnoxia fluitibus Ancon. & Silius: Stat fucare colus, nec Sidone vilior Ancon. Anconis autem hic habetur mentio quod sit terminus inter Gallicas, de quibus nunc agit, & Italicas gentes, de quibus postea dicturus est. Fanestris colonia.] Legendum puto non Fanestris colonia, sed fanum Fortunæ. Sic eam Ptolemæo, sic Strabone, sic Plinio, sic omnibus nominantibus. Stephanus Fanam vocat. si quod vereor, mendu non sit in exemplari. Alioquin à Fano Fanēsis possessuum magis ex Analogia, quàm Fanestris fieret. Animaduertendum autem diligenter, Senogalliam vrbein, qua non inulto post librariorum culpa reddita est, post hæc verba Fanum Fortunæ locandam esse, ex Strabone, Ptolemæo, Plinio. Nam Mela Ælin fluuium inter Fanum & Anconem statuit. Porro Strabo eundem Ælin fluere ait inter Senegalliam & Anconem; ergo inter Fanum & Ælin est Senegallia. Flumen Metaurus atque Ælis.] Strabo cum a diphtongo Ælis. Ptolemæo Asia nominatur, si codex, quod dubito, sincerus est. Praterea cum sint duo fluuij, melius legeretur flumina siue fluuij, quàm flumen. Et illa in angusto illorum duorum promontorio- rum è diuerso coeuntium inflexi cubiti imagine sedens.] Lego longè aliter. At illa in angusto illo Cumeri promontorij è diuerso coeuntis inflexi cubiti, &c. Neque enim Strabo, Plinius ve, qui de Anconis situ disserunt, duo in promontoria attribuunt, sed vnum tantum quod Plinius Cumerum nominat, forte a
1. *coeundo dictum. Hanc enim prægressos.] puto redundare verbum enim. In quibus Numana.] Scribo, in quo, videlicet, Piceno. Sic enim vocatur regio Picentium Plinio in tertio. Adriæ, Truentum.] Ptolemæus Truentinum: Strabo Druentum

Dreantum fluvium & oppidum. Idem ei fluvio qui præterit nomen est.] Melior lectio: Id ei à fluvio qui præterit nomen est. Ab eo Senogallia maritima.] Oñsum est ubi locanda sit Senegallia. Nunc addo Ptolemao esse Senamgallicam, Straboni Senegalliam: Pluvio Senogalliam. Siliò Senē in octavo, & Senonum de nomine Sene. In xv. autem Senamgallicam: qua Sena relictum Gallorum à populis traxit per sæcula nomen. Restituito autem in proprium quem dixi locum verbo Senegallia; sequitur proximè Maritima nomen oppidi, cuius meminit Ptolemaus. Insigni tamen in eo siue librariorum siue correctorum errore duorum enim oppidorum nomina miscentes, unum fecere, Cupram maritimam scribendo. Causa erroris, quod prope erat altera Cupra cognomine montana, ad cuius differentiam putaverunt hanc dictam esse maritimam. Est etiam Maritima oppidū infr. in Narbonensi. Dauni autē Tifernum amnem.] Legendum puto, Daunij habent Tifernum amnem: ut in Hispania: Sequens Illicitanum Alonem habet & Lucetiam. Ptolemaus permittat prioribus syllabis Fiterium nominat; ut nescio an mendose, sic scio, fieri hoc subinde apud auctores. & ut vno interim ex multis exemplo contenti sinis, urbem Pisidia, Sagalassum, Straboni, Stephano, Ptolemao, dictam, Arrianus historicus Salagassum nominat. Nec est dubitandum de fide codicis impressi; sic enim habent duo scripti & vetusti codices quibus utor familiariter. Hermolaus verò qui in Plinij quinto emendat legitq; Sagalassus cum e. in tertia syllaba, unde id acceperit, nescio. Strabo certè, cuius auctoritate nititur, & ceteri, quos legerim, Sagalassus omnes, nemo Sagalassus. Lucrinum Theanum.] Lego Larinum, non Lucrinum ex Plinio. Stephanus, ut arbitror, Larinum vocat. In quo falso Laviniorum esse, scriptum est, pro Dauniorum. Meminit & Larini Ptolemaus, sed in Frentanis collocat, vicinis Dauniorum. Teanum verò sine ulla aspiratione scribendum. Estq; duplex Teanum: alterum Apulum de quo hic Mela; alterum Campaniæ, quod Plinius appellat in tertio Sidicinum sed corruptè, ut opinor. Videtur enim legendum Sindicenum à Sindicenis gente, qua defecit Straboni quinto: etsi Hermolaus in tertio Plin. Castig. Sidicinum legat, quod non probò. Extra Syuntum, vel ut Graij dixerent Sypius.] Ptolemaus, & Strabo Sepius nominat, accentu in ultima circumflexo, non Syuntum. Strabo dictam à Græcis aut Sepius eodem accētū in ultima à Sepiis in id litru eiectis. Proinde ex eorum auctoritate lego in Pomponio: Extra Sepus, vel ut Graij dixerent Sepius. Stephanus, quod miremur, cum i. in prima Sipus. Brundisium, Valetium.] rectè qui pro Valetium substituerunt Valesium. Hydrus mons tam & Salentini campi.] Legendum, opinor Hydrus, Soletum, & Salentini campi. Plinius: Ab Hydrunte, inquit, Soletum desertum. Præterea Ptolemaus, Strabo, Stephanus, Pausanias, Plinius etiam alibi, Hydrus omnes efferunt. Strabo cum i. in prima, ceteri cum y. Et urbs Graia Gallipolis.] Scribendum videtur: & urbs Gallica Gallipolis. Plinius in tertio: In ora, inquit, Senonum Gallipolis, quæ nunc Anxa. Erit igitur Gallipolis dictio composita, ex voce Græca & Latina; quod etsi rarò, aliquando tamen fit: ut in Epitogium & Epirrhedum mō-

Ptolemaus Campaniæ, Strabo Latio attribuit. In cuius Græco codice atrox mēda inoleuit libro quinto, καὶ οὐκ, σατραπείῳ τῇ καὶ ἑλίσπυ. Legendū teor & Soeffa, Clostra, Antiumque & Velitræ. ridicula interpretis tralatione. Citra Tiberim in hoc latere sunt.] quattuor postrema verba redundant. Dictum fuerat suprâ, Hinc in Thuscum mare flexus est, & eiusdem terræ latus alterum. Ultra Pyrgi, Anio, Castrum nouum.] Mariangelus non Aniohit, sed aut Halium legit ex Strabone, aut Alsiū ex M. Catone, Dionysio, Plinio, Antonino, Ptolemao. Grauiſcæ, Cossa.] Ptolemaus numero plurimi Cossæ. Stephanus, & Plinius numero vniatū Cossa. Virgilius in decimo Cossæ, cum Ptolemao sed vnico s. & prima breui. Quique urbem liquere Cofas. Strabo alternat. Telamon, Populonia.] Ptolemaus, Strabo, Plinius, Stephanus, Populonium. Virgilius tamen in decimo, Populonia: Sexcentos illi dederat Populonia mater. Deinde Luna Ligurum & Liguria.] Mariangelus ex Ptolemao, & Plinio Tigulia, non Liguria rectè. Sabatia & Albigaunum.] Legendum Albingaunum ex Strabone, & Plinio. In Ptolemao deprauatè scriptum est Albigaunum, pro Albingaunum. Sicuti & aliud antè oppidum Albinimion, cū legendum sit, Albion Intimelion ex Strabone in quarto aperte; reddita causa quare vtrunque ita appelletur. Castigandus itaque Plinius, in quo Albion Intemelium legitur pro Albion Intimelium. Tum Paulon & Varum.] Lego, Paulon & Varus, ex Strabone & Ptolemao, adde etiam, si placet, Vibio Sequestre.

EX GALLIA NARBONENSI.

Gallia Lemano lacu.] Strabo cum a. in fine, & cum duplici n. Limennam appellat, Ptolemaus cum vno n. & e. longo in fine Limenè. In Strabonis quarto, vbi de Rodani, & Aræis coisū differit, oscitantes librarij μαζάλνε scripserunt, pro λιμάνε. Rodanus enim Lemano lacu excipitur Plinio, & Pomponio auctoribus. Auenio Cauarum.] Cauaros tertio ordine nominat Ptolemaus: Cuaros Strabo: Cauares Plinius. Arecomicorum Nemausus.] Strabo, & Ptolemaus cum i. in secunda Aricomicos: Ptolemaus sine c. Aricomios, & item Strabo, qui aliquando adiecta s. postrema syllaba Aricomiscos nominat. Secundanorum Arelausio.] Scribendum, Arelausio, ex Strabone, Ptolemao, Plinio. Sextanorum Arelatæ.] sic quidem Strabo cum æ. diphthongo in fine. Ptolemaus tamen neutro genere Arelatum. Septumanorumque Blytera.] Ptolemaus Batiræ. Strabo Biltera. Plinii vetustus codex Beterre. In littoribus aliquot sunt cum aliquibus nominibus loca.] Mallem legeres littore, quàm littonibus. vel si placet scribe in littore eius. Dictio etiam, aliquibus, ociosa est. Nicæa tangit Alpes.] Scribendum cum æ. diphthongo in media, Nicæa, ex Strabone, Ptolemao, Stephano. Tangit oppidum Deceatum; tangit Antipolis.] Scribendum videtur, Tangit oppidum Deciatorum Antipolis. vs superfluat verbum tangit secundo positum, ex Ptolemao, cui Antipolis, Deciatorum vrbs est. Strabo Deceitas appellat primo flexu. Plinius modò Deceatas; modò Deciatas. Posset tamen reineri antiqua lectio,

fi Deciatum legas ex Stephano, cui vrbs est Italia Deciatum. Maritima Aus-
 ticorum Stagno affidet.] *Legendum fortasse nō, Stagno affidet: sed Stagnum*
Astromela, Cuius, vt celebri, mentio apud Plinium, & Stephanum: qui nō Altro-
mella nominat, sed Mastramelle, tum stagnum, tum ciuitatem eiusdem nominis
per a. in tertiam à fine, & duplex ll. & ita in Plinio legendum videtur. Post cursu
 in Meridiem abduco, hac intrat.] *Scribendum reor, hanc intrat; hoc est Nar-*
bonensem. quod innuit Strabo his verbis: Deinceps de Aquitanis & de attribu-
tis illis gentibus Gallicis numero xiiij. dicendum est, quæ inter Garum-
nam & Ligerin habitant, ex quibus nonnulli Rhodani amnis assumunt
regionem camposque Narbonenses. & Casar in Commentariis, lacu Lemano,
& Rodano fluuiio Prouinciã Romanã ab Eluetiis dirimi ait. Ex Gebennis
 demissus Arauraris.] *Strabo Rautaris: Ptolemæus Arauraris sine Araurios.*
 Secundum Blyteras Obris fluit.] *Legendum vt dictum est, Bilteram, ex Stra-*
bone, & Ptolemæo. Cui Orobis fluuius est, cæteris cum Pomponia Obris. Exi-
guus vadusque: & ingentis alioquin aluei tenens.] Lego, exiguus vadusque,
& ingenti se alioquin alueo tendens. Thelis & Thicis vbi accreue-
re immania fiunt. Ruscino, &c.] Sic Aldus. Lego, Thelis & Thicis vbi accre-
uere immania. Sunt Ruscino, &c. Tum inter Pyrenæi promontoria por-
tus Venetis est in sinu falso, &c.] Scribo diuersa & lectione, & disputatione: Tū
in Pyrenæi promontorio templum Veneris, & in sinu falso Ceruatia, &c.
Nam omnes in hoc tractu Pyrenæi promontorium, & in eo templum Veneris
noscunt, nemo portum. Prætere. an sit dictio illa, falso, adiectitia, dubito.

EX HISPANIA.

in ea littora quæ Occidenti sunt aduersa.] *Possent etiam legi, & conuol-*
utus obuersa. Argento auroque tam abundans.] Aldus, argento auroque:
& tam abundans. Scribo, argento auroque etiam abundans. Nam quia tri-
buerat Hispania copiam ferri, plumbi, æris: ne quis putaret eorum tantum metallorum
copiam habere, adiecit argento etiam auroque abundare. Et idem Bætica
maria vtraque prospicit.] Due primæ dictiones falso additæ sunt. Ad Occiden-
tem Atlanticum, ad Meridiem nostrum.] Scribo, ab Occidente Atlanti-
cum; à Meridie nostrâ, vt libro primo: Tribus hanc è paribus tangit Ocea-
nus. Eous ab Oriente; à Meridie Indicus; à Septentrione Scythicus. Par
menda protinus: Sed latere ad Septentrionem, fronte ad occasum.] Lego,
sed latere à Septentrione, fronte ab occasu. In Bætica Aftygi.] Ptolemæus
Astygis. Plinij vetus codex Astygi, vt erg, cū 7. in penultima. Idq; exposcere videtur
Etymologia ratio. A Ceruaria proxima est rupes, quæ in altū Pyrenæū ex-
trudit.] Cuiusdãior lectio, quā in altū Pyrenæus extrudit. Nā magis est rationis
conueniẽti, magisq; è sensu cõmuni, quod minus est extrudi à maiore, quàm retro.
 Deinde Thicys flumẽ ad Rhodā.] *Stephanus Rhodē, quod idẽ est; Ptolemæus*
Rhoisipolin, Strabo Rhodopeit. Alioquin Rhodope, vrbs est Ioniæ, Stephano.
Prætere.

Præterea in codice vetusto Plinij Ticher est hic sinus, nō Tichis. Clodianum ad Emporia.] Ptolemæus Emporias. & item Silius: Phocaicæ dant Emporiæ. Plinij quoq; vetus codex nō aliter legit. Stephanus verbē Emporiū Masiliensiu adificium, Gallia attribuit nō Hispania. Quæ inter exigua spacia.] Probator lectio; quæ intra exigua spacia. Blāda, Illuro.] Ptolemæus Diluro: Stephanus Illurgiz penultima producta. Plinij codex antiquus Iluro. Omnes cū vno l. Betullo, Barchino.] Ptolemæus cū a. diphthongo in prima, & vnicol. Bæulo: & Barcino sine aspiratione Ptolemæus & Plinius: etsi Plinius Barcine appellat, non Barcino.

Inter Subur & Tholobin maius.] Hic etiā hareo, habet ne pro legitimus hæc verba, an potius pronothū, & substitutū. Tulcis eā modicus amnis super.] Scribendū videtur sursum potius, quàm super. sequitur enim confestim Ingens Iberus deorsum. Serabin, & Duriā, & Sucronē.] Scribendū Sætabin cū a. di; hithōgo in prima ex Ptolemæo: qui sequenti sinui Turulin nominat, nō Duriā. Alij Turiā dicunt. Valentia & Saguntū.] Non omittendū Ptolemæū, & Pliniū neutra terminatione in recto nominare Saguntū: Stephanū Saguntos. Cui subscribit Silius in tertio: Quod tanto cecidit molimine Graia Saguntos. & in primo: Mandati summa est, dūm stat remeate Sagūtos. Alonē habet & Lucentiā.] Legendū videtur Alonas, non Alonē ex Ptolemæo. Lucentiū quoq; nō Lucentiā Plinius vocat: Ptolemæus Lucētos. etsi codices Latini Lucentiū legāt. vnde comicio Gracii codicē castigandū, & pro Lucentoe substituendū Lucenton. Et vnde ei nomē est Illitū.] Plinius cū vno l. & diuersa desinentia Illici. Ptolemæus cū duplici, Illicitatus. Codices Latini addunt portus. quod si admittimus sinus etiā Illicitatus appellabitur, non Illicitanus, vt paulo ante. Hic iā terræ magis.] Legendū, Hinc iā terræ magis. In illis oris ignobilia sunt oppida.] Ita dispūge vt tria prima verba superioribus adiūgas. Virgi in sinu Virgitano.] Ptolemæus, Vrce. Plinij vetus codex Murci, seruante adhuc oppido priscum nomen, etsi longius aliquanto submoto à mari. Extra Abdera, Suel, Hexi, Menoba.] Strabo & Stephanus cum e. in secunda Abdera. Ptolemæus & Plinij vetus codex cum a. in eadem Abdara. Item Ptolemæus Hex, non Hexi. Plinij antiqua lectio verso affixu in f. Sex. Manoba quoque Ptolemæus per a. in prima: Plinius scriptus Menuba cum e. in prima & u. in secunda. Strabo cum a. diphthongo in prima & o. in secunda Mænoba. Salduba, Lacippo, Berbesul.] Ptolemæus post Malacam Saducani sinuum in ora refert, à quo fortē oppidum fuit cognomine. Alioquin Salduba oppidum est eidem Ptolemæo in mediterraneo Turdulorum. Barbesola quoque Ptolemæo est, non Berbesul. Plinij scriptum exemplar Barbesula. Aperit deinde angustissimum pelagus.] Puto omissum à librariis verbum terras, vt in operu aditu, de Ocesno: Hoc, inquit, primū angustū nec amplius. x. M. passuū patens terras aperit. Vel scribe, si magis placet: Aperit deinde sese angustissimū pelagus: vt in Bithynia: Hinc iam sese ingēs pontus aperit. Atq; inde ingressus, totus admodū peruius prope quantū patet sinus, & specus ultra est.] Hæc lectio ipsa se indicat. Scribendum enim permutato ordine: atque inde

ingressus totus admodum peruius, propè quantum pater specus est. Sinus ultra. In eoque Cartheia.] Scribendum Cartheia sine ulla aspiratione, e: Strabone, Ptolemaeo, & omnibus gregariis Græci ac Latini. Et quam transuecti ex Africa Phœnices habitant, atque, vnde nos sumus Cingenteratum Melaria.] Sic antiqua habent exemplaria. Scribendum puro Poenij non Phœnices, ut paulo antè de Cartagine Hispania: quam dux, inquit, Pœnorum Afrubal condidit. & Barcino apud Ausonium Punica vocatur. Cōfirmat etiam hanc lectiōnem, quod Ptolemaus Melariam, siue ut ipse appellat, Mentaliam in Bastuli locat, qui, ut ait, Poeni cognominantur. De cætero Hermolani pro Cingenteratum, ut antè legebant exemplaria, quod verbum nos Barbarum & falso Pomponiana lectioni interiectum putamus, cingente freto suppositus, castigatione ut sentio friuola & vix coherente. Et Bello & Bælippo.] Belo cum vno l. Ptolemaus, Strabo, & Stephanus. Item Bælippo Ptolemaus cum a. diphthongo in prima, sed inerti non in ora. Oram freti occupat.] Lego occupant, ut referat antedicta oppida Cartheiam, Melariam, Belonem, Bælipponem.

EX MEDITERRANEI MARIS ENSVLIS.

Non longè accolitur Aria.] Stephanus Ἀῖρος νῆσος, hoc est, Martis insulam nominat. Apollonius secundo Argonauticon Aretiada. Plinius Ariam. Thynnias Mariandinorum finibus proxima.] Ptolemaus, & Stephanus cum vno n. Thynnias, quæ alio nomine dicta sit Daphnusia, & Thyne, & Thynis, & Thynceis. Strabo Thynia nominat, & ipse cum simplici n. Castigandum idem viuium in Plinio: Quam quia Bithyni incolunt Bithynida appellant. Plinius Bithyniam, non Bithynida appellatam ait libro quinto. Et aliquando creditæ dictæque concurrere, & Cyaneæ vocantur & Symplegades.] Huc oratio planè salu est, ut ipsa suo iudicio tanquam forex pereat: proinde credo mutato verborum textu repōni posse in commodiore statu sic: Cyaneæ vocantur, aliquando creditæ concurrere, dictæque inde Symplegades. Plinius ob eandem causam & Planetas, hoc est, errabundus appellatus scribit, libro sexto. Quo in loco cum antea mendose legeretur Planitæ, Hermolani Planetæ substituit: quasi à verbo πλανᾶσθαι. i. errare, inditum fuerit ei nomen. vnde & Erratica stella dicta sint Planetæ. Sed scdus hic est Hermolai error, ac vix ferendus in homine multo minoris doctrina & lectionis. Castigare enim in Plinio debuit Planctæ, non Planetæ, ex Strabone primo, Herodoto in Melpomene, Homero Odyssea xij. Apollonio Argonauticon quarto: Zeze Grāmatico in commentariis in Lycophronem: Aristotele in libro de admiranda auditione, & Homeri interprete, scribente Craterem deducere id nomen à verbo πάλαιος, id est, accedere: propter assiduum accessum occurrusionemq̃, fluctuum in ipsas petras; aut secundum alios quod terramonibus quassarentur, ut Delos. In Propontide tantum Proconessus habitatur.] Scribendum cum duplici n. Proconessus, ut Myonessus, Hallōnessus, Peloponessus, & huiusmodi, à consuetudine quadam temere exorta geminandi n. litteram, auctore Strabone tredecimo libro. Eteslos, Ciraua.]

Ciraua.] *Mariangelus expuncto verbo barbaro Ciraua, Methymna subiicit.*
Camyros Ialylos.] *Ptolemaus, Stephanus, Herodotus, Homerus, cum duplici ss. Ialylos.*
Strabo, Dionysius Byzantius, Thucydides, Pausanias vno tantum Ialylos.
In sinu, quem maximum Asia recipit propè media Cyprus.] *Commodior lectio, medio quàm media: vt illud summi poëta de Creta: medio iacet insula ponto. & Silius: Addiderat medio geminas consurgere ponto Ægates. & Mela ipse de Creta: Super eas iâ in medio mari ingens. Quia etiam subter aliena tecta sedem ponere licet.*] *Mariangelus antiquam lectionem retinet, super aliena tecta, ex Strabone rectissimè. In tantum mutata.*] *Aldus, in tantum mutata rei. Meninx & Cercinna.*] *Scribe cum vno n Cercina, ex Strabone, Ptolemaeo, Dionysio, Plinio scripta, & Romana lectionis, itemq; Cornelio Tacito libro primo. Contra Carthaginis sinum Tarichia & Ægathes.*] *Scribendum videtur Tarichæ e. breui in penultima, ex Stephano, qui multa sic loca nominari scribit. Ægates verò dua sunt insula inter Siciliam & Africam, insignes victoria nautali Lutatij consulis aduersus Carthaginenses, auctoribus Liniio, Floro, Sillio, & Polybio apud Ægusam insulam hanc victoriam partam tradente. Vt fortè quam Græci appellarunt Ægusam, nostri Ægates dixerint, etsi in numero sit differentia, quod sepe contingit. Nam Calliterides plures insula sunt Hispania in Oceano occidentali; Stephanus tamen vna est Callitera. Semper autem sine aspiratione inueni Ægates. De hac Lutatij victoria Silius: Addiderat geminas medio consurgere ponto Ægates, laceræ circum fragmenta videres Classis, &c. vt nesciam qua ratione Hermolaus Ægatem numero singulari legat in Plinio, cū sint, vt ex proximo Siliij versu patuit, dua. Idè Hermolaus agnoscit vt legitimam sequentem Pomponij lectionem: Romana clade memorabiles: qua nullo modo procedere potest, vt planum est ex paulo antiè dictis, de victoria Lutatij consulis aduersus Carthaginenses ad Ægates. Legendum ergo alterutro modo, aut Punica clade memorabiles; aut, quod magis arridet, Romanae classis victoria nobiles. Polyægos, Scyathos, Halonellos.] Scribendum Sciathos per i. in prima ex Ptolemaeo, Strabone, Stephano: & Halonellos cum duobus n. qua dixeratione. Scyathon prospicit, Cicynethon amplectitur.] Cum aspiratione in postrema Cicynethon Strabo: & Lego Scyron, non Scyathon, nam Sciathos paulo antiè dicta est. Quod autem ait Scyron prospicit, Cicynethon amplectitur, à Strabone mutuatus videtur in nono. Promontorium Geræston & Caphareum.] Scribe cum æ. diphthongo in mediâ Geræston. Estq; rectius eius nominis Geræstos, Ptolemaeo, Straboni, Stephano. Nonnunquam autem Strabo Geraiston enunciat. Itemq; Homerus & Homerū secutus Valerius Flaccus: Surgis ab ostrifero medius Neptune Gerasto. Præterea codices Aldi Caphaream legunt, non Caphareum, vt scribendum videatur Capharea Græca terminatione, qua etiam dixit Geræston. Cœneum extrudir.] Cum æ. simplici in prima & æ. diphthongo in secunda Cœnæum Ptolemaus, & Strabo. Septies die, ac septies nocte.] Scribe, septies die ac nocte, ex Strabone, Plinio, Seneca, & omnibus. Res est comperta vel parua litterarum*

litterarum mysteriis initiato. In ea sunt oppida Hestia.] Sic quidem Stephanus, & Homerus; at Xenophon secundo Hellenicon sine diphthongo Hestia. Pausanias Istia sine aspiratione & cum diphthongo a. in penultima. Thucydides Hestia trisyllabōs. nec in vilius dictionis Orthographia maior auctorum dissensio. Etiam nunc in Aegeo Phitiusa.] Scribo Pytiusa ex communis nomen clausura multarum Graeciae insularum, à frutice videlicet pineo. In Myrtoō Cythera cōtra Maleam emissā.] Aldus minus corruptè Enulla. Mariangelus, & ante eum Hermolaus, Oenulla legunt, ex Plinio, & antiquorum codicum fide. Sed neuter attigit veram lectionem. Scribendum namque Oenullæ numero plurali ex Pausania in Messeniacu. Post Actitā, inquit, portus est Phænicus, & prope eum insula Oenullæ. Sunt & altera Oenullæ Chio finitima, plures tamen insulae sunt, non una, ut falso Hermolaus putavit, deceptus Stephani depravata lectione, in quo falso scriptum est, νῆοις ὁ ποταμὸς χεῖρ: hoc est insula admodum Chio, pro νῆοις ποταμὸς χεῖρ, quod est insulae admodum Chio, ut liquet evidentissimè ex Herodoto in primo, & Thucydide in octavo. Quorum auctoritatem ne sequeretur Stephanus causam non habuit. In Orthographia dissentium. Herodotus & Thucydides per dno ss. Pausanias & Stephanus cum vno tantum scribunt. Prote, Hytia.] Luxatum esse puto verborum ordinem. nulla enim insula est Hytia præter Zacynthon, quæ aliquando dicta est Hyrie, auctore Plinio in quarto. Legendum itaque videtur Zacynthos Hyrie, more vsitato Mela ut diximus, ad cap. 1. lib. 11. Olearos, Ægina, Cathon.] Lego Oliaros per i. in secunda ex Strabone, Ptolemaeo, Stephano: ut mendose scriptum sit, ubique aliter scriptum invenitur. Præterea Cothon non Cathon legendum ex Stephano, & Plinio. Thera, Hyaros.] Scribo Gyaros ex Strabone & Stephano. Hippuris, Donyfa.] Lego Donusia, non Donyfa ex Stephano, tradente translatam fuisse à Baccho in eam insulam Ariadnam, persequente illam patre Minoe. Unde appellata fuit forma possessiva Dionysia, sed postea corrupto nomine dictam esse Donusiam. Legendum igitur apud summum poetam Donusiam, non ut antehac legebatur, Donyfam, nam ratio carminis synizesis figura defenditur.

Cianos.] Legendum videtur Ceos, ex Strabone, aut Cios ex Ptolemaeo, apud quem falso in Græco exemplari scriptum reor Cia pro Cios facili lapsu scriptorum, duobus elementis o. & s. cōfusus in unum a. etsi Hermolaus legit in Ptolemaeo Ciam, cui equidem non assentior. Icaria, Pinatia. Stephanus, Plinius & cateris ferè omnes Icaros: Strabo variat. Pinatæ nullus meminit præter Pliniū, apud quem tamen in codice vetusto Pyrana legitur non Pinara. Lebynthos, Calydne, Asine.] Scribe per i. in secunda Lebinthos, ex Strabone, & Plinij codice scripto. Pro Asine autem forrè reponendum Calix. Nam à Calo una Sporadum complures adiacentes insula dictæ sunt Calix Straboni, Stephano, Homero. Ab eis Sicynus.] Videtur scribendum Sicens, penultima producta ex Strabone, & Stephano. Ptolemaeus per i. in eadem Sicinos sed vitiose puto. Hypanos, Cythnos, Siphnos, Seriphos.] Aldus: Hypanos, Sipanos, Seriphos. Scribo: Cythnos, Siphnos, Seriphos: ex Ptolemaeo & Strabone. apud quem in Græco codice Cythros, pro Cythnos

Cythnos falso scriptū est. In Plinio quoque Citanos deprauatum pro Cythnos.

Paros, Scyros.] Scyros insula nobilis rege Lycomedē, & Lutebrū Atbillis supra reddita est. Qua propterea hic Syros melius quam Scyros legetur, quam Homerus Phryciam nominasse creditur. Clara Pherecyde aluntino, cognomēto Rhaliō, ex Strabone & Stephano. Eadem menda in Ptolemæo Græcè. Aduentu Europæ.] Legō, auctu Europæ: ut illud Lucani: nec fortior vndis Labitur auctæ pater Iliados. Neque enim Europa sponte sua aduenit in Crētā, sed rapta & aucta a Ione. Posset etiam legi aduectu. Plinius aduentionem dixit libro nono, capite primo, sed melior significantiorque prior lectio.

Tū statione atque morte.] Scribo, Tali statione, &c. fuit hic Talus arcus gigas, solus ex saculo illo æreo superstes, quo narrant fabulæ donatū à Ione Europæ ad custodiam Crētæ insulæ: tanta pernicietis, ut singulis diebus universam insulam oram ter lustraret. Is quum appulsus in Crētā Argonautas post raptam Medeam, ad eam insulam arceret, carminibus veneficiis, quæ Medæ extinctus est, iustore Apollonio in quanto Argonauticon. Meminere etiam Orpheus, Zenobius, & Lucianus in Philopside. Item ex nostris Catullus. Verbinum notissimæ Gnosos.] Cum duplici scilicet Gnosos Strabo & Ptolemæus. Cydon, Manethusa, Dietynea.] Legō Marathusa ex Plinii vetusto codice, hoc est, fenicularia. Nam & insula est apud Clazomenas hoc etiam nomine à Copia feniculi, ut tradunt Stephanus, Thucydides, Plinius. Dictamnium quoque Ptolemæus non Dietynea. Dietynnæi pron. antequam nemi- nit Strabo. Iuxta est Asticla.] Rectè qui pro Asticla subrogauerunt Astypalæa. Nam de insulis Rhodæ propinquis hic agitur. Astypalæa verò inter Con Rhodon, & Crētā ponitur à Strabone. Scribendum autem Astypalæa cum ypsilon in secunda & ædiphthongo in quarta ex omnibus, item ex Etymologia. Naumachos, Zephyre, Crise.] Vetus Plinii codex Nanlochos, non Naumachos: & Chryse scribo: quo nomine habetur alia insula in India. Poscit id quoque Etymologia. Ceadulæ, Absyrtis.] Scribendum numero plurali cum ædiphthongo in postrema Ceadulæ ex Plinio in fine tertij. & Absyrtides non Absyrtis. Licet Hermolæus antiquam lectionem retineat. Sed numero plurali Absyrtides, non Absyrtis, ut Hermolæus legit, Ptolemæus, Strabo, Stephanus, Plinius, omnes. Astria Aline.] Legendum fortasse non Astria Aline, sed Scardona, auctore Ptolemæo: ut librarij ex una dictione, quæ illorum est diligentia, duas fecerint. Electrides.] Electridæ primo ordine, Stephanus. Pachynum vocatur quod Græciā spectat.] Strabo, Ptolemæus, Stephanus, Dionysius Byzantius Pachynns in recto, non Pachynum. Item Rufus Festus: In matutinos Pachynos producit ortus. Item error castigandus in Plinio. Lilybeon quod in Græciā.] Dionysius Lilyben nominat. Pelorum quod in Italiani vergens.] Scribo Pelorus, non Pelorum ex Ptolemæo, & Marciano. Pelorias est Straboni & Stephano, variat Solinus, modo hoc, modo illo nomine utens. Thucydides quarto, & Dionysius Byzantius Peloris, Silius Pelorus nominat libro xiiij. arenosa tollit se môle Pelorus. Tautomenium, Catinam, Megarida.] Scribo Catanen, non Catinam: & Megara, non

Megarida rtrunque ex Strabone, Stephano, Ptolemaeo, Thucydide, Xenophonte secundâ Hellenicon. à quibus in Orthographia Græcarum dictionum libentius ilo, quam a Plinij & Pomponij & Latinorum auctorum depravatis exemplaribus. Nec apud merationes Hermolai in contrarium vltius sunt ponderis. Megarenses autem Hyblæi dicti Straboni, Stephano, Thucydidi. Dissentiunt Ptolemæus & Pomponius. Tauromeniū penultimā producit, scribitur enim cū ei. diphthongo Stephano. Nec video cur Hermolaus Taurominium pronunciet; non Tauromenium. Iacta in Alphæum amnem.] Scribendum siue vlla diphthongo Alpheum. Habet tamen apud Græcos diphthogum ei. in penultima, quæ solet apud nos verti in i. vel e. longum. ex Strabone, Stephano, Pausania, & omnibus. Heraclea & Therme.] Stephanus & Plinij vetus codex Therma singulari numero: Ptolemæus Thermæ plurali.

Leontini.] Ptolemæus Leontium. Centuripinum.] Centoripa cum o. in secunda & neutro genere Strabo, & Thucydides. Centuripæ cum u. in eadē & diphthongo a. in extrema Ptolemæus. Quia in media admodum ortus.] Cōsiderandum, an sit melior lectio diuisim ad modum, hoc est, ad mensuram. In Siculo freto est Ææ, quā Calypso habitasse dicitur.] Homerus decimo Odyssea, & Apollonius quarto Argonauticon Circe scribunt habitasse insulam Æxam, non Calypso. Quos secutus Virgilius tertio Æneidos Æxam appellauit insulam Circes, noto versu. vbi Æxæ nomen est insule, non cognomen Circes, vt Seruius Grammaticus putauit. Neque enim Circe dicta est Æxæ, aut vnde putat Seruius, aut ab insula quam habitauit, sed ab Ææ vrbe Colchorum, auctore Strabone in primo. Quia verò Ulyxes vtrang, amauit, & insula quas habitauerunt in eodem sunt mari Tyrreno non longè à se distita, Pomponius pro Circe accepit Calypso. In quē errore incidit etiam Aristoteles secundo Ethicorum non longè à fine, quod Aspius quoque eius interpretes notauit. Propertius etiam in tertio Calypso Æxam appellauit, non quod Ogygia insula quam habitauit, alio nomine dicta sit Æxæ, & ab insula cognominata sit ipsa Æxæ. Nam insulam quam Calypso incoluit, Homerus Ogygiam nominat in septimo Odyssea, Apollonius Nymphæam in quarto; & ab viroque dissentiens Callimachus Gaudon: nemo Æxam. Dicta est igitur à Propertio Calypso Æxæ ab eadem vrbe Colchorum Æxæ, in qua regnauit Æetes frater Calypsus, Solis enim iunio filij fuerunt, secundū quosdam, referente celeberrimo apud Græcos Grammatico Zeze in Lycophronis expositione: licet Homerus Odyssea septimo Atlantis filiam Calypso faciat, non Solis, & Homerum secutus Apollonius in quarto. Meminit & Æxæ insula quam Circe habitauit, Procopius historicus in primo. Porro ab Ææ siue Æxæ Colchorum vrbe, deduci gentile nomen Ææus Stephanus docet. Adde ex interprete Homeri in decimo Odyssea Æxam insulam fuisse prius, quod nunc est promontorium Circæum ab illa denominatum, ex quorundam opinione. Propertius Italiam Galata & illæ septem quas Æoli appellant: Osteodes, &c.] Osteodem neque Strabo, neque Plinius, neque quod sciam alius inter Æolias numerat: quapropter existimo erratum esse in ordine verborum, legendumq; Propertius Italiam Galata, Osteodes, & illæ septem, &c. Scribendum autem cum aspiratione

tione in postrema Galatha, ex Ptolemaeo & Plinij vetere codice, quamvis Ptolemaeus cum e. in principio Calatha. Lipara, Veracia, Didyma, Phœnicussa, Ericussa. Ætna perpetuo flagrat igne. Hiera, & Strôgyle.] Sic Aldi habet exemplaria. Scribendū arbitror, Lipara, Hicessia, Didyme, Phœnicussa, Ericussa, & quæ perpetuo flagrât igne Hiera & Strôgyle: ex Strabone, Ptolemaeo, Plinio, Marciano, Solino, & Homeri interprete in decimo Odyssæa, qui Hicessiam pro Etonymio ponit inter Aeolias. Ptolemaeus utranque locat prope Siciliam. Velsi magis placeat leges: & quæ, ut Ætna perpetuo flagrant igne Hiera & Strongyle, ex Diodoro. De perpetua harum incendiis præter citatos auctores meminere etiam Apollonij Rhodij expostores in quarto. Illud non omittendum, ceteris vniuersis numero esse Didyme. Pausanias verò plurimum numero Didyme. Item insulas illas Ericussam, & Phœnicussam à Ptolemaeo Ericode, & Phœnicode appellari, non etiam à Strabone ut Hermolaus somnians. At Pithecula, Leucothea, Ænaria.] Pithecusæ plurimi numero Strabo, Ptolemaeus, Stephanus. Quorum Strabo & Ptolemaeus cum simplici s. semper Pithecusæ; Stephanus cum duplici. Orundius quoque numero plurali: Cölle Pithecusas habitantium nomine dictas. Præterea videtur legendum permutato dictionum ordine: Pithecussæ, Ænaria, Leucothea. ut seruet morem suum saepe iam inculcatum, coniungendi duo locorum propria nomen. Nam Pithecussæ alio nomine dictæ sunt Ænaria, ablati ne nauium Aeneæ, auctore Plinio libro tertio. Pandataria.] Stephanus & Plinij antiquum exemplar: Itē Cornelius Tacitus libro xiiij. & Varro in tertio De re rustica cum e. in tertia Pandateria. Ptolemaeus cum o. magno in eadem Pandatoria. Strabo Pandaria, si codex vitiosus non est, quod vereor. Phyttonia Parmaria.] Lego Pintō non Phyttonia, ex Martiano, & Plinio. Cuius verba deprauata ut posthac emendare legatur, libuit subexere ex libro iij. capite. vj. Etiamnum, inquit, angustias eas arcenibus insulis paruis quæ Cuniculariæ appellantur, iteinque Phitonis fossæ à quibus fretum ipsum Taphros nominatur. Scribendum: ex vetusto Plinij exemplari: etiam num angustias eas artantibus insulis paruis, quæ Cuniculariæ appellantur, itemque Pintonis & fossæ. Romana exemplaria Pinton & fossæ legunt, non minus probanda lectio. Nec me mouet Ptolemaeus, qui eam insulam Phintonein nominat: multis enim Græci scribant, quæ Latiniper teneam offerunt, & è contrariò. Sciendum tamen Pintonem sine manu Phintonein insulam, non esse ex earum numero quæ sunt citra Tiberis ostia, quas hic Pomponius refert, sed ex illis quæ ultra sunt. Quamobrem inter Transiberinas locanda est, errore librariorum hic posita. Præterea legendum videtur Palmaria non Parmaria ex Plinio & Marciano à palma arbore, vnde & Phœnicussa inter Aeolias nominata, & duæ alie eodem nomine in sinu Libyci prope Carthaginem Stephano. Aitipulatur etiā Varro libro De re rustica tertio: Hoc, inquit, ita fieri apparet in insulis propinquis Ponticæ, Palmariæ, Pandateriæ. Dianium, Iginium, Cerbania.] Plinij vetus exemplar & Romanus lectio, nemini, Marcianus Iginium legunt, non Iginium ut Hermolaus agnoscit: haud sanè, ut mihi videtur, rectè. Quapropter legendum

puto Agilium siue Agilion. ut quemadmodum dicta est altera insula Agilos, id est Capraria; ita hac forma diminutiva appellata sit Agilio, id est, Capellaria, & minor Agilos. Carbaniam putat Hermolau cam esse quæ à Plinio dicta sit Barpona. Cui nec assentio omnino, nec differio. In alterutro tractum constat, in vtro incertum. Duæ grandes fretoque diuisæ Ethrusco.] Non esse attendendum verbum Ethrusco persuadere videtur Plinius in tertio: In Ligustico, inquit, mari est Corsica, quam Græci Cyrnon appellauere, sed Thulco propior. Nihilominus pæleo animi, dubiusq; sum Taphrone hic an Ethrusco legendum ex eodem Plinio. Cuius verba paulo ante relata sunt: Itemque Pinton & fossæ, à quibus fretum ipsum Taphros nominatur. Inter latera tenuis & longa.] Melior lectio, sed longa. Caterum hæc verba non videntur conuenire Corsicæ sed Sardinia, de qua statim subicit. quæ ideo dicta est Ichnusla & Sandaliotis, quod longitudine & laterum angustia solea siue humani vestigiij efficiem exprimat, Stephano, Pausania, Plinio, Solino, Marciano & reliquis. Vbi Aleria & Mariana colonie sunt.] Scribe Mariana, non Mariana ex Ptolemao, Plinio, Solino. Nisi quod in Occidentem quam in Orientem angustius spectat.] Corrigendum puto: nisi quod ab Occidente quam ab Oriente angustius patet, ex Plinio in tertio: Sardinia, inquit, ab Oriente patens, &c. quæ verba refert etiam Mariannus. Urbium antiquissimæ Calaris & Sulchi.] Sunt qui Calaris probet, inter quos est & Hermolau. Nos contra ex Strabone, Stephano, Ptolemao, Pausania, Marciano, Plinio, viique scripto, Caralis defendimus; sic ubi aliter scriptum sit perperâ scriptum asserentes. Stephanus Caraliam non inat. Præterea Strabo aspiratè Solchi: Ptolemaus sine aspiratione Solci: Plinius Sulci. Pausanias Sylci, etsi in eo mendo se Sylus, pro Sylcus scriptum leges. Sed quoniam hæc Corsica & Sardinia relatio, ita confusa & prapostere scripta est, ut neutri quod suum est, redditum videatur; visum est faciendum, ut saluicerem quo pacto restitui fortasse in integrum possit. Scribendum igitur, ut reor, hoc verborum conceptu: Quarum Corsica littori propior par & quadrata vndique, præterquàm ubi Aleria & Mariana colonie sunt, à Barbaris colitur. Sardinia Africæ pelagus attingens, inter latera tenuis, sed longa; nisi quod ab Occidente quàm ab Oriente angustius patet, & nullam non aliquanto spaciosior, quàm ubi latissima est Corsica, &c.

Baleares in Hispania.] Ptolemaus cum duplici II & i. in secunda Baliarides: Strabo Balerides cum vno tantum I. Stephanus Bliarides. Iamno, & Mago.] Ptolemaus Iamna, non Iamno. In maioribus Palma & Polentia.] Ptolemaus Palma & Polentia cum duplici II: Strabo, Palama & Porétia. Aliudue quod verius.] Neminem esse tam obtusi iudicij puto, cui non suboleat, hæc verba non esse Pomponij, sed lectoris, fabulosum putantis quod de natura terræ Ebusitanæ auctores prodidere.

IN LIBRVM TERTIVM

EX ORA HISPANIÆ

EXTIMA.

NUNC ad alios aliosque inuicem.] *Scribendum recte, nec ad alios aliosque inuicem. Vndique si vt doctioribus placet, vnuni animal est.] Castigo: vtique si vt doctioribus placet mundus animal est. Solinus capite xxi. Phylis autumant mundum animal esse, eumque ex variis elementorum corporibus conglobatum esse. Neque co-* *
dem assidue tempore, sed vt illa surgit.] *Sincerius, vt arbitror. lectio erit: Namque eodem assidue tempore, vt illa surgit, &c. Extra Iunonis ara templumque est. In ipso mari monumentum Geryonis.] Castigatus magisq; è Pomponij elegātia & nitore: Extra Iunonis ara templum que, & in ipso mari monumentum Geryonis. Cuneus ager dicitur.] Verbum illud ager, suppositum videtur. Nam Plinius in tertio sine vilo additante Cuneum, hoc promontorium nominat. Occasionem dederunt errori, si error est, verba Strabonis in initio tertij male tralata. Quid si legendum non, ager dicitur, sed è Græcis dicitur? vt pratermissum sit librarij indiligentia, nomen promontoriij Græcum, Sphen: sic enim Cuneus vocatur Græcè. Nam Martianus Latinus aucter Græco maluit grām Latino nomine hoc promontorium demonstrare. per Sphenis, inquit, siōrem circuitu sacri promontoriij, &c. In Cuneo sunt Myrtilis.] Ptolemæus per ypsilon in prima, & iota in duabus vltimis. Iulia Myrtilis. Sinus intersunt, & est in proximo Salacia.] *Scribo, Sinus intersunt. Vrbes in proximo Salacia. vt in Gallia exteriore: Belgarum Treueri. Vrbes opulentissimæ. In Treueris Augusta. frequens est in hoc ordine Mela. In altero Vlyssippo.] Ptolemæus Olis Hippon diuissimi, hoc est, Olis equile. Et Tagi ostium.] Lego, ad Tagi ostium sitam. In medium ferè vltimi promontoriij latus effluens.] *Emendatur nisi alior scriberetur: è medio ferè vltimi promontoriij latere fluēs.***

Frons illa aliquandiu rectam ripam habet.] *Lego: rectam ripam agit. vt de Galibus: qua terris propior est penè rectam ripam agit. Auo, Celandus.] Ptolemæus, Auus non Ano. Nebis, Minius.] Strabo cum a. diphthongo in prima Næbis; Sine diphthongo Ptolemæus. Vtitur autem iure suo Mela hoc etiam loco, inculcatus duobus nominibus eiusdem fluij. Nam Næbis, & Minius idem est, auctore Strabone. repugnat tamen Ptolemæus. Et cui obliuionis cognomen est, Limia.] *Variant codices in nomine huius fluij. Strabonis exemplaria modò Limxam habent cū a. diphthongo in media, modò Limiam, primo vtrunque**

ordine Græcorum. Variat item Plinij vetus codex. Flexus ipse Lambriacam urbem amplexus.] Legendum existimo non Lambriacam, sed Abobricam, 2* quam in hoc tractu ut insignem urbem famigerat Plinius. Recipit fluuios Iernam & Viam.] Aldus Læron non Iernam legit. Hierna porro cum aspiratione in prima promontorium est, non fluuius Straboni in tercio. Sed sciendum eam dictionem, ut plerique alia in Strabone, deprauatam esse, legendumq; in eo non Hierna sed Nerium, quamuis Hermolus diuersa sit opinionis. Patet id ex alio loco eiusdem auctoris in eodem ipso libro. Extremi, inquit, Artabri incolunt circa Nerium promontorium quod Occidentalis & Septentrionalis est lateris. Neque id promontorium dictum est alio nomine Artabra ut Strabonis vitiosa tralatio persuasis credulis lectoribus, sed Artabrorum populorum promontorium est Nerium. Denique de Hierna promontorio aut fluuii nusquam mentio; Nerium promontorium omnes ferè celebrant, Strabo, Ptolemæus, Plinius, Pomponius. Sed Strabo & Ptolemæus Nerium nominant; Plinius & Pomponius Celticum. Causa diuersitatis in nomine est, Celticos populos extremum illum angulum habitantes dictos esse cognomin: Nerias, auctore Plinio. Quod si dininandum est fluuium esse in eo tractu monti cognominem, Orbium libenter scripserim ex Ptolemæo. Per quæ eos Tamaris.] Ptolemæus Tamara. Secundum Atorebrarum portum] Strabo non Atorebras appellat, sed inuersis litteris Atotrebis. Cui lectioni fauet non Plinij modò vetus codex, sed ipsa etiam Plinij sententia. Et ibi, inquit, gentem Artabrum quæ nunquam fuit, manifesto errore. Atotrebis enim quos ante Celticum diximus promontorium hoc in loco posuere, litteris permutatis. Quibus Plinij verbis non puto refutari opinionem Mela, & si paulò post Artabros ponat. Nā qui à Plinio refelluntur ex Atotrebis Artabros fecerūt mutatis litteris, ut ex Plinij verbis liquet. At Melartrosque refert & Atotrebis, & Artabros. Tamarici Nerij quæ incolunt.] Scribendum videtur Neriæ, non Nerij, ex Plinij scripta & Romana lectione. In ea primū Artabri sunt & Ianassum Celticæ gentis.] Castigo, In ea primi Artabri sunt, etiam nūm Celticæ gentis. Nam paulo antè dixerat Celticos populos longè tenere oram Hispaniæ quæ occidentem spectat usque ad Celticum promontorium commune angulum utriusque oræ Occidentalis & Septentrionalis. Nunc autem referens populos septentrionalem tam incolentes, ait primos in ea esse Artabros populos, nec pertinere ad sequentes gentes Astures Cantabrosve, sed esse adhuc Celticæ gentis antedictæ. Admixtum mare.] Legendum, admissum mare. Mearus & Narius.] Ptolemæus, Metarus, & Nabius. Et sunt Augusti nomine sacra.] Iego: Eæ sunt Augusti nomine sacra. At ab eo flumine quod Saliam vocant.] Cum Pomponius post Saliam fluuium statim Cantabros ponat, ab Occidente pergens in Orientem, & Plinius è contrariò ab Oriente in Occidentem post Cantabros continuò Sangam fluuium statuat, videntur uterq; eundem fluuium agnoscere. siue Saliam illum seu Sangam nomines. Est igitur non inis differentia, non rei: ut vel in Pomponio legendum sit Sanga, vel in Plinio Salia. Et Plinij quidem codex vetus

Sanguis ostendit: in quam lectionem ut magis inclinem, facit, quod illius regionis incolæ fluvium huic appellant Saia corrupto nomine: Nec mihi in hoc loco Hermolus satisfaci. Vique adde semet & terras angustantibus.] Ilego: Vique adde semet terris angustantibus. Et Origeuiones quosdam Nesua descendit: ex Ptolemaeo, & Plinio. Legitur: tamen in Ptolemaeo aliquando Nesua, quam lectionem rursus videtur approbare, qui loci illa habuit Nansa lingua vernacula vsq; in hodiernum vocantes. Plinius Origenos vocat populos non Aurigeuos. Titium, Tobelicum.] Ptolemaeus Tritium Tuboricum. Deinde Iturissam & Easonem.] Ptolemaeus cum vno s. Iturissam. & per α. diphthongon in prima Oeasonē. Strabonis codex Græcus Idanussam nominat; Interpret Oedasilunen reddit, fortasse rectius, ex emendationibus exemplaribus. Plinius non Oeasonem sed Olarsonem appellat. Nec ob id credam cum Hermolao, vitiatum esse Ptolemaei codicem. Parum enim efficax eæ ratio est. ego potius crederem vitium in Plinio resedisse. Varduli vna gens.] Ilego, Varduli vltima gens. Semper enim huiusmodi sine terminat provincie Melæ, ut sape dictum est. Vide sup. lib. 2. ad finem cap. 3. de Macedonia.

EX ORA GALLIARVM EXTIMA.

UT hominem optimam & gratissimam diis victimam crederent.] Scribo, ut hominem optimam & gratissimam diis victimam caderent, ut libro secundo de Tauris populis: Immanemque famam habent solere pro victimis aduenas cadere. Confirmat etiam quod statim sequitur. Atque ut ab vltimis cædibus temperant.] Ilegendum potius, atque ut ab humanis cædibus temperant. Quod autem sequitur, deuotos scribo deuotos, ut subintelligas, homines. Nam alias quod vestigiū obsecro erat feritatus abolita, delibare victimas, quas mactare erat pietas? Cum mortuos cremant ac defodiunt apta viuentibus olim.] Ilegendum, cum mortuis, non cum mortuos, ex obseruatione Mariæ angeli. Exactio crediti deferebatur ad inferos.] Scribo differebatur ad inferos. Valerius Maximus: Vetus ille mos Gallorum occurrit, quos memoriæ proditum est, pecunias mutuas quæ his apud inferos redderentur, dare. Nam à Pyrenæo ad Garumnæ Aquitania.] Ilego, Aquitani non Aquitania: quia præcessit, Populorum tria summa nomina, & sequitur Celte, & Belgæ. Ab eo ad Sequanam Celte.] Ptolemaeus Secoanam: Strabo Secuanam. Aquitanorum clarissimi sunt Aufci.] Aufci cum duobus j. Strabo & Ptolemaeus etsi Hermolus in Plinianis Cast. aliter scribat. Celtarum Hedui] Strabo & Ptolemaeus sine aspiratione; Sed Ptolemaeus cum α. diphthongo in prima Ædui. Strabo ferè cum e. Edui, nonnunquam tamen cum α. diphthongo Oedui. Stephanus cum Ptolemaeo, sed Ædulos nominat, si error non est in exemplari. Cornelius Tacitus undecimo Eduos sine aspiratione & diphthongo vocat. Urbem eorum Augustodunum Ptolemaeus & Marcellinus nominat. Proinde non est quod eam quis dictionem mutare attentes. Belgatum Treueri.] Ptolemaeus Trebiti;

Trebiri; *Strabo* & *Cornelius Tacitus* de moribus Germanorum Treuiri. In Treuiris Augusta.] Puto desiderari verbum Treuironum, legendumq; ex *Ptolemaeo* Augusta Treuironum, ut differat ab aliis vrribus eiusdem nominis. Nam & Aufciorum Augusta est. Proinde quod sequitur: In Aufcis Elufaberris.] legendum in Aufciis Augusta. ex eodem *Ptolemaeo*, expuncta peregrina & *Barbara* dictione Elufaberris. Sunt tamen nonnulli & ingenio & doctrina, resistentes viri, qui censeant scribendum hic Elusa pro Elufaberris, quod Elufates in Aquitania celebrentur a *Casare* tertio *Commentariorum* de bello Gallico, & a *Plinio* in quarto. Sed mihi apud *Plinium* diuersi esse videntur Elufates ab Aufciis, neque posse ex eo colligi Elusam urbem esse Aufciorum. praesertim cum *Ammianus Marcellinus* Elusam in Narbonensi statuatur, non in Aquitania, cuius sunt populi Aufcij. Nihil itaque ex priore sententia mutuo. Ad postremum magni freti similis nec maiora tantum, &c.] Totum hunc locum sic lego ac dispongo: Ad postremum magni freti similis, non maiora tantum nauigia tolerat, verum etiam more pelagi saeuientis exurgens, iactat atrociter, utique si aliud ventus, &c.] Quia cum videatur editor aquis obiacet, ubi se fluctus impleuit, &c.] Hunc item locum diuerso modo & scribo & percipio sic: quia cum videantur editiora quibus obiacet, ubi se fluctus impleuit, illa operit, nec ut prius tantum abeunt. Pertinentque ad ultimos, &c.] Lego pertinet; frons videlicet, non pertinent. A Santonibus ad Osismios.] Santones penultima toga *Ptolemaeus* & *Stephanus*; At *Strabo* cum o. paruo & diuerso ordine Santoni. Nec portu quem Gesoriacum vocant quicquam habent notius.] *Ptolemaeus* per i. in prima & duplex s. & duplex item r. Gifforthiac. Item habet lego, non habent, ut referatur ad illud frons. Vbi campos impleuit Fleuo dicitur.] Fleuum *Plinius* vnum ex ostiis Rhemi appellat. Est etiam castellum Germania trans Rhenum *Cornelio Tacito* in sexto.

EX GERMANIA.

Oceanico littore obducta est.] Lego, Oceani littore, &c. Corpora ad consuetudines laborum.] Scribendum puto, corpora assuescendo labori ut verbum sit verbo simile, bellando, assuescendo. Syluarum Hercinia.] *Strabo* Ercynia sine aspiratione scribit; *Ptolemaeus*, Erastobenes, & alij Graeci auctores Orcynium auctore *Casare* in sexto *Commentariorum*. Monrium altissimi Taurus & Rhetico.] *Cornelius Tacitus* libro duodecimo montem Taurum cum *Pomponio* nominat. Idem tamen in xiiij. Taunum, non Taurum. Nisi quorum nomina.] Aldus, & alij quorum nomina. Maenis & Lupia.] Scribo Maenis & Lupias ex *Strabone*, & *Cornelio Tacito*. Amisius, Visurgis.] *Ptolemaeus*, Amasius & Visurigis; *Strabo*, *Plinius*, *Cornelius Tacitus* Visurgis cum *Pomponio*. Amasias tamen est *Straboni*; Amisia *Cornelio Tacito*. Acre mare.] Scribo hac re mare. Ac laepe transgressis.] Hac verba aliquem quidem sensum habent, friuolum tamen & parum necessarium; itaque pro alienis serè habeo. In eo sunt Cymbri & Teutoni.] Scribo.

Scribo Cimbri cum i. in prima, ex Ptolemao, Strabone, Plutarcho, & omnibus.
Item Teutones non Teutoni ex Ptolemao, & Plutarcho.

EX SARMATIA.

QVA retroabit vsque ad Istrum flumen immittit.] *Lego immittitur; vt in Thracia, à Pontici lateris fronte vsq; in Illyricos penitus immissa. Nam in agendi significatione vs Creta: ad Orientem Sannionium promontorium, ad Occidentem Crumetopon immittit. Posset etiam legi, nec malè, init. vt infra de Arabico sinu: Init penitus introrsusque dum Aegyptum, &c. Vt inde expedita in ictus manu quæ exeritur virile fiat pectus.] Non sapit hæc oratio candorem Mela, nec breuitatem illam qua semper doctissimis quibusque finitima sunt cura. Lego igitur paucioribus verbis, sensu eodem: Inde expedita in ictus manus, virile sic pectus, cetera superfluum, adiecta puto ab ineptis, vt aiunt, glossatoribus.*

EX SCYTHIA.

FERE omnes etiam in vnum Sagæ appellati.] *Si in his verbis non esset deprauatio, sibi ipsi repugnaret Mela. Nam quum dixisset ferè omnes, ineptè adiectum esset, in vnum. Castigandum ergo existimo, Per se omnes etiam vnum Sacas appellant, ex Plinio & Herodoro. Terra angusta.] Lego angusta, non angusta. Donec vitio gentium temperatus est.] Lego temeratus est: Aldus, turbatus est. Amatdi & Palsici.] Stephanus Palsicæ: Ptolemæus Palsicæ.*

Etiam ad fretum Derbices.] *Scribe distinctim: Et iam ad fretum Derbices. Stephanus tamen per duplex cc. & a. diphthongum in fine, Derbicæ, Apollonij auctoritatem secutus; atq; appellari à Ctesia Derbios, vel Terbissos. Dionysius Byzantium Dercebios nominat. Strabo vndecimo modò Derbeces penultima producit; modò Berbyces cum y. in eadem, si vacat meunda exemplar. Ptolemæus cū Stephaniano Derbicæ. Sed in relatione Media Dribyces. Sicq; habet vetus Plinij codex.*

Duobus exit in Caspium Araxes Tauri latere demissus.] *Verba illa, Araxes Tauri latere demissus, sensum inchoant diuersum. Per præcedentia verò fluminis significatur, cuius non ē librariorum incuria omisit. Hunc putamus esse fluminem, Rha: Tum quòd facilius fuit librarij vbique dormiantis lapsus vna diu taxat syllaba præteritis; tum quòd Mela duobus alveis tradit exire in Caspium sinum, quod de Rha flumine aperte testatur Ptolemæus. Præterea si quis rem diligenter examinet, mueniet ex magna fluminum copia qui in Hyrtanum mare emittunt, sex tantum qui famam habent delegisse Melam, quos memoria proderet. Duos in sinum Caspium emittentes, totidem in Hyrcanum, postremos duos in Scythicum. Denique Rha fluminis plaga Septentrionalis Tanaisi vi. inus, auctore Marcellino, clarus est & celebris; vel quòd determinat Sarmatiam à Scythia, vt scribit Ptolemæus; vel radice eiusdem herba vegetabilis, qua in eius supercilio gignitur ad vsus multiplices medelarum: vt idem Marcellinus tradit. Quamuis intuearis manifestum.] Rectius Aldus, manifestus. In subiectam non declinet statim vnda.] Lego in subiecta,*

ubi fortè non Fancios, sed Panufios legendum, quòd toti auribus contegantur. Sed *
 hoc arbitratium fit. Talga in Caspio mari.] Plinius in sexto Tazata: Prole-
 mæus Tachalca, sic enim præfert codex Græcus, Latinus Talchalegit. Hermelaus
 sine aspiratione Talca. Diis parata existimantes diis que seruanda.] Parti-
 cula que delenda. & expende an potior sit lectio, parata; quàm parata. Hæc à
 Scythico promontorio apposita.] Melius, exposita. Scythæ sunt Andro-
 phagi.] Aldus Androphagæ cum a. diphthongo in postrema. Scribe Andropha-
 gæ cum æ. diphthongo, terminatione Græca ex Herodoto, cui perquam familiaris
 vox est Androphagæ. Longè ab eo Taurus attollitur.] Verbum longè pu-
 tamus aut redundare; aut si non redundat, significare in sublime & excelsum. Nam
 videtur hic Mela repetere & aperius dicere quod de Taurò monte in Lycia prodide-
 rat: Taurus ipse ab Eois littoribus exurgens vastè satis attollitur. Facit igitur
 initium & originem montis Tauri, promontorium Tabin. Plinius quoque libro
 quinto ab Eois littoribus venire asserit Taurum montem. & paulò autè. Abiis in
 eorum recursum inflectitur.] Lego, Abiis in Eoum mare cursus inflectitur.
 Plinius in sexto, capite xvij. A Caspio mari Scythicoque Oceano in Eoum
 cursus inflectitur, ad Orientem conuersa littorum fronte.

EX INDIA.

Ab Occidente indefinita.] Legendum ab Occidente Indo finita. Res
 nota ex Strabone, Ptolemæo, Plinio, Arrhiano, & omnibus. Notauit hoc etiam Ma-
 riangelus. Immanes & serpentes aliqui, vt elephantes morfu atque am-
 bitu corporis efficiant.] Nihil muto. Tantum moneo legi etiam posse: Immanes
 & serpentes alit, vt elephantes morfu atque ambitu corporis conficiant.
 Arundinum fissâ internodia.] Aldus scissâ. Videtur legendum singula, ex Plinij
 septimo libro: arundines, inquit, tantæ proceritatis, vt singula internodia a
 neo nauigabili ternos interdum homines ferant. Nam quid attinebat in de-
 monstrando illarum arundinum vsu adiciere aut scissâ, aut fissâ? Num admonendus
 erat lector non præstare illum vsu, nisi prius scinderentur? Veluti nauitas.]
 Scribendum fortè veluti nauiculæ. Solinus vt lembi. Nam Plinius eos qui illi in-
 ternodijs feruntur, non appellauit nauigantes, sed homines; vt liquet ex verbis paulò
 antiè allatis. Lino alij vestiuntur, aut lanis.] Elegantior lectio: Lino alij ve-
 stiuntur; alij lanis. At ubi senectus aut morbus incessit.] Mariangelus:
 Alij ubi senectus, &c. Oras tenent ab Indo ad Gangen Palibothri.] Lo-
 cus mendii creberrimus, & ordo verborum viciatissimus. quem si velimus sensum: ali-
 quem commodum elicere, perinde ac putre & ruinosum adificium demolendum: ha-
 bebimus. Demoliamur igitur dñi: bene iuuantibus. Nam, vt subueniamus extremis actio-
 ri sam propè animam agenti, committendum est aliquid vel gauris & carcere dignum.
 Lego igitur permutatis prius verbis, deinde etiam castigatis ad hunc modum: Oras
 tenent ab Iolide ad Indū Nyxæi, ab Indo ad Gangen Palibothri. A Gange
 magis, quàm vt habitetur exæstuat. Verbum illud Nyxæi cum a. diphthongo in

penultima scribendum, auctore Stephano, ab vrbe Nysa Indicarum clarissima, de qua, & monte eius Metro, statim antè disseruit; hoc enim melius quàm vt legatur Nisi, vt alij sentiunt. Nec Iolide lego, sed Colide. Est autem Colis promontorium ob immensam altitudinem, alio nomine dictum Aornos; vel vt alij proferre malunt Aornis, hoc est auibz inaccessum, cuius multi meminere, & inter alios Plinius in sexto: apud quem tamen mendose pro Coliacum, Colaicum legitur. Inter hoc promontorium & Indum fluuium sitam esse urbem Nysam prater Geographos, Arrianus Historicus, & apud nos Curtius tradunt. Item Palibothreni lego, non Palibothri, ita gentile uomen forinante Stephano. Ipsam autem urbem Arrianus semper cum m. in secunda Palimbothra enunciat. Nec aliter in duobz vetustis codicibus, quos (vt dixi) domi habeo, inuenitur. At Ptolemaeus, Strabo, Stephanus, sine m. omnes cum th. in rliuia Palibothra. Hermolaus autè sine aspiratione scribit in sexto Palibottra, contra antiquorum omnium auctoritatem. Ab Iolide ad Cudum recta sunt littora.] Scribo, vt dixi, A Colide. De Cudo nihil comperi. Sed materiam nobis grauissimus auctor Strabo subministrat emendandi etiam huius loci, Coniacos scribens populos esse India maxime Orientales, postremosq; illius plage. Quid si non Cudum sed Tabin eisi durinscula correptione legendum est? Alioquin male cohereret quod statim sequitur: Tabis promontorium est quod Taurum attollit. Nam videtur Pomponius repetere quæ antea dixerat, hoc est Tabin, Gan-gen, & Indum, vt rursus exponat pluribus, quæ antea delibauerat tantum.

Timidique populi & marinis opibus affatim dices.] Scribo, nudique populi, sed marinis opibus affatim dices. & ita Aldus rectè. Dixit enim paulò antè: vbi magis, quàm vt habitetur exstuat. Tamos promontorium est quod Taurum attollit.] Legendum, Tabis promontorium est quod Taurum attollit: ex ipso Pomponio supra, & Plinio in sexto, capite xviij. Nec Tabis finis est lateris septentrionalis Asia, & Tamos orientalis. Nam si quis rem exactiore cura expendat, inueniet Celticum Hispania promontorium initium esse lateris Septentrionalis totius terra, & finem eiusdem lateris esse Scythicum promontorium. A quo rursus incipit latus orientale, & finitur Tabi promontorio. A Tabi verò excurrit latus meridionale, usque ad promontorium Hesperion ceras: à quo accipit initium latus occidentale & terminatur antedicto Hispania promontorio Celeno. Quattuor itaque sunt promontoria totidem Totius habitabilis anguli, Celticum, Scythicum, Tabin, & Hesperion Ceras; quattuor latera eiusdem habitabilis includentia. Collis alterius partis angulus.] Scribo, communis vtriusque maris angulus. In Hæmodo Indici monte.] Emodum montem siue Emodos montes, nam vtroq; modo dicitur, nemo cum diptibongo scribit. Aspirationem autem hoc nomen inuenio habere aliquando, aliquando non habere. quod & melius, si Græcos Grammaticos audimus. Fit omnium maximus, & alicubi latius, quando angustissimè fuit, decem milia passuum patens.] Lego non decem milia, sed octo millia passuum patens, ex Plinio, Marciano, Solino. Præterea cum eodem Marciano & Solinus Plinij asidni asserle, & quæ scripserunt omnia à Plinio v. etuati, nescio an addam

addam impudenter, nulla auctori per quem profecerant mentione. Cum ergo Marcianus & Solinus maximam & minimam Gangis latitudinem notauerint, miretur quis, cur in Plinio in relatione Gangis fluminum maximæ, & vt ita appellem regis, nulla sit mentio maximæ eius latitudinis, neque item in Pomponio, eodem in virtutibus malo gr. affante. Equidem ita censeo; Librariorum culpa omissa esse verba, quibus maxima eius fluminis latitudo explicaretur, idq; tam in Plinio, quam in Pomponio. Legendum igitur in Pomponio vt reor sic: quando latissimè viginti millia passuum & alicubi latius, quando angustissimè fuit octo millia: ex Solino, vt dixi, & Marciano, & quod attinet ad angustissimum fluxum etiam ex Plinio. Modicam latitudinem Strabo facit C. stadiorum, asserente id etiam Plinio. Profunditatem nusquam minorem xx. passuum vterq;. Item omnium maximus libentius legerim, quam omnium. Cophen, Acelinen.] Cophen in recto Arrianus in viraque compositione: Cophes Strabo & Plinius. Ad Tamum insula est Chryse.] Legendum vt monui Tabin. Nec quisquam circum eam esse iraditur.] Legendum ille non esse: hoc est, circumisse, lustrasse. Schema est Tmesis. Contra inde illa ostia sunt quæ vocant Solis.] Locus etiam corruptissimus, & tantum non deploratus. Castigo: Contra Indi ostia insula est, quam vocant Solis, ex Arriano histori: o in Indica conscriptione, prodente hanc Solis insulam, quam ipse Nafacalam nominat, in ora Ichthyophagorum esse. Porò idem Arrianus auctor est super Ichthyophagos habitari interiora à Gedrosiis. Rursus Ptolemæus scribit Gedrosios ab oriente terminari Indo amne. Ergo videtur colligi ex Arriano & Ptolemæo & Pomponio contra Indi ostia esse insulam Solis. Memini etiam huius insule Plinius in sexto his verbis: Deinde Ichthyophagi tam longo tractu vt viginti dierum spacio nauigauerint. Insula Solis, & eadem cubile Nympharum rubens, in qua nullum non animal absumitur incertis causis. Accedit Plutarchi auctoritas in libro de Montibus & fluminibus, Indum scribentis magno impetu decurrere in Ichthyophagorum terram. Ceterum vt hac quoque parte inuenimus studiosos Pliniane lectionis, putamus antiè dicta Plinij verba vitiiosissima, vt reor sic esse restituenda: & eadem cubile Nymphæ Nereidis, ex eodem Arriano in eadem Indica historia, narrante Nympham quandam Nereidem eam insulam tenuisse: Etsi ego pro comperto habeo Plinium verborum parcissimum & supra quam dici possit breuicem, non scripsisse Nymphæ Nereidis, sed Nereidis tantum. Sic libro nouo: Nereidû falsa opinio & in eodem, complures in littore apparere Nereidas: & paulò post, Nereidas verò multas. & libro xxxvi. capite v. Nereides supra Delphinos & Cete, & Hippocampus sedentes. Verbum ergo est aduèritum nymphæ, & expositio illius Nereidis. Deinde procedere vltius incuria & insania ex Nymphæ Nereidis, factum est Nympharum rubens. Ad eò inhabitabilis vt ingressos, &c.] Lego, ideo inhabitabilis quod ingressos, &c. Et inter ipsa ostia rara tenet regio.] Scribendum puto: At inter ipsa ostia rara viret regio, stipulante Arriano in historia Indica. Inde ad principia Rubri maris pertinent inuia atque deserta humus.] Legendum pertinens, non pertinent.

Quorum Tuberone & Arusacen notissima accepimus.] *Scribo, Tonderon & Arosapen, ex Plinio libro sexto capite xxij. tam ex scripta quàm Romana lectione.*

EX SINU PERSICO. CAP. VIII. In ipso Carmanij nauigantiũ dextra positi.] *Rectior lectio: In ipso nauigantium Carmanij dextra positi. Nam sunt etiam Carmanij in illa ora antiquam intras sinum Persicum. Cethis per Carmanios.] Plinius Zetis meminit oppidi Carmaniz & Sabis fluij. Sed sic ne idem cum hoc Pomponij an diuersus, parum constat. Plinij vetus codex Chetis legit, non Zetis. & pauld ante: Et quo magis penetrat angustior.] Legendum penetratur, non penetrat: ut in Hispania de sinu Sucronesi, maior hic & magno satis ore, pelagus accipiens, & quo magis penetratur angustior Setabin & Duriam, &c. Andanis & Corios.] Ptolemæus Carios, non Corios. Inde tenuis riuus despectus emoritur.] Lego in pertenuis riuos dispersus emoritur. posset etiam legi dispessus. Maiorem Sabæi tenent partem. Ostio proximam & Carmanis contrariam partem Macæ, quæ inter ostia ostenditur.] Scribendum arbitror, Maiorem Sabæi tenent partem. Ostio proximam & Carmanis contrariam Macæ, Partem quæ inter ostia extenditur, &c.*

Aliquot sunt in medio insulæ sitæ. Ogyris quod in eo, &c.] *Videtur legendum: Aliquot sunt in eo insulæ, Sed Ogytis quod in ea, &c. Hanc insulam Strabo libro xvj. Tyrchiné; Arrianus in Indica historia Hoaracta nominat.*

EX SINU ARABICO.

Vrbes sunt Cartæ, & Arabia, & Gandamus.] *Proposito semper ob oculos Mela instituto exequendi clarissima quaque, sic lego: Vrbes sunt Carna, Mariaba, & Agdamu. Primam ex Strabone, cui est Carna magna Minorum vrbs; Meminit & Ptolemæus: Secundam ex eodem, metropolin Sabaorum, qui cùm sint Arabum ditissimi, verisimile est metropolin eorum à Pomponio celebratam esse: Tertiam ex Ptolemæo. De Mariaba & Stephanus, in quo vitiose scriptum est metropolin esse Sabinorum, pro Sabæorum. Idem Carnam, Carnaniam nominat, & à Surnio Carnaniam appellari ait. Posset etiam, & fortasse rectius, pro Cartæ substitui Gerra. Sabæi enim & Gerhæi omnium Arabum ditissimi sunt, Straboni libro xvj. Nec me fallit memorari à Ptolemæo Arabia emporium in Arabia Felici, & à Stephano Plinioq, Cartas vrbes, & Cartæorum latissimos & fertillimos campos in eadem: sed nō idē prioris sententia pœnitet. Ab intino angulo prima Beronice.] Ventum est ad locum longè omnium in vniuerso opere laboriosissimum, maximis implicatum erroribus, ac pene dixerim Barathrum, & Chaos quoddam, neque enim ordo tantum ciuitatum luxatus est, & deprauata nomina; sed ut suspicor, Barbara insuper aliquot vocabula intermixta sunt. Statui nihilominus vires experiri, & si impares animo, & cum septemcipiti Hydra congradi. Primũ igitur per partes quid de singulis sentiam strictim dicam; Postea subiungam quomodo in totum legendum mihi videatur. Igitur ubi posita est vrbs Beronice, poni Arfinoe debuit, & è contrariò, auctariũ Ptolemæo, & Plinio. Nā post Heroopolin statim constituunt Arfinoe.*

Præterea

Præterea iidem auctores, itemq; Strabo & Stephanus Berenice per e. in secunda enunciant, non Beronice. & infra. Inter Heroopoliticum & Scrobili.] Minus corruptè legetur ultra Heroopolin & Cambyſu ex Plinio libro sexto capite xxix. & infra. Deinde inter promontorium Moronenon & Coloca Philoteris.] Scribo non tanto lectionis detrimento: Deinde mutis Hormos & ad Monoleum lacum Philoteris, Ex Ptolemao qui post Arſinoem meridiè verſus collocat in hoc tractu Μύττον, hoc eſt, mutis ſtationem: quod nomen pro diuidio vertit Mela, quod fecit in Aegos fluuiis vrbe Thracia, & Νόβρυξ promontorio Africam Aſiamq; diſterminante, vt mox dicemus. Μύττον, in hoc tractu omnes celebrat, nec minus Philoterida urbem Satyri adificium. Quam Strabo, Ptolemaus, Plinius, Stephanus Philoteram appellant; Apollodorus referente Stephano Philoterida, quem ſecutus videtur Pomponius. De Monoleo verò lacu ad quem ſita eſt Philoteris, Plinius in ſexto. Poſſet etiam legi non minus commodè: Deinde inter promontorium Drepanon & Colobon Philoteris, &c. ex Ptolemao, qui inter hæc duo promontoria ſtatuit Myos hormon, Philoteram, Betenicen, & Ptolemaidem Theron. De Colobis, id eſt, debilibus ſeu curtis, vt Straboni verſis interpres, Strabo ipſe libro xvj. Sed ampliemus iudicium, creſcente ſubinde, vt in dubiis fieri ſolet, coniectura; conſideremusq; an neutro modo legendum ſit, ſed ſic potius: Muris promontorium & Aenon antè dicta Philoteris, ex Plinio libro ſexto capite xxix. vt quod Græci ὄπυον dicunt, hoc eſt, ſtationem, Mela interpretatus ſit promontorium. Poſeſt enim fieri, vt quod eſt promontorium, ſit aliquando etiam ſtatio nauium. Legendus igitur in vniuerſum totus hic locus ad hunc maximè modum: In altera ab intimo angulo ultra Heropolim & Cambyſu prima Arſinoe. Deinde Mutis Hormos, & ad Monoleum lacum Philoteris, & Ptolemais, & Berenice, & alia Berenice. Tū ſilua, &c. ex citatis auctoribus. Sed vt retineamus morem noſtrum ſubueniendi pro tenuitate noſtra clarifſimo auctori Plinio, innumeris adhuc plagis diſcerpo; Sciendum Ptolemaidē urbem pauld antè dictam, appellatam eſſe cognomento, ἐνδύπας, hoc eſt, ad venatus; in Plinio autem vtiſſe legi ἐνδύπας. ex caſtigatone Hermolai. Nam quis, obſecro, tā Opicus & Græcè amuſos qui δύπας neſciat Græcè ſignificare venatum, potius quam δύναις. Denique & Plinij vetus codex ἐνδύπας habet, & à Ptolemao Ptolemais δύναις, hoc eſt, venationum nominatur, & à Strabone xvj. οὗτος διεργ, id eſt, ad venationem. Et in eodem libro: Sunt, inquit, plures δύναις, id eſt, venationes. Non omittendum antè quam ad reliqua tranſeamus, Strabonem contra ceteros, Poſt Heroopolin conſtitueret Philoteram, deinde Arſinoē. Ptolemaus enim & Plinius prius Arſinoen, deinde Philoteram. Quod ex Nili alueo dioryge abductus,] Scribo dioryche nō dioryge. Diorychos enim inſleſcitur, nō Diorygos, ex omnibus gregatim tā antiquis, quam recentioribus Graemmaticis. Sic etiā Herodorus in Polymnia & aliis libris: Sic Thucydides in primo: Sic Strabo in vndecimo: Sic omnes. Sicubi verò apud ipſum Strabonem, aliūque auctorem aliter ſcriptum inuenitur, perpetuum ſcriptum eſt. Vt non parum incoſſendus ſic Hermolai vir Græcè ac Latine iuxta doctum, qui in quarto

Plinianarum Castigationum, dioryge legis in Pomponio, contra præcepta Græci sermonis & vsum auctorum. Extra linum verum inflexus & nõ Rubri maris.] Castigo, Extra linum, verum inflexu etiamnum Rubri maris. Hi quos ex factò quia serpentes vescuntur, Ophiophagos appellant.] Lego, Hos quia serpentibus vescuntur Ophiophagos appellat; reliqua supersunt. Eadem breuitate vsus est Plinius in sexto, vbi de Ophiophagis loquitur. Quos paruos admodum & veneni præsentis.] Melius sed veneni præsentis. In magno examine volantes Ægyptum tendere.] Lego inuerso præpositionis loco, magno examine volantes in Ægyptum tendere. Pugnaque confici.] Aldus pugnans. Scribo pugnantes. Ipsum promontorium quo id mare clauditur, à Cerauniis salubus iniuium est.] Locus ex numero eorum qui insigniter in hoc opere corrupti sunt. Nam quid oro Cerauniis Epiri montibus; aut Cerauniis illis quos dixi primo libro in Caspinum pelagus obuersos, cū mari Rubro? Restituitur autem, ut fallor, si legatur hoc modo: Ipsum promontoriū quo id mare clauditur Ceras austri Asia vltimum est. Par enim erat, cū Asia terminum in mediterraneo Nilum statuisset, idem in ora facere, ne distinctio determinatioque duarum orbis, & quidem maiorum partium remaneret imperfecta, cacaq;. Quæ res nonnullos mouit ut nollent Asia & Africa terminum Nilum facere, sed sinum Arabicum & isthmum Delusij, ex quibus est celeberrimus auctor Strabo primo γεωγραφικῶν. Cuius verba quod attinet ad Austri Ceras, vti ipse appellat, misteriam suggesserunt huic mee castigationi. Ea sunt ex libro xvj. Postea Elephas mons in mare expositus, & fossa & Pfygmu portus ingens, & Cynocephalorum aquatio, & Notu ceras vltimum huius oræ promontorium. Cū verò ad Meridiem deflexit, negat se vltius portum aut aliorum locorum descriptionem habere, quòd incognita sint. Hæc Strabo. Cuius interpretis promontorii nomen Latine vertens Austri cornu reddidit, non rectè. Meminit eius promontorii & Ptolemæus, vltimum panè illius ora & ipse faciens. cuius etiam interpretis non felicius quàm ille Strabonis Noti cornu transiit. Præterea vltimum Asia promontorium esse Notu siue Austri ceras planum faciunt Pomponij verba quæ proximus sequuntur: Nam proximos ipsi promontorio facit. Aethiopiæ Meroen habitantes: Meroe autem Nili insula est: Nilus Asia terminus est. Item mirandum non est Melam præponere ordine noninasse Ceras Austri, cū Strabo, Ptolemæus, Anno, Austri siue Notu ceras nominent. Fecit hoc & in vrbe Thraciæ, quam ipse flumen Ægos nominauit, cū ceteri omnes Ægos fluuios appellent verso dictionum ordine. Nisi fortè hoc etiam inter cetera deprauatum est, ut pro Austri siue Notu ceras, quòd Mela scriptum reliquit, præponere positi verbi Ceras austri librarij scripserint.

EX ÆTHIOPLA.

Æthiopes vltra sedēt. Mæroëni habent terram quam Nilus, &c.] Scribendum reor: Æthiopes vltra sunt Meroen habitantes, quam Nilus. Nam à Meroe gentile nomen Meroites sit non Mæroenus, Stephano, & Straboni.

Quia

Quia ex Ægypto aduenere dicti Automolæ.] Scribo per æ. diphthongon in fine Automoloe ex Herodoto, & Stephano. Parumque veneratiores veluti optimarum alij virtutum.] Hunc etiam locū pessimè a librariis, correctoribusque, aut virisq; habitum, si non restitui, saltem in meliorem statum redigi posse censeo, sic scriptum: Eorumque veneratione mollitus Æthiopum aliorum victus. Habeo huius castigationis auctorem Herodotum in Enterpe, tradentem aduentu horum Automelorum factos esse Æthiopas meliores, ac mansuetiores: in butos moribus & disciplinis Ægyptiorum. Apud hos plus auri quam Persis est.] Castigo: Apud hos plus auri quam æris est, Ex Herodoto, & hūc quæ protinus sequuntur. Et quia vt liber vesci volentibus licet.] Lego, & quibuslibet vesci volentibus licet. Nam incepta erat ratio, ob id vocari mensam Solis quod volentibus vesci liceret. non enim ea ratione sic dicta est, sed quia, vt protinus subdit, ea quæ passim apponerentur, videri. Illent nasci subinde diminutus: quod ab Herodoto, vt pleraque omnia, desumptum. Proinde quod sequitur. Et quæ passim apposita sunt. rectius legeretur: quod quæ passim apposita. Vt folia etiam proximis decisa frondibus.] Legendum existimo. vt folia etiam proximis decidua montibus possit etiam legi decussa. Tragoponiens.] Plinius in nono Tragopanades: Solinus Tragopæ. Forte scribendum non Tragopomones, sed Tragopogones, hoc est, præter cornua, hircinam etiam barbam habentes. Nam Ptolemaus in India: Hic, inquit, ferunt esse gallinas barbatas. & Plinius inter aquilurarum genera, barbatas etiam enumerat. Et equinis auribus pegasi.] Plinius, & Solinus. equinis capitibus. Cæterum oras ad Eurum sequentibus.] Legendum videtur, Corum, non Eurum. Monstrat enim oram Africa porrectam ab Oriente in Occidentem. Flat autem Cornu ab Occasu solstitiali inter Fauonium & Septentrionem, Græcè Ἀπρίων, Plinio in secundo, & Virruvio in primo. Fefellit hac menda Plinij doryphoros Solinū, & Marcianū. Emendationi nostra fauent verba Plinij libro vj. capite xxix. A Moselite, inquit, promontorio Atlanticum mare incipere vult Iuba, præter Mauritanias suas Gadis vsque nauigandum Coro. Caperet ne terra circuitū, an exhausta fructu sine fine Africa se extenderet.] Lego, an exusta æstu sine fine Africa se extenderet: vt supra de sinu Cassio: idem ne Oceanus an tellus infesta frigoribus, sine ambitu ac sine fine proiecta, &c. Verūm et si Hanno Carthaginensis.] Paricula. si. redundat. & Anno sine aspiratione cum duobus n. scribunt Græci. Sed commeatu defecisse memoratum retulerat.] Verbum memoratum, ociosum mihi videtur. vel lege si placet, memoratur retulisse. Ipse auctor paulo pōst. Hoc Anno retulit. Alij labris etiam coherrentibus, nisi quod sub naribus etiam fistula est.] Dictionum ordinem vitiatum esse puto, scribendumq;: Alij labiis etiam coherrentibus, naribus etiam. nisi quod subest fistula, ex Plinio, & Solino. Per quam bibere auent, sed cum incessit libido vescendi, grana singula frugum passim nascentiū absorbere dicuntur.] Locus est mutilatus: Lego, per quam bibere auenæ calamis, & cum incessit libido vescendi grana singula frugis eius passim nascentis

absorbere dicuntur, ut bibere sit modi infiniti, ex Plinio, & Solino. Ut quædā cōtineri ne reluctētur vix vinculis possint.] Cui quædā poterant, quedam non poterāt, si omnes erāt asperis effersq; moribus, ut paulō antè dixi? Rectior ergo lectio, ut captæ cōtineri, &c. Longo tractu lōgis littoribus.] Emendatius, ut puto, longo tractu longi littoris. Hinc opinio ea fidem cepit.] Permutato ordine melius: Opinio ea hinc fidem cepit. Et nomine Hesperio.] Scribo Hesperij. Nihil Hesperijs Æthiopibus apud cunctos Geographos notius. Alit & flumen & minora quidem eius modi tamen generis animalia.] Aldus & breuius & nimis corripit: Alter purum & minora, &c. Scribendum reor Aluntur minora quidem, &c. & paulō antè, Nuchul ab incolis dicitur.] Hermolaus in Plinianis Castigationibus libro quinto, Nuluch in Pōponio legit, non Nuchul.

Aliis omnibus in Oceanum vergentibus.] Videtur deesse coniunctio, que, legendumq; cum maiore littera: Alii que omnibus in Oceanum vergētibus. Potest etiam legi amnibus non omnibus: sicq; habent Aldi exemplaria. Vtrumq; verba libro octavo, quoniam mirè cum his Pomponij congruunt, subiici: Ex Mauritania autem caput Nili fluere ex eo maximè cognoscitur, quod ex altera parte monijs Atlantis sunt alia capita in profuentia ad Occidētis Oceanum: Ibi que nascuntur ichneumones, crocodili, & alię similes bestiarum, pisciūq; naturæ, præter Hippopotamos. & paulō antè: Deinde ex lacu Heptabolo sub mōtes desertos subterfluens per meridiana loca manat & inluit in paludem quæ appellatur Coloe. Iterum se vbi ad eoa processerit.] Aldus iterum se vbi ad ea possit. fortè, iterum se vbi adiri possit. Verum graue & pergrande caput.] Lego, verum præ graue caput. reliqua superfluum ex Plinio, & Solino. Contra eosdem sunt insulæ Gorgones.] Mariangelus Gorgades magis probat, cui ut subscribam sunt causa, quod in Plinio scripto totiens citato Gorgades legitur, & in Pomponio antè correctores, Dorcades scriptum erat vero proprius. Martianus Gorgones nominat, sed error est, ut puto, librarij, non auctoris. Cui Hesperu ceras nomen est.] Scribendum videtur, cui Hesperion ceras nomen est, ex Plinio, Solino, Marciano, Philostrato in vita Apollony. Sunt, inquit, Marcianus, Gorgones insulæ aduersæ promontorio quod vocatur Hesperion ceras. Ptolemæus Hesperiu ceras appellat, ut subintelligatur sinus. Nam Hesperius sinus est etiam Ptolemæo. Caterum in Pomponio nihil mutandum cenſeo, quia Plinius in quinto, promontorium hoc Hesperu etiam nominat, etsi in Plinianis exemplaribus tam scriptis, quam impressis Hesperum falso legatur. & Anno in Periplo, magnum sinum Hesperu ceras vocat, sicuti & alterū Notu ceras, cuius Ptolemæus, ut super. cap. dixi, meminuit.

EX ATLANTICI MARIS INSVLIS.

In arenis mons est satis, &c. Scribendum: puto, in arenis mons est Atlas. Nam omni ratione, caret, Melam, cum aliis montibus non ita celebribus nomina reddiderit, innominatum reliquisse montem totius Occidentis clarissimum, fabulis memorandum,

morandum, quique Oceano occidentali nomen dederit, deniq; ab omnibus decantatissimum. De Atlante autem loqui hic Melam evidentiæ est, quàm ut mōstrari egeat.

De se confluens.] Scribo, dense conflurgens, sicq; habent Aldi exemplaria. Confirmat hanc lectionem Herodotus, qui Atlantem densum esse pressumq; , hoc est, succinatū & minime in lacinias, ramentāue diffusum scribit. Hinc iam lætiores agri amœniq; saltus. Terotæ & Berini ebore abundant.] Turpē etiam hac est, & impudēs verborum deprauatio. Nemo enim è toto Geographorū Historicorumve cœtu auctorem dabit, qui reserat non modo populos Terotas & Beriuos, sed ne tennē quidem illorum similitudinem aut vestigium aliquod. Quapropter sic corrigendum censeo: Hinc iam lætiores amœniq; saltus Terebintho arbore abundant. Nam præter Syriam & alia loca, in quibus nascitur Terebinthus arbor, nasci etiam in Africa Dioscorides auctor est libro primo. Item amœnam esse arborem, nec frondiperdam idem Dioscorides prodit. Plinius quoque inter arbores enumerat quæ montes amant, quibusq; folia nunquam decidunt: quæ qualitas præcipua est amœnitatis arborum causa. Et vbique quæ tinxere clarissima.] Hæc verba pnto falso esse adiecta: Tum quod non videantur necessaria, quia statim antè dixit, efficacissimis ad tingendum; tum etiam quod Plinius libro nono capite trigésimo sexto vbi Getulicæ purpura meminit, nō tribuit ei hanc palmam. Et adeo fertilis etiam.] Verbum etiam redundat, præcesit enim mox antè, cæterum solo etiam ditior.

Sed quædam profundat etiam nata.] Scribo, sed quædam profundat sponte nata. ut non muld antè: Contra fortunatæ insulæ abundant sponte sua genitis. Et signum quod fabulæ clarum prorsus ostenditur.] Aut verbum quod superfluum est, aut legendum quoddā. Et donec effossa repleantur eueniunt.] Melius deueniunt, ut de Imera Siciliæ fluuius: alio ore in Libycū, alio in Thuscum deuenit. Procul à mari Gildano, Dulbritania.] Scribendum fortasse Silda, Volubilis, Ptisciana. ex Ptolemæo & Plinio. Et Lyxo flumini Lunxo proxima.] Lynxo ciuitas in recto & cum y. in prima nominatur Artemidoro, referente Stephano; Lynx ipsi Stephano est etiam cum y, à Barbaris Strabone auctore appellata Tinga. Artemidoro, eodem teste, Linga dicitur. Eratostheni Lexon cum e. longo, modo Strabonis exemplar non sit vitiosum. Plinio Lixos nominatur & vrbs, & fluiuius tam scripta, quàm impressa lectionis. Romana etiam exemplaria nō aliter legunt. A Ptolemæo Lix appellatur fluiuius, ciuitas autem Lixa.

Colonia & fluuius Gna.] Legendum, Colonia & fluuius Zilia, cui lentissimè ex Plinio libro quinto, Ptolemæo quarto, & Strabone ultimo. Plinius Zili vocat, Strabo Zelin e. longo, Ptolemæus Ziliam. Plinij vetus exemplar Zulil habet; Romana impressio Zubil. Habetur tamen fluuius Agna, sed procul ab hac tractu à Ptolemæo redditus, & à castigatioribus tum corruptus, tum imprudenter huc translatus. Caterum antequam suis opusculo imponeretur, admonere lectorē libuit, in eo quod libro 2. in Italia dixipro Fancstis colonia legi posse, Fanū Fortunæ ex Strabone, Ptolemæo, Plinio, sic eam nominantibus: magisq; ex Analogia fieri à Fano Fanensis quam Fancstis, addubitare me nunc an prior lectio mutanda sit. Tam quod eodem

iure quo à campus campestris & multa huiusmodi, eodem & à fano deduci possit fanestris, & fanensis, magis esse gentile nomē, quam possessuum videatur. Tum etiam quod Plinius. in tertio Factum coloniam esse tradat, & coloniz Iuliz Fanestris mentio habeatur à Vitruvio libro quinto. Itaque rem in medium relinquo.

Hac sunt, huiusmodi lector, quæ mihi homini duplici professione, & aliis occupationibus, tum publicis, tum domesticis dicto, digna visa sunt, quæ in Pomponium, eiusdem mecum nationis scriptorem, annotarem. Non tantum mihi assumo, ut putem auctorem, præter ceteros qui ad tempora nostra descenderunt, miserabiliter depravatam, pristino statui reposuisse: Nec enim opus vndique solutum, & ut dici solet, fartum tectum promitto. Erunt proculdubio non pauca quæ nos subterfugerint: Ea viri doctrinis excellentes, quorum ubi studia liberalium disciplinarum sunt in honore, magnus est hac tempestate proventus, in lucem eruet. Ego in postremo terrarum orbe propè dixerim relegatus, omnibus litterarum præsidis destitutus, ocio ad scribendum, copia emendatorum codicum, consuetudine vel mediocriter doctorum, spe omni aut emolumentum aut honoris, aut obsecra saltem grati animi significationis, multis insuper sollicitudinibus & anxietatibus vexatus, quæ mihi ab inuitis, ingratis, perfidis, & sceleratissimis hominibus constata sunt, quod tamen inter tot difficultates in mediocri diligentia, ingenio, lectione, consequi potui, ad communem studiosorum utilitatē in medium protuli. Idq̃, quam paucissimis verbis fieri potuit. Ne (quod plerique omnes auctorum expositores libenter saltitare solent) ego quoque in Pomponium (breuissimum alioqui scriptorem) longas conderem Iliadas. Iam verò genus orationis ad hæc musitanda placuit neglectum, humile, ac planè rusticum, ad vulgarem, popularēq̃, sensum accommodatum ficos, ficos, & scapham, ut Comicus ait, scapham vocas: Vel pro materia, Ornati enim res ipsa negat, contenta doceri; vel quod non ut gloriam aliquam aucuparer, susceptus est à me hic labor; sed eo duntaxat animo, ut quod patria, pietati, officium deberem, quoquo possem modo dissolucrum. Quam obrem si quam mihi laudem ex emisissis operibus comparari posse sperem, aliunde quasita si contigerit, non erit ingrata: ex præsentis Commentariolo nullam mihi depono. Sed veniam pro laude peto, laudatus abunde. Non fastiditus si tibi lector ero.

FINIS.